

Mục Lục

1 Hình bìa • Danny Nguyen

3 Quan điểm • Tham vọng bành trướng của Trung Quốc và những tính toán của phương tây.

5 Xã luận • Từ Tô Định đến Nguyễn Phú Trọng năm 43 trong lịch sử

- Một bạn trẻ người Nhật từng du học ở VN có bài viết gửi cho giới trẻ VN khiến dư luận xôn xao.

9 Bình Luận Thời sự • Việt Nam bị tố che giấu vi phạm nhân quyền trong báo cáo định kỳ phổ quát.
• Thương viện Hoa Kỳ thông qua đạo luật cắt đứt đường lối bỏ của Trung Quốc trên biển đông.
• Nỗi lo của Đảng tính chính danh • Vũ khí mới của Mỹ “ đánh “ Trung Quốc • Niềm ước mơ của tôi.

17 Phiếm luận • Biết người biết ta

18 Chủ đề • Bạn thật - bạn giả • Tản mạn về tên họ
• Chôn đi quá khứ • Ừ thôi ta chia tay từ đây...

Góc bạn trẻ • Những vị Thầy của tôi

32 Tin Tức • Tin Sinh Hoạt Cộng Đồng • Tin Hòa lan
• Tin Thế Giới • Tin Việt Nam

44 Truyện ngắn • Ngàn ánh dương rực rỡ
• Tiếng khóc của Long Vương trong đêm mưa

48 Truyền thông xã hội dân sự
• Một lời khinh

***Thơ** • Trần Trung Đạo • Hoài Tâm Niệm
• Trangđài • Trương Phong Ba

51 Quảng cáo

52 Vui cười

53 Lời tòa soạn

54 Nhạc • Nguyễn Quyết Thắng

Việt Nam Nguyệt San

Cơ Quan Ngôn Luận CĐVNTNCS/HL
Vietnam Magazine
Tijdschrift van Vietnamese Vluchtelingen
in Nederland
www.congdonghoalan.com
ISSN: 0929-5151

Ban Quản Trị VNNS

Van Der Hagenstraat 711-
6717DK - Ede
Nederland
Email: vietbaohoalan@yahoo.com
Telefoon: +31 (0)318640625

IBAN: NL16 INGB 0001 5086 64

Chủ nhiệm & Chủ bút

Nguyễn Quang Kế

Thủ Quỹ

Lê Thanh Sơn

Kỹ thuật

Danny Nguyen

Phát hành

Nguyễn Hữu Phước

&

Với sự cộng tác của

- Bạch Mai • Đinh Ngọc Hiền • Đăng An
- Đỗ Văn Búi • Hoài Tâm Niệm
- Vành Khuyên • Lê Quang Kế
- Miên Thụy • Lãng Du
- Nguyễn Đắc Trung • Ngô Thụy Chương •
- Nguyễn Quyết Thắng • Tiểu Yến Tử • Ông
- Năm Chuột • Trúc Hà • Ty Na • Trần Quốc
- Hiền • Nguyễn Lê Hồng Hưng • Hữu
- Phước • Nguyễn Hoàng Nguyễn
- Nguyễn Hiền • Võ Đức Tiến
- Thao De Wit • Ý Nga • Trangđài-nguyễn

Lập trường

Chống bạo quyền độc tài cộng sản Hà Nội • Ủng hộ mọi tổ chức quốc gia tranh đấu cho tự do dân chủ của dân tộc

Chủ trương

Bảo tồn và phát huy văn hoá Việt • Duy trì và phát triển tình cảm tốt đẹp sẵn có giữa cộng đồng VNTNCS và nhân dân Hoà Lan • Tăng cường tinh đoàn kết trong cộng đồng người Việt TNCS tại Hoà Lan • Khuyến khích và nâng đỡ người Việt hội nhập vào cuộc sống tại Hoà Lan

Quan điểm

THAM VỌNG BÀNH TRƯỚNG CỦA TRUNG QUỐC VÀ NHỮNG TÍNH TOÁN CỦA PHƯƠNG TÂY

Chưa đầy 20 năm sau ngày Trung quốc gia nhập Tổ chức Thương mại Thế Giới, không thể chối bỏ sự lớn mạnh về kinh tế của quốc gia đông dân nhất thế giới này. Sách lược “ẩn mình chờ thời” của Đặng Tiểu Bình đã là kim chỉ nam và là chất xúc tác tạo ra nhiều quyết định bước ngoặt cho các nhà lãnh đạo cộng sản Trung quốc sau này. Quy mô nền kinh tế Trung quốc hiện nay được tạm xếp thứ hai thế giới khi đã vượt qua Nhật Bản cách nay vài năm.

Một hạt giống tốt cần phải có một mảnh đất màu mỡ để phát triển, Trung quốc phát triển kinh tế theo mô hình “Đại công xưởng cho thế giới” bởi phù hợp với tỷ lệ dân số hàng tỷ dân và mảnh đất màu mỡ để tiêu thụ hàng hóa Trung quốc, chủ yếu là thị trường Phương Tây và Hoa Kỳ, nhưng quan trọng hơn nữa là Trung cộng dùng những mảnh khoe gian xảo để cưỡng đoạt lợi nhuận các nước khác. Qua nhiều đời Tổng thống Mỹ, các cố vấn chiến lược đều ngầm ủng hộ phương thức “thay đổi kinh tế sẽ dẫn đến thay đổi hệ thống chính trị độc đảng tại Trung quốc và tại cả những nước cộng sản còn sót lại trên thế giới”. Vậy một đũa trẻ hư hỏng có thể được thay đổi từ sự chiều chuộng chúng hết mực? Rõ ràng với đà tăng trưởng kinh tế mạnh mẽ thì việc chính quyền trung ương Bắc Kinh có nhiều phương tiện và lựa chọn để kềm hãm, đàn áp các mầm mống dân chủ đang manh nha hình thành và nhân quyền bị triệt tiêu nhân danh ổn định xã hội là không thể chối cãi. Vậy thì lúc này đây lại một câu hỏi nữa được đưa ra là liệu Mỹ và phương Tây quá ngây thơ trong việc hiểu rõ bản chất thực của chủ nghĩa cộng sản? Câu trả lời lại là không, bởi chủ nghĩa cộng sản không phải là sản phẩm của phương Đông nhưng nó được hình thành ở phương Tây.

Ngày 10/1/2002 Trung quốc chính thức trở thành thành viên WTO sau 15 năm chuẩn bị, thì chưa đầy 10 năm sau ngày 15/11/2012, Tập Cận Bình được chọn là kẻ đứng đầu Đảng và nhà nước Trung cộng đã bắt đầu dẹp bỏ sách lược “Trung quốc trỗi dậy trong hòa bình”, mà thay vào đó là đẩy mạnh tham vọng bành trướng lãnh thổ, thôn tóm kinh tế toàn cầu, tiến đến xưng vương và làm bá chủ thế giới. Ánh hào quang tuy mới lấp ló ở cuối chân trời, nhưng đã có khối kẻ là lãnh đạo ở các nước Đông Nam Á khắp khởi mừng như sắp được phong vương, sắp được chia phần khi hoàng đế Trung Hoa sắp xếp lại trật tự thế giới mới. Nguyễn Phú Trọng người đứng đầu đảng csVN cùng một số kẻ khác mang trong mình dòng máu nô lệ Hán tộc, đã không ngừng tìm đủ mọi cách để ghi điểm trước Tập Cận Bình, bất chấp việc chủ quyền quốc gia bị xâm hại, kinh tế bị thôn tính trước mắt cũng như lâu dài và lòng dân oán thán, căm hận trước cảnh mất nước đang cận kề. Thật trớ trêu thay Trời đã sinh ra Tập lại còn sinh ra Trump, Tập Cận Bình đang mộng Trung Hoa bá chủ thiên hạ, thì có sao Donald Trump lại muốn Hoa Kỳ hùng cường trở lại. Đảng cộng sản Trung quốc chọn Biển Đông để mở màn cho việc xưng hùng xưng bá là một toan tính sai lầm chiến lược, là cái cớ cho Hoa Kỳ mở màn cuộc chiến thương mại và thách thức chủ quyền phi pháp ở Biển Đông của Trung cộng. Liên tục các tàu chiến của Mỹ và đồng minh áp sát các đảo nhân tạo do Trung cộng xây dựng. Sách lược “Vừa ăn cướp vừa la làng” của Trung cộng càng làm cho các quốc gia là đồng minh của Mỹ quyết tâm hơn nữa để thử lửa với Trung cộng từ pháp lý cho đến vũ khí. Có lẽ Tập Cận Bình đã không học bài học lịch sử chiến tranh Nha phiến của chính nước Tàu, và họ Tập vẫn chưa hiểu hết người Phương Tây có lối suy nghĩ và hành động khác với “Thiên Tử Đại Hán”. Trong quá khứ người Tàu từng bị người phương Tây hạ nhục nhiều lần, thì nay với tính toán của Mỹ và Châu Âu, mộng bành trướng, bá quyền của Trung cộng cần phải bị ngăn chặn và bẻ gãy. Nếu cần phương Tây có thể xé Trung hoa ít nhất ra làm năm mảnh tựa như Liên Xô trước đây. Chúng ta cũng mong điều này sớm xảy ra!

Trần Quốc Hiền

Cộng Đồng Việt Nam Tỵ Nạn Cộng Sản tại Hòa Lan
Associatie Van Vietnamese Vluchtelingen in Nederland (AVVN)
Vietnamese Association of Political Refugees in the Netherlands
Van Der Hagenstraat 711- 6717DK Ede - Nederland, Tel: +31 (0)318 640625
IBAN: NL16 INGB 0001 5086 64 t.n.v. AVVN
www.congdonghoalan.com E-mail: congdong2017@hotmail.com

Ede ngày 5.10.2018

Thư mời

Họp khoáng đại Cộng Đồng

Kính gửi : - Quý vị lãnh đạo tinh thần các tôn giáo
- Quý đoàn thể, tổ chức, đảng phái
- Quý vị nhân sĩ
- Quý đồng hương.

Kính thưa quý vị

Chiếu theo tinh thần buổi họp của BCH/BCV Cộng Đồng ngày 30.9.2018 tại Denbosch.

Nay kính mời quý vị thu xếp thời gian về tham dự buổi họp khoáng đại để đóng góp xây dựng cho công tác cộng đồng chúng ta trong thời gian đến.

Nội dung buổi họp:

- Bàn thảo và chọn hình thức tổ chức cho ngày Quốc tế nhân quyền vào tháng 12 năm 2018.
- Góp ý cho việc đón tết cổ truyền, mừng xuân Kỷ Hợi vào ngày thứ bảy 02.2.2019
- Thành lập ủy ban bảo trì “Tượng Đài Thuyền Nhân”
- Những góp ý khác cho công tác.

Thời gian : ngày chủ nhật 11 / 11 / 2018
Từ 14 giờ đến 17 giờ 30
Tại hội trường : 't Veerhuis
Nijemonde 4 – 3434AZ Nieuwegein – Zuid

Sự hiện diện của quý vị là điều vinh hạnh cho BCH chúng tôi để có thêm nghị lực lãnh nhận và làm tròn trách vụ của mình trong tương lai.

Kính chúc quý vị nhiều sức khỏe và an bình
Trân trọng kính chào thân ái.

T/m BCH/CĐVNTNCS/HL

Nguyễn Quang Kế
Chủ tịch

Xã luận

"Chỉ còn dân tộc Việt Nam và sẽ không còn ai khác sống thay hay chết thế cho mình. Vậy, hãy "cùng khóc với nhau, cùng nhục với nhau" nhưng cũng đừng quên "cùng nắm tay nhau" để cổ họng đầu lên" nhà văn hóa Trần Cao Tường

TỪ TÔ ĐỊNH ĐẾN NGUYỄN PHÚ TRỌNG, NĂM 43 TRONG LỊCH SỬ

Trần Trung Đạo

Lê Duẩn ví năm 1975 như là bắt đầu một kỷ nguyên mới, kỷ nguyên cả nước "tiến nhanh tiến mạnh tiến vững chắc lên chủ nghĩa xã hội". Nếu gọi thời điểm 1975 là Sản Lịch năm thứ nhất trên phạm vi cả nước chắc không sai lắm. Bắc Hàn cũng có lịch riêng gọi là Juche Lịch lấy ngày sinh của Kim Nhật Thành, 1912, làm năm thứ nhất.

Dù nhân loại đang ở giữa năm 2018, Bắc Hàn chỉ mới là năm thứ 107.

Gần hai ngàn năm trước, cũng năm thứ 43 nhưng sau công nguyên trong lịch sử Việt Nam, cũng là một năm đầy chịu đựng vì trong giai đoạn lịch sử này nhà Đông Hán Trung Hoa chủ trương Hán hóa Giao Chỉ.

Thử xem hai âm mưu Hán hóa giống và khác nhau sao.

Đồng hóa dân tộc là tiến trình cưỡng chế để thay đổi bản sắc của một dân tộc bị trị sang dân tộc cai trị.

Theo Hậu Hán Thư "Thái thú Giao Chỉ là Tô Định đã dùng luật pháp trói buộc nên [Bà Trưng] Trắc tức giận làm phản". Pháp không chỉ là luật lệ mà pháp chế, tổ chức hành chính, chính trị, kinh tế, văn hóa, phong tục. Nói chung đó là chính sách đồng hóa. (Gs Trần Gia Phụng, Những Câu Chuyện Việt Sử, Tập 3, nxb Non Nước, Toronto 2002).

Cũng theo Hậu Hán Thư "Xưa ở thời Bình đế, người Hán Trưng là Tích Quang làm thái thú Giao Chỉ dạy dỗ dân Di dần dần hóa theo lễ nghĩa."

Không phải chỉ hà khắc, chính chủ trương đồng hóa của nhà Tây Hán là lý do sâu xa cho cuộc khởi nghĩa của Hai Bà Trưng. (Ts Lê Mạnh Hùng, Nhìn lại Sử Việt từ tiền sử đến tự chủ, nxb Tổ Hợp Xuất Bản Miền Đông Hoa Kỳ, 2011). Năm 40, Trưng Trắc, người huyện Mê Linh cùng em là Trưng Nhị đánh đuổi Thái thú Tô Định chạy về

Trung Hoa. Bà là người đầu tiên gióng lên sức mạnh của quyền tự chủ của một dân tộc khát khao có được chủ quyền độc lập từ Trung Hoa đông hơn và mạnh hơn nhiều.

Năm 41, nhà Đông Hán sai danh tướng Mã Viện, tước Phụ Ba Tướng Quân đưa quân tiến đánh Mê Linh. Sau trận Lãng Bạc, hai bà quân ít thế cô đã bị đánh bại.

Năm 43, theo Hậu Hán thư, hai bà bị Mã Viện chém và gửi đầu về Lạc Dương. Theo Đại Nam Quốc Sử Diễn Ca thời Tự Đức, hai bà đã gieo mình xuống sông tự vẫn. Dù hy sinh như thế nào cũng đều chứng tỏ hai bà đã chiến đấu tới hơi thở cuối cùng và là hai phụ nữ đầu tiên trong lịch sử nhân loại đã anh dũng chống ngoại xâm, giành độc lập và xưng vương.

Năm 43 Sản lịch tức 2018 Dương lịch, Việt Nam lần nữa đối diện với âm mưu đồng hóa của Hán Cộng. Khác với thời Đông Hán, chính sách đồng hóa của Hán Cộng lần này thâm độc hơn nhiều.

Về đối ngoại, các chính sách của CSVN không được tách rời khỏi toàn bộ chiến lược an ninh châu Á của Trung Cộng. Để che mắt dư luận quốc tế và dịu lòng công phần của nhân dân, Trung Cộng làm ngơ nếu CSVN chỉ giới hạn trong việc bày tỏ "mối quan ngại" hay tiếp đón nguyên thủ các quốc gia nhưng tuyệt đối không được có một hành động nào đi ngược hay vượt qua giới hạn của tổng thể chiến lược của Trung Cộng.

Về hóa văn hóa xã hội thể hiện qua báo cáo của Hồng Tiểu Dũng, đại sứ Tàu Cộng tại CSVN trong bài viết đăng trên Nhân Dân Nhật Báo Trung Cộng nhân chuyến viếng thăm của Tập Cận Bình năm 2015 được dịch sang Việt ngữ. Theo đó Hồng Tiểu Dũng khoe khoang "tứ đại danh tác cổ điển của Trung Quốc được lưu truyền rộng rãi ở Việt Nam. Hình tượng Tôn Ngộ Không trong Tây Du Ký được sự đón nhận nồng nhiệt của nhi đồng Việt Nam ... Rất nhiều thanh niên Việt Nam thuộc lòng ca khúc "Ánh trăng nói hộ lòng tôi" và nhiều bài hát tiếng Hoa khác ... Trên thực tế, trong quan hệ đối ngoại của Trung Quốc, những quốc gia có nhiều yếu tố tương đồng với Trung Quốc giống như Việt Nam không nhiều. Hai nước có vận mệnh chung mang ý nghĩa chiến lược." (Đại sứ TQ: "Nhiều thanh niên Việt Nam thuộc lòng các bài hát TQ", Soha.vn, 05/11/2015)

Không giống các lãnh vực chính trị, quân sự, xâm thực văn hóa như Hồng Tiểu Dũng tường trình là một tiến trình nhỏ giọt và thấm dần vào thói quen, thị hiếu, đam mê của con người. Thật khó biết một cách chính xác ngân sách

Trung Cộng dành cho xâm thực văn hóa, nhưng theo Giáo sư David Shambaugh thuộc đại học George Washington University trong một nghiên cứu dành cho Hội Đồng Về Quan Hệ Ngoại Giao (Council On Foreign Relations) tại Mỹ ước đoán Trung Cộng dành khoảng 10 tỉ đô la mỗi năm cho mục đích tuyên truyền quốc tế. (David Shambaugh, China's Big Bet on Soft Power, Council On Foreign Relations, February 9, 2018)

Nguyễn Phú Trọng ngày nay chính là Tô Định ngày xưa.

Những gì đang xảy ra tại Việt Nam cho thấy kẻ đầy tớ trung thành này đang thực hiện một cách nghiêm túc và hoàn hảo các chính sách do Tập đưa ra trong mọi lãnh vực, kể cả bịt miệng, trấn áp, tù đầy đồng bào mình.

Trong quan hệ quốc tế, những cái bắt tay thật chặt, những nụ cười rạng rỡ, những lời xã giao, chúc tụng, những tuyên bố với nội dung ngọt ngào cũng chỉ là ngôn ngữ ngoại giao. Chỉ có hiệp ước, hiệp định được ký kết ở cấp lãnh đạo cao nhất quốc gia mới đáng kể.

Nhìn lại các chính sách của CSVN trong vòng mười năm nóng bỏng của thế giới vừa qua, Nguyễn Phú Trọng đã làm gì, một điểm thôi, để gọi là bảo vệ được chủ quyền lãnh thổ Việt Nam? Những người Việt quan tâm hãy vào google đánh hai chữ "Phú Lâm" để thấy trên hòn đảo thân yêu của tổ tiên Việt Nam để lại nay đã có phi trường quân sự Trung Cộng với phi đạo dài 3.000 mét, các tàu chiến, giàn phóng hỏa tiễn và cũng là bản doanh của bộ chỉ huy quân sự Trung Cộng tại Hoàng Sa.

Không cần phải đợi một trăm năm hay một ngàn năm nữa mà ngay hôm nay những tên tuổi địa danh vô cùng thân thiết, đẹp như thơ và cách Đà Nẵng chỉ 170 hải lý như Nguyệt Thiềm, Duy Mộng, Tri Tôn, Bãi Ngự Bình, Quang Hòa, Tri Tôn v.v.. xa xôi tưởng chừng như cổ tích.

Về phương tiện và kỹ thuật chiến tranh, điều kiện quốc phòng của CSVN ngày nay không hơn gì Việt Nam thời Tự Đức khi liên quân Pháp-Tây Ban Nha đánh thành Đà Nẵng lần thứ nhất năm 1858.

Những lạc hậu kỹ thuật ngày đó, dù sao cũng phát xuất từ các lý do khách quan. Nhận thức của triều đình nhà Nguyễn không vượt qua khỏi bốn bức tường thành bao bọc bởi tứ thư ngũ kinh. Các ngài không đi đâu, không học cái hay cái mới nên không có tầm nhìn xa, nhìn rộng. Ngày nay khác, các giới cầm quyền và gia đình của các chóp bu CSVN ăn ở, học hành, du lịch

và ngay cả chữa bệnh ở Mỹ, ở Pháp nhưng nhận thức vẫn đui mù.

Thời Tự Đức, Việt Nam chỉ có một Nguyễn Trường Tộ sau khi du học ở Pháp trở về đã hiến dâng trí tuệ để bảo vệ đất nước qua 58 bản điều trần. Thời CS, có hàng ngàn, hàng vạn người có dịp du học khắp nơi trên thế giới nhưng ngoài việc trở về làm phen giầu che chở cho tội ác, gần như không ai có một cống hiến nào đáng kể để thay đổi và đưa đất nước hội nhập vào dòng tiến của văn minh thời đại.

Giống như tình trạng chạy đua của các nước châu Âu trước thế chiến thứ nhất, nguyên thủ các quốc gia Á Châu hiện đang như thoi đưa để liên minh với các khối, tạo các tuyến phòng thủ, liên kết với các láng giềng cùng vị trí chiến lược thì CSVN bị chiếc vòng kim cô "Ba không" siết chặt trên đầu và ngồi im như pho tượng.

Dưới thời TT Donald Trump chính sách của Mỹ tại Thái Bình Dương không chỉ năng động hơn mà còn mở rộng hơn cho cả Thái Bình Dương và Ấn Độ Dương (Indo-Pacific strategy) như một phương pháp đối ứng với tham vọng Một Vòng Đai Một Con Đường của Tập Cận Bình. Chính sách của Mỹ có lợi cho các quốc gia nhỏ đang tranh chấp chủ quyền với Trung Cộng, nhưng từng cơ hội đến và đi, giới cầm quyền CSVN uống phải "quyền lực não thần đan" của Tập nên im lặng và im lặng.

Việt Nam hiện nay vẫn còn đang giữ một vị trí chiến lược quan trọng tại Biển Đông nhưng nếu không vận dụng các điều kiện quốc tế, một khi tranh chấp mở rộng và mâu thuẫn trở nên quá sâu sắc, các tình trạng đang hiện hữu (status quo) thay đổi, Việt Nam có thể không còn quan trọng nữa vì bị các liên minh và cường quốc xem như đã nằm hẳn trong vòng đai an ninh sinh tồn của Trung Cộng.

Dân tộc Việt Nam thật bất hạnh. Trong cuộc Chiến tranh Lạnh trước, đầu cũng lạnh chỉ Việt Nam là nóng. Cuộc Chiến tranh Lạnh lần này cũng không khác, cả vùng Ấn Độ - Thái Bình Dương đều lạnh ngoại trừ Việt Nam sắp bị ném vào chảo dầu Đại Hán mà có thể quốc tế chẳng quan tâm. Cổ linh mục Trần Cao Tường đã viết về tinh thần và giá trị lịch sử cuộc khởi nghĩa của Hai Bà Trưng: "Để gầy dựng tinh thần, người Do Thái đã làm lễ nghi tuyên thệ tại Bức Tường Khóc, tại đồi Massada nơi cha ông họ đã tử thủ và thà chết tập thể chứ không chịu đầu hàng. Chỉ khi biết cùng khóc với nhau, cùng nhục với nhau, người dân một nước mới thực quyết tâm nắm

tay nhau mà cùng cố góc đầu lên. Mong rằng một ngày nào đó người dân Việt cũng sẽ biến Đền Hát Môn thành nơi tuyên thệ như vậy mà phục sinh hồn Việt thay vì những phông chiếu mặc cảm khác.” (Trần Trung Đạo, Linh mục Trần Cao Tường từ đồi Massada đến bờ sông Hát, vietcatholic.com, 23-11-2010)

Cuối cùng, như lời nhà văn hóa Trần Cao Tường để lại, chỉ còn dân tộc Việt Nam và sẽ không còn ai khác sống thay hay chết thế cho mình. Vậy, hãy “cùng khóc với nhau, cùng nhục với nhau” nhưng cũng đừng quên “cùng nắm tay nhau” để cố góc đầu lên.

Nguồn: FB Trần Trung Đạo.

Một bạn trẻ người Nhật từng du học ở Việt Nam vừa có bài viết gửi giới trẻ Việt Nam khiến dư luận xôn xao.

Bài viết về văn hóa con người Việt Nam của một bạn du học sinh Nhật.

“Việt Nam – nhà giàu và những đứa con chưa ngoan

Tôi đang là một du học sinh Nhật, có hơn 4 năm sinh sống tại Việt Nam. Với ngần ấy thời gian, tôi đã kịp hiểu một đạo lý giản đơn của người Việt: “Sự thật mất lòng”. Song không vì thế mà tôi sẽ ngoảnh ngoạ trước những điều chưa hay, chưa đẹp ở đây. Hy vọng những gì mình viết ra, không gì ngoài sự thật, như một ly cà phê ngon tặng cho mảnh đất này, tuy đắng nhưng sẽ giúp người ta thoát khỏi cơn ngủ gục – ngủ gật trước những giá trị ảo và vô tình để những giá trị thật bị mai một.

Tôi có một nước Nhật để tự hào

Tôi tự hào vì nơi tôi lớn lên, không có rừng vàng biển bạc. Song, “trong đêm tối nhất, người ta mới thấy được, đâu là ngôi sao sáng nhất”.

Thế đấy, với một xứ sở thua thiệt về mọi mặt, nghèo tài nguyên, hàng năm gánh chịu sự đe dọa của hàng trăm trận động đất lớn nhỏ lại oằn

mình gánh chịu vết thương chiến tranh nặng nề, vươn lên là cách duy nhất để nhân dân Nhật tồn tại và cho cả thế giới biết “có một nước Nhật như thế”.

Tôi tự hào vì đất nước tôi không có bề dày văn hiến lâu đời nên chúng tôi sẵn sàng học hỏi và tiếp nhận tinh hoa mà các dân tộc khác “chia sẻ”. Từ trong trứng nước, mỗi đứa trẻ đã được học cách cúi chào trước người khác. Cái cúi chào ấy là đại diện cho hệ tư tưởng của cả một dân tộc biết trọng thị, khiêm nhường nhưng tự trọng cao ngời.

Tôi tự hào vì đất nước tôi được thử thách nhiều hơn bất kỳ ai. Khi thảm họa động đất sóng thần kép diễn ra, cả thế giới gần như “chấn động”. Chấn động vì giữa hoang tàn, đổ nát, đói khổ và biệt lập, người ta chỉ nhìn thấy từng dòng người kiên nhẫn xếp hàng nhận cứu trợ và cúi đầu từ tốn cảm ơn. Không có cảnh hôi của, lên giá, cướp bóc, bạo lực nào diễn ra giữa sự cùng khổ. Chỉ chưa đầy một năm sau khi hàng loạt thành phố bị xóa sổ hoàn toàn, sự sống lại bắt đầu hồi sinh như chưa từng có biến cố nào đã xảy ra. Thế đấy, không có những thành tích to lớn để nói về nước Nhật nhưng thương hiệu “made in Japan”, là thương hiệu uy tín vượt trên mọi khuôn khổ, tiêu chuẩn khắt khe, được toàn cầu tôn trọng nhất mà tôi từng biết.

Bạn cũng có một nước Việt để tự hào

Nói Việt Nam là một “nhà giàu”, quả là không ngoa. Giàu tài nguyên, giàu truyền thống, giàu văn hóa... Nhưng con cháu của nhà giàu, sẽ phải đối mặt với những vấn đề nan giải của nhà giàu. Và không phải ai cũng biết cách sống có trách nhiệm trong sự giàu có ấy.

Thật đáng tự hào nếu bạn được lớn lên ở một đất nước được thiên nhiên ưu đãi với rừng vàng biển bạc. Đáng xấu hổ nếu xem đó là khoản thừa kế kếch xù, không bao giờ cạn.

Thật tiếc đó lại là những gì tôi thấy.

Tại các thành phố, chỉ cần nhà mình sạch sẽ là được, ngoài phạm vi ngôi nhà, bản đến đâu, không ai quan tâm. Ở các nhà máy, nếu không biết dọn rác thải ở đâu, họ sẽ cho chúng ra ngoài đường, sông suối, biển cả vì đó là “tài sản quốc gia” – đã có quốc gia lo, không phải việc của mỗi người dân. Tại một đất nước mà 80% dân số

sống bằng nghề nông, đất đai, nước ngầm hầu như đã bị nhiễm độc, đến nỗi, người ta nói vui trong năm nữa thôi sẽ là thời đại của ung thư vì ăn gì cũng độc, không ít thì nhiều, không thể khác. Vì sao nên nổi ?

Thật đáng tự hào vì Việt Nam có 4000 năm văn hiến. Thật xấu hổ nếu 4000 năm văn hiến chỉ là một chương trong sách lịch sử chứ không được thể hiện trong cách hành xử đời thường. Thật buồn vì đó cũng là điều tôi thấy mỗi ngày.

Hãy chỉ cho tôi thấy rằng tôi đã sai nếu nói: Người Việt không biết xếp hàng, xếp hàng chỉ dành cho học sinh tiểu học; người Việt không biết tự hào về người Việt, nếu không thì Flappy Bird đã không phải chết yểu đau đớn; người Việt chửi hay còn hơn hát, cứ xách ba lô ra tới thủ đô một chuyến thì sẽ được mục sở thị; người Việt vẫn còn luyến tiếc văn hóa làng xã, giai cấp nếu không phải thế thì họ đã không đứng thẳng người chửi đổng và cúi rạp mình trước quyền lực bất công mà chẳng dám lên tiếng; người Việt có đôi mắt siêu hạng nhất vì nhìn đâu cũng thấy cơ hội để mánh mun, lọc lừa.

Tôi chưa từng thấy đất nước nào mà các bậc mẹ cha dạy dỗ con cháu cố gắng học hành để sau này là bác sỹ, phi công, thuyền trưởng... mà xuất phát không vì đam mê mà vì phong bì nhiều, đứt lốt dễ, giàu sang mấy hồi... Vì đâu nên nổi? Người Việt có một nền di sản độc đáo, một nguồn sức mạnh vô cùng to lớn, ai cũng nhìn thấy, chỉ có người Việt là không thấy hoặc từ chối nhìn thấy. Vì sao nên nổi?

Tôi đang nhìn thấy một thế hệ, họ không còn biết phải tin vào điều gì, thậm chí còn không dám tin vào chính mình. Là một người Việt – khó lắm! Thật vậy sao?"

Thật đáng tự hào vì Việt Nam có 4000 năm văn hiến. Thật xấu hổ nếu 4000 năm văn hiến chỉ là một chương trong sách lịch sử chứ không được thể hiện trong cách hành xử đời thường. Thật buồn vì đó cũng là điều tôi thấy mỗi ngày. Hãy chỉ cho tôi thấy rằng tôi đã sai nếu nói:

Người Việt không biết xếp hàng, xếp hàng chỉ dành cho học sinh tiểu học; người Việt không biết tự hào về người Việt, nếu không thì Flappy Bird đã không phải chết yểu đau đớn; người Việt chửi hay còn hơn hát, cứ xách ba lô ra tới thủ đô một chuyến thì sẽ được mục sở thị; người Việt vẫn còn luyến tiếc văn hóa làng xã, giai cấp nếu không phải thế thì họ đã không đứng thẳng người chửi đổng và cúi rạp mình trước quyền lực bất công mà chẳng dám lên tiếng; người Việt có đôi mắt siêu hạng nhất vì nhìn đâu cũng thấy cơ hội để mánh mun, lọc lừa.

Tôi chưa từng thấy đất nước nào mà các bậc mẹ cha dạy dỗ con cháu cố gắng học hành để sau này là bác sỹ, phi công, thuyền trưởng... mà xuất phát không vì đam mê mà vì phong bì nhiều, đứt lốt dễ, giàu sang mấy hồi... Vì đâu nên nổi? Người Việt có một nền di sản độc đáo, một nguồn sức mạnh vô cùng to lớn, ai cũng nhìn thấy, chỉ có người Việt là không thấy hoặc từ chối nhìn thấy. Vì sao nên nổi?

Tôi đang nhìn thấy một thế hệ, họ không còn biết phải tin vào điều gì, thậm chí còn không dám tin vào chính mình. Là một người Việt – khó lắm! Thật vậy sao?"

Có thể thấy, nội dung bài viết này như tâm sự "thay lời muốn nói" cho rất nhiều người Việt đang cảm thấy không hài lòng với lối sống của chính con người Việt

Nguồn :vietnamplus

Bình luận thời sự

Việt Nam bị tố che giấu vi phạm nhân quyền trong báo cáo định kỳ phổ quát

Bản thảo báo cáo của chính phủ Việt Nam chuẩn bị cho kỳ Kiểm điểm định kỳ phổ quát tại Liên Hiệp Quốc đã che giấu những vi phạm nghiêm trọng về nhân quyền và cố tình đưa thông tin sai lệch tới cộng đồng quốc tế, theo Liên đoàn Nhân quyền Quốc tế.

Trong thông cáo ra ngày 4/9, Liên đoàn Nhân quyền Quốc tế (FIDH) và tổ chức thành viên là Ủy ban Bảo vệ Quyền làm người Việt Nam (VCHR) cho rằng chính phủ Việt Nam đưa ra các thông tin sai lệch trong nhiều vấn đề gồm các quyền tự do cũng như việc hợp tác với các cơ chế của Liên Hiệp Quốc trong các vấn đề này.

"Chúng tôi chứng kiến số lượng tăng cao những cá nhân bị bắt giam vì thực thi những quyền cơ bản của họ - như quyền tự do bày tỏ chính kiến, quyền tự do hội họp, và quyền tự do tôn giáo và tín ngưỡng," Andrea Giorgetta, giám đốc ban châu Á của FIDH, nói với VOA. "Chính phủ Việt Nam không đạt được một tiến bộ nào trong việc thay đổi những luật lệ hà khắc theo các tiêu chuẩn quốc tế và họ cũng không cải tổ về luật pháp theo các nguyên tắc dân chủ được công nhận ở tầm quốc tế."

Tuy nhiên, báo cáo mới của chính phủ Việt Nam cho rằng "Việt Nam đã đạt được nhiều thành tựu về thúc đẩy quyền con người" so với lần báo cáo trước đây vào năm 2014.

Dự thảo báo cáo, đăng trên trang web của Bộ Ngoại giao Việt Nam nhận định những điều trong các luật về tôn giáo, tố tụng hình sự và báo chí đã đặt nền móng cho việc đảm bảo tự do tín ngưỡng tốt hơn cho người dân, đảm bảo nguyên tắc không kiểm duyệt đối với việc xuất bản, phát thanh truyền hình. Luật Tố tụng hình sự được cho là đảm bảo các phiên tòa công bằng và quyền lợi cho những người bị tạm giữ, người bị

giam giữ không bị ép cung. Chính phủ Việt Nam cũng nhấn mạnh việc nâng cao hiểu biết của người dân về nhân quyền và coi đây là một trong các ưu tiên hàng đầu.

Một quan chức cấp cao của Bộ Ngoại giao cho rằng Việt Nam "luôn coi trọng và thực hiện đầy đủ các cam kết và nghĩa vụ theo cơ chế UPR (kiểm điểm phổ quát định kỳ)."

Trợ lý Bộ trưởng Ngoại giao Nguyễn Văn Thảo khẳng định Việt Nam đã thực hiện được hầu hết các khuyến nghị mà LHQ đưa ra trong kỳ kiểm điểm nhân quyền lần trước cách đây 4 năm. Trang web của Bộ Ngoại giao Việt Nam trích lời ông Thảo nói Việt Nam "đạt được nhiều tiến bộ đáng ghi nhận, đặc biệt trong lĩnh vực xây dựng hệ thống pháp luật về quyền con người" và "thúc đẩy hợp tác, đối thoại ở cấp khu vực và quốc tế về vấn đề quyền con người."

Mặc dù vậy theo FIDH, kể từ báo cáo Kiểm điểm định kỳ phổ quát năm 2014, giới chức Việt Nam đã tăng cường việc đàn áp lên xã hội dân sự và những người chỉ trích chính phủ.

Chính quyền Việt Nam đã bắt giam hoặc bỏ tù ít nhất 160 người bảo vệ nhân quyền và các nhà hoạt động ôn hòa, theo ghi nhận của FIDH và VCHR từ tháng 2/2014 đến tháng 7/2018. Một báo cáo chung mà cả hai nhóm nhân quyền này đưa ra vào tháng 7 nêu ra nhiều trường hợp nhân quyền đáng quan ngại cũng như đưa ra những khuyến nghị để Việt Nam cải thiện tình hình nhân quyền.

FIDH và VCHR đưa ra một ví dụ về việc đàn áp tự do báo chí của chính phủ Hà Nội trong năm qua dù Luật Báo chí của Việt Nam quy định "tự do báo chí và tự do bày tỏ chính kiến" cũng như khẳng định quy tắc "không kiểm duyệt việc phát hành và phát thanh." Đó là trường hợp báo Tuổi Trẻ Online bị đình bản ba tháng vào giữa năm nay vì đăng các bài viết liên quan đến luật đặc khu mà trong đó theo chính quyền Hà Nội có những thông tin "sai lệch."

"Báo cáo của Chính phủ (Việt Nam) cho UPR đầy những tuyên bố trái với thực tại và che dấu việc đàn áp khốc liệt xã hội dân sự bị cộng đồng quốc tế lên án mạnh mẽ," Chủ tịch VCHR Võ Văn Ái nói. "Trong một đất nước nơi dân chủ đồng nghĩa với phản động thì lời rêu rao trong bản báo cáo của nhà cầm quyền đảng Cộng sản Việt Nam đang đề cao dân chủ là không có thực."

Theo dự kiến, phiên kiểm điểm định kỳ phổ quát lần thứ ba của Việt Nam với LHQ sẽ diễn ra vào ngày 22/1/2019 tại trụ sở của UN tại Geneve, Thụy Sĩ.

Thượng Viện Hoa Kỳ thông qua đạo luật cắt đứt đường lối bò của Trung Quốc trên biển Đông

15:54 10/10/2018

Nhằm cắt đứt đường lối bò, ngăn chặn mọi hoạt động xâm lược của Trung Cộng trên biển Đông, Thượng Viện Hoa Kỳ vừa thông qua ĐẠO LUẬT “NATIONAL DEFENSE AUTHORIZATION ACT 2019 (NDAA)”

NDAA tức Đạo luật ủy quyền quốc phòng đã được thông qua tại Thượng viện Hoa Kỳ với đa số 87 phiếu thuận và chỉ có 10 phiếu chống. Dự luật quốc phòng Hoa Kỳ có trị giá 716 tỷ đô la sẽ được sử dụng làm kinh phí và tài nguyên để nhằm ngăn chặn :

- 1- Các hoạt động xâm chiếm đất đai biển đảo của Trung Cộng trong vùng biển Đông Nam Á.
- 2 – Các hoạt động gián điệp của Trung Cộng chống lại Hoa Kỳ và thế giới.
- 3 – Các kế hoạch của Trung Cộng làm suy yếu Hoa Kỳ.

NDAA sẽ củng cố lệnh cấm Trung cộng tham gia cuộc tập trận hàng hải của Ngũ Giác Đài và các hoạt động hàng hải đa phương của Vịnh đại Thái Bình Dương được tổ chức hàng năm. Lệnh cấm sẽ chỉ được dỡ bỏ khi Trung cộng dừng lại tất cả các hành động xâm chiếm biển đảo và loại bỏ các hệ thống vũ khí ra khỏi các tiền đồn ở Biển Đông. Quy định này về cơ bản tương đương với lệnh cấm vĩnh viễn.

Sau một năm rưỡi chuẩn bị, cuối cùng thì Bố già Trump đã chính thức khởi động một cuộc chiến tranh toàn diện với Trung Quốc. Ngoài đe dọa về mặt thương mại bằng các thủ thuật kinh doanh bản thì Bắc Kinh đã không ngần ngại phô trương

tham vọng nuốt trọn biển Đông cũng như mộng làm bá chủ thế giới. Và tất nhiên, một nước lớn như Mỹ, nhất là dưới sự lãnh đạo của bố già Trump với lời hứa khiến nước Mỹ vĩ đại trở lại thì sao có thể ngồi yên để Trung Quốc lộng hành như thế. Trung Quốc sẽ phải trả giá cho những hành động ngông cuồng của mình sớm thôi!

Một Chút Niềm Vui

*Một chút niềm vui buổi xế chiều
Hai mùa chằm bón dạ nâng niu
Xuân sang ra nụ đậm chồi lá
Hạ đến khai hoa kết trái nhiều
Lê táo lên màu tươi sắc thắm
Su bầu tha thướt dáng yêu kiều
Đong đưa lay động theo làn gió
Góc nhỏ vườn thưa đẹp mỹ miều*

2018 HTN

NỖ LO CỦA ĐẢNG: TÍNH CHÍNH DANH

Trong một phần tư thế kỷ qua, Mỹ có bốn tổng thống, hai ông Cộng Hòa và hai ông Dân Chủ. Cả bốn ông đều gây nhiều tranh luận. Tuy nhiên, không một ai có thể nói bất cứ ông nào trong số bốn ông đó không phải là tổng thống Mỹ. Cả bốn ông đều lãnh đạo quốc gia trên cơ sở chính danh do hiến pháp 1789 cộng với 27 Tu Chính Án quy định.

Chính danh là điều kiện tối cần thiết để một chính quyền xứng đáng lãnh đạo quốc gia. Đất nước như một con tàu, không phải bao giờ cũng gặp sóng êm biển lặng nhưng tính chính danh giúp cho con tàu vượt qua những giai đoạn sóng to gió lớn.

Kết quả thăm dò của Pew Research Center, một trung tâm thống kê quốc tế và thường được các nhà nghiên cứu hay phân tích sử dụng, cho biết năm 2017 chỉ còn 13 quốc gia, trong đó có Việt Nam, đang sống trong chế độ độc tài chuyên chế, tức một chế độ tuyệt đối không có tính chính danh. (Democracy Has Grown Across The World Over The Past Four Decades, Pew Research Center, December 4, 2017)

Theo thống kê của Economist Intelligence Unit năm 2017, Việt Nam, Bắc Hàn, Trung Cộng là ba chế độ có chỉ số chính danh thể hiện qua bầu cử là 0.00, tức đảng CSVN hoàn toàn không có tính chính danh để lãnh đạo Việt Nam. Việt Nam đứng tận cùng bảng số, thấp hơn cả Lào 0.83 và Cuba 1.33. (The Democracy Index compiled by the UK-based company the Economist Intelligence Unit)

Bắc Hàn không quan tâm đến tính chính danh vì không có một lực lượng đối lập hay phản kháng nào đáng kể nhưng Trung Cộng và CSVN rất sợ tính chính danh.

Sau 43 năm cai trị Việt Nam bằng khủng bố và tẩy não, Cộng Sản Việt Nam ngày nay như một người mang gần hết các bệnh nan y. Không cần phải là một bác sĩ giỏi mới kê toa thuốc đúng, đơn giản vì bệnh gì cũng đúng và bệnh gì cũng làm đảng sợ.

Dưới đây là vài căn bệnh tiêu biểu và nổi bật.

Bệnh tham nhũng. Dưới chế độ CS tham nhũng có tính đảng. Sự tồn tại của tham nhũng gắn liền với sự tồn tại của đảng CS. Trước đây tại Liên Xô, Gorbachev biết điều đó và đã cố gắng để

trong sạch hóa xã hội qua hai chính sách cải tổ kinh tế (perestroika) và cởi mở văn hóa chính trị (glasnost). Một câu hỏi đặt ra cho Gorbachev là làm thế nào để vừa thay đổi xã hội một cách căn bản nhưng cùng lúc có thể duy trì chế độ độc đảng? Gorbachev không thể trả lời được và kết quả Liên Xô sụp đổ.

Bệnh nghiện rượu. Như người viết đã trình bày trong bài “Bệnh Nghiện Rượu Dưới Chế Độ Cộng Sản”, các nghiên cứu cho thấy cơ chế chính trị CS là nguyên nhân tiềm ẩn sâu xa của bệnh nghiện rượu. Giấu cơn giận trong men cay, ngăn nỗi buồn nơi đáy cốc là thái độ tìm quên tiêu cực nhưng rất phổ biến của người dân thường trước những bất công đang đè lên số phận của họ.

Bệnh ung thư. Mỗi năm Việt Nam có thêm 150 ngàn người mắc bệnh ung thư và dự phóng năm 2020 Việt Nam sẽ có 200,000 người mắc ung thư và trong số đó 94,000 phải chết. Theo tỉ lệ dân số, Việt Nam trở thành một trong những quốc gia hàng đầu thế giới về tỉ lệ mắc và chết vì ung thư.

Nhưng căn bệnh sẽ dẫn đến sự sụp đổ chế độ không sớm thì muộn đó không phải vì tham nhũng, ung thư hay rượu chè mà là thiếu tính chính danh. Tính chính danh như máu trong cơ thể con người. Thiếu dòng máu luân lưu trái tim sẽ ngừng đập và óc sẽ ngừng hoạt động.

Đặng Tiểu Bình khi còn sống cũng đã ý thức cây cột duy nhất có thể giữ chế độ CS khỏi sụp đổ là bảo vệ cho được tính chính danh lãnh đạo của đảng CS

Để nuôi dưỡng tính chính danh của đảng CSTQ sau khi phong trào CS châu Âu tan rã và nhất là sau biến cố Thiên An Môn, giới cầm quyền Trung Cộng áp dụng hàng loạt chính sách, bao gồm (1) ngu dân bằng cách ngăn chặn mọi nguồn thông tin từ thế giới bên ngoài, (2) đun sôi lò lửa ái quốc cực đoan Đại Hán, đồng thời, (3) cố gắng cải thiện mức sống của người dân. Họ Đặng biết, một khi người dân đói khổ hay nhận thức nâng cao họ sẽ dễ dàng nhận ra những lãnh đạo đảng thực chất là những tên ăn cướp.

Việt Nam cũng thế. Thiếu tính chính danh lãnh đạo là mối lo lớn nhất của đảng. Trong chiến tranh, đảng CS lừa bịp người dân bằng chiêu bài “chống Mỹ cứu nước”. Khi chủ nghĩa CS trên phạm vi thế giới chưa sụp đổ, đảng lừa bịp người dân bằng lý luận “ba dòng thác cách mạng”, bằng khẩu hiệu “giai cấp tiên phong”. Tuy

nhiên, khuôn mặt văn minh thế giới đã đổi thay và chủ nghĩa CS đã bị nhân loại ném vào sọt rác. Ngày nay chế độ CSVN chỉ còn dựa vào nhà tù, khủng bố và đám nịnh thần để điều hành bộ máy nhà nước. Những bản án nặng nề và bất nhân đảng CS dành cho hàng loạt các bạn trẻ đã lên tiếng phản đối Formosa và luật đặc khu bán nước vừa rồi là một bằng chứng quá rõ ràng.

Ai bầu ông Nguyễn Phú Trọng là chủ tịch nước? Ai bầu ông Nguyễn Xuân Phúc làm thủ tướng chính phủ? Ai bầu bà Nguyễn Thị Kim Ngân làm chủ tịch quốc hội?

Ngoài những kẻ tận cùng ngu dốt vì bị tẩy não hay bán rẻ lương tri để làm bồi bút cho đảng, không một người dân có kiến thức chính trị tối thiểu nào có thể đồng ý rằng giới cầm quyền CS hiện nay có đủ chính danh để lãnh đạo Việt Nam.

Đảng CS là một đảng cướp, cướp máu xương của tuổi trẻ Việt Nam trong chiến tranh và cướp mồ hôi nước mắt của nhân dân Việt Nam trong hòa bình.

Tương tự các băng cướp ngân hàng chỉ nghĩ đến chia chác sau mỗi vụ trộm, giới chóp bu CS đang cai trị Việt Nam không hề nghĩ tới tương lai dân tộc. Họ có mắt như mù, có tai như điếc, có miệng nhưng chỉ để ăn. Đất nước đang đứng bên vực thẳm diệt vong không làm sáng mắt họ. Tiếng gầm thét của các chiến đấu cơ Trung Cộng trên các đảo nhân tạo ở Biển Đông không làm thức tỉnh họ.

Điều kiện văn hóa phương đông, các ngộ nhận lịch sử, nhận thức chính trị của người dân còn thấp đã giúp cho CS Trung Hoa và CS Việt Nam các lý do kéo dài quyền cai trị. Thế nhưng, trong lịch sử nhân loại không có một đảng cướp nào cầm quyền được lâu dài. Một đám mây đen dù lớn, dù dày bao nhiêu cũng không thể che mãi mãi ánh sáng mặt trời sự thật.

Mối lo âu hàng đầu của đảng CS là tính chính danh. Do đó, tấn công đảng CSVN dựa vào các tệ nạn tham nhũng, suy đồi đạo đức, giáo dục lạc hậu v.v.. có thể nhất thời làm cho đảng khó khăn nhưng không sụp đổ. Đảng CSVN chỉ sụp đổ nếu bị tấn công thẳng vào tính chính danh.

Trần Trung Đạo

Vũ khí mới của Mỹ “đánh” Trung Quốc

Tháng 10/2018

Ba nước Hoa kỳ (USA), Gia nã đại (Canada) và Mễ tây cơ (Mexico) đã đạt được thỏa thuận thương mại mới USMCA trong đó có điều khoản cấm đàm phán tự do mậu dịch với những nước không có quy chế kinh tế thị trường.

Điều khoản này quy định rõ là nếu như một thành viên của NAFTA đàm phán tự do mậu dịch với một quốc gia không phải là kinh tế thị trường, thì các đối tác còn lại có thể rút ra khỏi thỏa thuận trong vòng sáu tháng và thiết lập thỏa thuận song phương của riêng mình.

Điều này rõ ràng nhằm cô lập Trung quốc trên bình diện kinh tế và ngăn chặn không cho các tập đoàn Trung quốc sử dụng Gia nã đại hay Mễ tây cơ như là “cửa hậu” để đưa hàng miễn thuế vào nước Mỹ.

Nếu điều khoản trên được lập lại trong các cuộc đàm phán khác của Mỹ với Châu âu hay Nhật bản, thì có nghĩa là Trung quốc bị cô lập trong hệ thống thương mại toàn cầu.

Nếu Mỹ thành công thì Trung quốc khó có khả năng luôn lách để né tránh các sắc thuế mà Mỹ áp đặt và Bắc kinh chỉ còn một lối thoát là thay đổi chính sách thương mại phù hợp với nền kinh tế thị trường đích thực.

VI.RFI.FR

Hình minh họa: Ba nhà lãnh đạo NAFTA (internet).

B.N.P

TỈNH LẠI ĐI, CẢ NƯỚC ĐÃ BỊ LỪA!

Có một thằng Tàu
Suốt ngày chui vào hang
Để học tiếng Việt
Sau khi học thông
Nói sõi
Nó bắt đầu rời khỏi hang
Rồi tìm cách thay đổi họ tên
Về lại họ gốc muốn đời của nó
Bởi đơn giản nó đâu muốn mất đi nguồn cội
Cả đời mang họ Việt bao giờ?
Kể từ đó nó tránh gặp người thân
Những người thân Việt - ôi vô cùng xa lạ
(Gặp mà nói chuyện, thì lộ ngay bí mật
Nên từ đây nó cạch mặt họ hàng)
Kể từ đó một dân tộc làm than
Kể từ đó hàng triệu người đã chết
Cải cách ruộng đất - phiên bản Tàu sao chép
Con tố cha, tở giết chủ,
thật đau lòng...
Chỉ một cái quạt nước mắt là xong
Là xong hết, cả một dòng sông máu
Là xong hết triệu cái đầu lăn lóc
Là xong luôn một đất nước ngàn đời
Hỡi những người còn trí tuệ hãy nghĩ đi!
Bạn có tự hào về họ tên cha mẹ đặt?
Bạn có thể thay tên nhưng đời nào đổi họ?
Để lúc ra đi trên mộ ghi một cái họ thật lạ lùng?
Hỡi những người còn trí tuệ hãy nghĩ đi!
Bạn có thể nào viết cả tập thơ bằng một ngôn
ngữ khác?
Trong khi bận bao năm làm "kách mệnh"(!)
Thời gian đâu học tiếng Hán mà làm?
Hỡi những người còn trí tuệ hãy nghĩ đi
"Ờ tù Tưởng -Giới- Thạch mà đi làm thơ tiếng
Hán (?)
Cho chết nhanh ư, khó tin quá đáng
Sao nó không viết tiếng Việt cho lành?
Đơn giản vì nó có biết tiếng Việt đâu!
Nhiều năm sau nó mới nhờ người dịch
Nhiều năm sau nó mới vào hang mà học
Ở trong hang, nó làm thú cũng tiện bề...
Một tập thơ mà năm sáng tác cũng lập lòe
Lúc nói 1942 khi thì bảo 10 năm về trước
Có phải chẳng chứa nhiều uẩn khúc?
Đi nước đôi, cho khớp với thời gian Nguyễn Ái
Quốc thật qua đời (?)
Lại còn nữa một điều lẫn tẩn
Sao nó không bao giờ mặc áo dài Việt
Hay nó khinh khi quốc phục Việt
Và chỉ mặc đồ Trung Quốc - Tôn Trung Sơn?
Giờ này mà bạn còn mê muội tung hô
Một thằng Tàu bao nhiêu năm đội lốt
Nghĩa là bạn quay lưng với hàng triệu đồng bào

đã chết

Với tổ tiên xưa, với Tổ quốc bây giờ
Tỉnh lại đi, cả nước đã bị lừa....

: FB Trúc Diệp

LÀNG MƯỜNG YÊU DẤU

Trương Phong Ba

Về lại Mường xưa thương thương lắm
Trong veo mắt ngọc tuổi xuân thì
Hàng cau tóc rũ xanh trong nắng
Hồn say nhớ lại buổi ra đi

Hòa bình ngày ấy nhà lên khói
Rượu cần ủ sẵn với men rừng
Thơm thơm tay mẹ Mường rần rỏi
Cần cong từng giọt ẩm rưng rưng

Nồng nàn công cũng lên từng khúc
Chiêng đồng rộn rã tiệc liên hoan
Gái Mường buông tóc ngang bờ ngực
Má hây hây đỏ dưới trăng ngàn

Người đi sao biết ngày trở lại?
Trùng trùng muôn dặm chốn tha hương
Nhưng mà mãi nhớ phương Mường ấy
Có người hé mở cuộc yêu đương

Luyến tiếc bóng hình ai yêu mến
Ngày về mờ khuất nẻo tình xưa
Rượu cay đờm đờm men đời quỵện
Theo chồng xa xứ một ngày mưa

Lợn thui, rau đắng, đồ cá nướng
Chả cuốn, cơm lam, xôi nhiều màu
Măng rừng, thịt thú, hoa đu đủ
Canh lòng, bánh uôi, trâu nấu rau

Chừng bấy nhiêu tình lòng cách trở
Bữa cơm giờ vắng một người xa
Cô gái Mường ơi còn có nhớ
Lại một người đi qua phong ba

Về lại Mường xưa thương thương lắm
Thầy trò vui cuộc hội mừng xuân
Phải như gặp lại nhau lần nữa
Nhìn trong mắt biếc có ngại ngần?

Niềm mơ ước của tôi .

Từ khi về hưu , tôi thường dành khá nhiều thì giờ rảnh để theo dõi những diễn biến trên thế giới , nhất là những chuyện đang xảy ra trên quê hương Việt Nam. Mới đây tin tức về ông Thủ Tướng Mã Lai (Malaysia) Mahathir Mohamad trong chuyến công du sang Bắc Kinh từ 17 đến ngày 21/8/2018 đã khiến cho cả thế giới phải nể phục vì Ông đã trực tiếp đối diện với những nhà lãnh đạo Trung Quốc để tuyên bố huỷ bỏ 2 dự án : đường sắt cao tốc và ống dẫn khí qua ngân khoản trị giá 22 tỷ mỹ kim do nguồn vốn sẽ vay mượn của CSTQ . Nhưng điều khiến mọi người bất ngờ hơn là việc ông tuyên bố cấm người nước ngoài sẽ không được cấp thị thực để mua nhà vào sinh sống tại Mã Lai trong dự án địa ốc khổng lồ trên 100 tỷ dollars mang tên thành phố Bích Quế Viên tại tiểu bang Johor Bahru.

Giải thích lý do đưa ra những quyết định trong lời tuyên bố của ông khi gặp ông Thủ Tướng TQ Lý Khắc Cường : Ông phản đối dự án này vì nó được xây dựng cho người TQ chứ không phải cho người Mã Lai và ông không muốn để nhiều người TQ nhập cư vì quan ngại có ngày quốc gia ông sẽ bị mất chủ quyền ! Ông cũng nhấn mạnh với ông Cường : "mậu dịch tự do cũng phải là mậu dịch công bằng , chúng tôi không muốn nhìn thấy sự xuất hiện chủ nghĩa thực dân mới ." Những lời tuyên bố trên của Ông Thủ Tướng Mã Lai đã khiến tôi nghĩ đến ngay có những sự trùng hợp nào đó với quốc gia VN, và tôi tò mò muốn tìm hiểu thêm về cá nhân Ông : TT Mahathir sinh ngày 10/7/1925 Ông là vị thủ tướng thứ 4 thời gian từ năm 1981 đến năm 2003 (22 năm) , với tuổi 92 ông ra tái tranh cử và đại thắng vị Thủ Tướng đương nhiệm Najib Razak trở thành vị Thủ Tướng thứ 7 của Mã Lai nhậm chức ngày 10/5/2018 .

Nguyên nhân đã thôi thúc Ông phải ra tranh cử để điều hành quốc gia , mặc dầu tuổi 92 của Ông đã cao . Nhưng khi thấy trên trường quốc tế , TQ có ý đồ bành trướng thế lực để thâu tóm thiên hạ về một mối qua những thủ đoạn , chiêu bài thực hiện những dự án tung tài lực cho vay vốn ; dùng những ngón nghề hối lộ , tham nhũng để lũng đoạn các quốc gia dần phải sa vào bẫy ép , cuối cùng phải mất chủ quyền về tay TQ . Một nước Mỹ cường quốc số 1 của thế giới , mà dưới con mắt của ông Navarro đã cảnh cáo cho thấy : Nếu nước Mỹ không kịp thời và can thiệp thì sẽ chết dưới tay TRung Quốc .

Theo dõi những biến chuyển tình hình trên thế giới sau những hoảng hốt tại những quốc gia Châu Phi và ngay tại nước Úc khi chợt tỉnh giấc

khi nhận rõ những dự án xây dựng Đặc Khu Kinh Tế không phải mang đến những lợi ích , phát triển kinh tế , làm cho bộ mặt đất nước bản xứ có những vẻ đẹp phồn thịnh . Nhưng không , thực tế ĐKKT đã trở thành một cái bẫy nằm trong mưu đồ bá quyền của CTTập Cận Bình .

Nhìn vào tình trạng đang diễn tiến trên quốc gia mình ; Ông Mahathir đã thấy TT Najib đang đi vào những cái bẫy TQ đang trải ra . Đâu phải chỉ có dự án đường sắt , ống dẫn dầu , Bích Quế Viên , mà còn có nhiều dự án khác nữa như 4 dự án được tiếp theo : Thành Phố Kim Cương , Serendah , Công Viên Trung Tâm , Vịnh Biển Vàng ... Vì không thể nhắm mắt che tai an vị trước vận mạng trên đường sa vào vực thẳm của quốc gia ; nên dù tuổi già , TT Mahathir đã phải mang hết tấm lòng yêu nước của mình ra gánh vác trọng trách cho trọn vẹn của một công dân bậc nhất Mã Lai.

Từ chuyện đọc tin về chuyến công du của TT Mã Lai , thấy sự việc có rất nhiều những chuyện tương đồng đã và đang xảy ra ở quốc gia VN của tôi , Sự việc chỉ khác nhau là những việc ấy đang và sắp xảy ra tại Mã Lai thì TT Mahathir đã kịp thời ngăn chặn được ý đồ của TQ ; còn nơi đất nước tôi thì âm mưu TQ xâm chiếm đã được thực hiện gần như xong rồi . Tội tệ , thua thiệt hơn nữa quốc gia Mã Lai vừa có được một nhà lãnh đạo TTMahathir thật sáng suốt để gánh vác việc quốc gia , còn những nhà lãnh đạo CSVN ngày nay thì độc tài , hèn hạ , ngu xuẩn , lừa đảo , dăm , ích kỷ , vô lương tâm ... họ dùng chính sách độc tài để tranh dành quyền hành , che đậy những chuyện tham nhũng , việc làm những việc mờ ám để ký kết những hiệp ước bán nước .

Tâm tôi thật rất thấm thía khi nghe lời giải thích của TT Mahathir với phóng viên Reuters : Tôi thà chấp nhận quốc gia sống trong cảnh nghèo đói mà còn giữ được cái chủ quyền , còn hơn để đất nước trong cảnh phồn hoa , rục rờ nhưng trong cảnh nô lệ vì mất chủ quyền quốc gia!

Suy ngẫm sao thật chí lý : TT Mã Lai đã khước từ những dự án hàng trăm tỷ dollars vay vốn của TQ để xây dựng thay đổi hình ảnh từ một quốc gia nghèo nàn trở thành một đất nước có những ngôi cao ốc sang trọng , có những dinh thự , lâu đài tráng lệ như ở VN hiện nay .

Sự thay đổi bộ mặt , hình ảnh đời sống của quốc gia VN ngày nay , nếu so với những năm trước 1975 tại miền Bắc mà người dân thường gọi là thời bao cấp ; thì phải thực tâm nhận ra sự thay đổi này đã ra ngoài sức tưởng tượng . Nếu trước 30/4/1975 khi tại ngay thủ đô Hà Nội sự giao thông chỉ lác đác có vài chiếc xe đạp cộc cạch của những thành phần trên bậc trung lưu mới có ; nhà cửa suy sụp , tiêu điều , đổ nátvấn đề

phân phát thực phẩm , vải vóc ...được chia từng muỗng đường , muỗng muối , lạng thịt , từng phân tắc vải theo số người trong hộ khẩu của mỗi gia đình! Nhưng nay thì khác , Hà Nội cùng Sai gòn và các tỉnh đã hoàn toàn thay đổi như một phép màu . Chỉ cần vào YouTube để nhìn quang cảnh từ phi trường Nội Bài về tới Hà Nội dài 30 cây số : với vẻ đẹp hàng cây và các cột điện toả những bóng đèn đẹp trông hai bên lộ đường cùng những cây cầu treo tân tiến được xây cất với mục đích gieo những cảm giác say mê , thoải mái của các khách du lịch khi mới tới thủ đô VN . Phải ghi nhận đoạn đường xa lộ này quá đẹp khó có quốc gia nào có được cảnh này , may ra có được ở Dubai mới có được .

Quả thật hình ảnh sáng rực rỡ của VN nhìn qua thật là hoành tráng ; những du khách thích thú , Việt kiều về nước phải ca ngợi công lao xây dựng vĩ đại của giới lãnh đạo khi thấy cảnh hoa lệ của VN không thua kém gì những kiến trúc sang trọng , đẹp mắt ở các nước như Singapore, Nhật Bản , Đại Hànnước ta có những dinh thự , những lâu đài , những cao ốc , những nhà hàng ăn sang trọng , có những đại gia " chơi" các siêu xe , tiêu xài chỉ một tô phở Kobé tại Hà Nội khách hàng cũng có giá 70 dollars 1 tô ; những khách sạn 4, 5 sao ...và trong tương lai sắp tới VN sẽ có tàu hoả cao tốc chạy trăm km/giờ , có subway . Hình ảnh nước VN tân tiến sẽ không thua gì bất cứ một nước tân tiến !

Tuy nhiên những hình ảnh trên đây , tôi có nói đến chỉ là khi thoáng nhìn qua ; vì thực chất sự thay đổi của VN ngày nay đã chính là tấm gương để cho ông TT Mã Lai phải từ bỏ cái tuổi thọ thóp còn lại của tuổi già để nhận lãnh việc cứu nguy cho quốc gia của Ông . Tìm hiểu những nguyên do nào mà có những sự biến đổi lạ lùng chẳng hạn thời bao cấp phải chia nhau từng muỗng muối muỗng canh , nhưng giờ đây lương tháng của lãnh tụ cũng chỉ vài ngàn dollars thì sao những nhân viên cấp dưới có người đem gia đình 5,6 người đi ăn phở Kobé cho buổi sáng phải trả 400 dollars như không đáng kể

Thực ra những thành phần có khả năng đi ăn phở Kobé là những vị và vợ con của những bậc cao cấp trong chính quyền . Chỉ có những quan chức này mới có những dịch vụ kiếm ra tiền để hoang phí . Đó là ngay cả ở những nơi xa xôi , các vị lãnh đạo , những quan chức cũng xây được dinh thự , có tiền để mua nhà , xe hơi cho gái , chơi cá độ đến cả bạc triệu dollars . Dịch vụ nào mà họ kiếm được nhiều tiền đến như thế ? Thừa :Họ mở ra lừa đảo lập những hệ thống ngân hàng để cướp giật tài sản của dân ; bày ra những dự án hàng ngàn tỷ đồng xây dựng tượng HCM , cướp đất của dân oan để bán cho TQ làm

công xưởng ; thực hiện những dự án nằm trong mưu đồ của TQ thành phần này là những kẻ tham nhũng , ăn hối lộ . Trong từ ngữ CS có chữ Đội Vốn để nói đến chuyện các quan trong chính quyền làm tiền nhanh chóng như thế nào .

Lấy một tỷ dụ như chuyện xây đường sắt cao tốc từ Cát Linh đến Hà Đông khoảng cách chỉ 13 cây số .Kinh phí lúc đầu của dự án chỉ khoảng 180 triệu dollars ; nhưng sau gần 7 năm kéo dài trải qua nhiều giai đoạn cần phải được bổ túc thêm mà mỗi lần bổ túc được thông qua trên sổ sách thì cần có được chữ ký chấp thuận từ trên xuống dưới ; vấn đề " đầu tiên " (tiền đầu) trang trải chuyện đội vốn cho đến nay kinh phí đã tăng lên gần 800triệu đồng mà dự án vẫn chưa được hoàn tất , vậy nghĩa là chuyện đội vốn vào tay các quan lên tới 600triệu dollars , đây là món nợ TQ đã cho vay và nước VN sau này phải trả . Theo tin tức ngay trên báo nhà nước thì món nợ nhà nước tính trên mỗi đầu người theo 93 triệu dân số được chia ra dù già hay trẻ sơ sinh mỗi người sẽ phải góp cho nhà nước trung bình là 3 ngàn mới đủ giúp cho chính phủ trả hết những món nợ mà các nhà lãnh đạo đã dùng để " xây dựng" đất nước có được những sự thay đổi !

Quan lớn thì ăn nhiều , cấp nhỏ ít hơn .Những nhà lãnh đạo chớp bu như Ông Nông Đức Mạnh ,dinh thự của ông sang trọng mọi thiết kế ngay đến bàn ghế đều lát vàng , tiền bạc ông có đều do từ những hành động mờ ám bá nước . Chuyện Formosa đổ bể được phơi ra mới lộ chuyện ông Võ kim Cự ký cho phép cho Formosa xây dựng trái phép dưới sự chỉ đạo của ông TBT Trọng , không rõ ông Cự đã được trả bao nhiêu ,nhưng chuyện Ông Cự đã thay mặt cho Formosa cám ơn ông TBT Nguyễn phú Trọng bằng một món quà mặt nhỏ tượng chân dung Bác nặng 50 kilô vàng cùng với một ngân khoản kìn đảo . Gần đây nhất những tin truyền thông phát giác ra cho biết các nhà lãnh đạo VN đã ký thoả ước về 3 vùng Đặc Khu Kinh Tế đã xong xuôi hết cả rồi . Tổng số tiền lên tới 77 tỷ dollars !

Vì vậy phải tìm hiểu cho kỹ mới thấy được cái bộ mặt thực sự thay đổi của đất nước VN nó được xây dựng trên những món tiền vay nợ . Khác với quốc gia Đại Hàn, sự thay đổi kỳ diệu của nước Đại Hàn là do tài lãnh đạo sáng suốt của cựu Tổng Thống Lý Thừa Vãn . Trước năm 1975 , khi VN sản xuất được xe Ladalat , TTVãn thường có giấc mơ : nước ông sao được như Nam VN . Rồi ông quyết tâm thực hiện cải thiện quốc gia bằng tư tưởng khai phóng : nhịn nhục gửi nhân viên bộ Giáo Dục sang Nhật khuôn vác sách vở về để học hỏi , áp dụng . Ông tuyển chọn 2000 sinh

viên xuất sắc cho du học sang Hollywood để học làm phim, âm nhạc và nghệ thuật; Đến những công ty lớn làm xe hơi như Detroit để học cách làm xe hơi và các kỹ nghệ khác.

Cho đến nay Đại Hàn đã nổi tiếng do chế tạo được nhiều sản phẩm có giá trị và được tiêu dùng trên khắp thế giới. Kỹ nghệ xe hơi có Hyundai, Kia đang cạnh tranh với Toyota, à Honda của Nhật về những sản phẩm gia dụng, TV thì nổi tiếng với hiệu Samsung, LG, về nghệ thuật, những bộ phim của Đại Hàn đã vượt hẳn về kỹ thuật làm phim và diễn xuất; những bác sĩ phẫu thuật của Đại Hàn đã được ca ngợi như tài giỏi nhất thế giới v.v... Tóm lại nhờ sự sáng suốt của nhà lãnh đạo quốc gia Lý Thừa Vãn, ông đã biết khai thác dùng tài nguyên TRÍ THỨC để xây dựng bằng chính những nguồn vốn ngoại tệ đầu tư về nước để xây dựng, phát triển quốc gia được thực sự là một con rồng trỗi dậy trong vùng Đông Nam Á.

Sự kiện phú cường của quốc gia dựa trên những trình bày trong phần trên. Chỉ xin nhắc lại câu TT Mahathir nói với phóng viên của Reuters: Tôi thà chấp nhận có một quốc gia tuy nghèo nhưng còn giữ được chủ quyền, còn hơn một đất nước tuy có được cái vẻ đẹp rực rỡ, hào nhoáng nhưng bị nô lệ và mất chủ quyền!. Tôi tin chắc nhiều người trên khắp thế giới này đều đồng ý với Thủ Tướng Mã Lai.

Riêng tôi, tôi có một ước mơ: Cầu mong Quốc Gia VN của tôi nảy sinh ra được một nhà lãnh tụ như đương kim TTMã Lai để cứu đất nước tôi ra khỏi sự tận diệt của TC. Chỉ cần lãnh tụ sáng suốt như Ông ngăn chặn được thảm họa thì chắc chắn quốc gia VN sẽ có một cơ hội sáng chói vượt lên cả Đại Hàn vì TTLý Thừa Vãn chỉ đầu tư vào nhóm 2000 sinh viên du học xuất sắc mà nguồn tài nguyên ấy giờ đây đã xây dựng được một nước Đại Hàn dân giàu nước mạnh như ngày nay.

Việt Nam thực sự có nguồn tài nguyên TRÍ THỨC khổng lồ. Với hàng triệu dân Việt phải di tản sau ngày 30/4/1975, các thế hệ trẻ VN đã có hàng trăm ngàn được đào tạo trong các trường đại học khắp nơi trên thế giới. Họ đang làm việc trong chính quyền, mở những công ty, đảm nhận những vai trò trọng yếu trong các công ty... Đã có rất nhiều những thế hệ trẻ VN đang sống tại hải ngoại đã thành công và rất xuất sắc trên mọi lãnh vực, mọi việc từ làm vị Tướng chỉ huy trong quân đội của một cường quốc bậc nhất thế giới, những kỹ sư, khoa học gia nổi tiếng với những bằng sáng chế được khen thưởng.... Những tài nguyên Trí Thức này vốn

mang dòng máu VN, nên họ sẵn sàng thiện nguyện trở về để phục vụ cho lý tưởng của họ: sẽ đem khả năng và trí thức của họ để huấn luyện cho các thế hệ đàn em cùng nhau xây dựng một quốc gia Việt Nam? Willam Nguyễn là một bằng chứng.

Xin cho Giác Mơ của tôi trở thành Sự Thực.

Florida, ngày 16 tháng 9 năm 2018.

Lê - Đại - Tường.

Trên Đỉnh Tà Đùng *

Trương Phong Ba

Đỉnh Tà Đùng mây bay gió thổi
Giữa mênh mang hùng vĩ đại ngàn
Trong sương mờ chân đầu bước vội
Thầy trò vui cười nói râm ran

Nhìn xuống mênh mông hồ cùng núi
Ngẩng lên mây thâm thấp ngang đầu
Nắng nhạt soi nghiêng miền lạnh lẽo
Trời chiều hun hút giữa ngàn dâu

Bên nhau ấm chút tình sư đệ
Nghĩa trọng kính mong ở cô thầy
Tháng năm vẫn còn nhiều sức khỏe
Thăm thú tang bồng khắp đó đây

Mấy lần giả biệt đầy giông bão
Hồn nước chơi vui chạnh cõi lòng
Mấy lần hội ngộ tình thắm thảo
Thầy trò sum họp thỏa nhớ mong

Bốn phương tám hướng ngàn cách trở
Muôn dặm quan hà muôn dặm xa
Chiều nao mây dựng trời không gió
Non nước phân ly non nước nhà

Năm sau, năm nữa Thầy trở lại
Biết có còn lên đỉnh Tà Đùng
Ngắm con thuyền ai về gác mái
Ngắm non xanh nước biếc núi rùng

(*) Tà Đùng là một khu bảo tồn có diện tích 22.103 ha, thuộc xã Đắc P'lao và xã Đắc Som, huyện Đắc Glong tỉnh Đắc Nông, cách thị xã Gia Nghĩa khoảng 45 km. Hồ Tà Đùng được dân du lịch hay ví von là vịnh Hạ Long của Tây Nguyên, với khung cảnh nên thơ, làm xao xuyến lòng người.

Phiếm luận

Biết người biết ta

Tiểu Yến Tử

Tôn Tử là người nước Tề vào cuối thời xuân thu, là thời gian xảy ra nhiều cuộc chiến tranh ở bên Tàu, kẻ thì xưng hùng, người thì xưng bá, đất nước rối loạn, người dân thì khốn khổ. Trong bối cảnh chiến tranh tràn lan ấy, ông soạn thảo ra binh pháp Tôn Tử, nói nôm na là một cẩm nang về nghệ thuật chiến tranh. Binh pháp tôn tử cho đến nay vẫn được áp dụng, không những trong chiến tranh mà cả trong nhiều lãnh vực khác trong cuộc sống.

Một trong những điều trong binh pháp thường được nhắc đến là: Biết người biết ta, trăm trận không nguy; không biết người mà chỉ biết ta, một trận thắng một trận thua; không biết người, không biết ta, mọi trận đều bại. Nghe thì dễ hiểu, nhưng khi thực hiện thì khó, vì trong thực tế hàng ngày mình hay giận 'đối phương' quá nên không muốn nghe, không muốn thấy và cũng không muốn biết về 'đối phương'. Vì thế sẽ lâm vào tình trạng không biết người mà chỉ biết ta, nên sẽ có một trận thắng, nhưng rồi lại có một trận thua.

Có khi giận quá mất khôn lại lâm vào tình trạng không biết người, không biết ta, nên mọi trận đều bại. Thế nhưng cứ tưởng biết người biết ta là trăm trận đánh, trăm trận thắng hay sao? Bé cái nhầm, vì Tôn Tử chỉ dạy là biết người biết ta, trăm trận không nguy thôi. Không nguy là đã mừng rồi. Còn thắng hay thua lại tùy thuộc vào thiên thời, địa lợi và nhân hòa. Xin tạm miễn bàn, vì lần này Tiểu Yến Tử chỉ muốn tập trung vào đề tài 'biết người biết ta' mà thôi.

Để áp dụng binh pháp Tôn Tử, Tiểu Yến Tử về mặt lý thuyết thích biết nhiều về 'đối phương'. Xin hiểu đối phương ở trong bài này sẽ bàn tới là lũ dư luận viên. Khi đọc những bài của bọn dư luận viên viết, thì Tiểu Yến Tử lại thích lắm, không phải chúng viết hay, mà vì chúng viết ngu. Thích hơn nữa khi biết được chúng cay cú những ai, càng cay cú thì mình lại càng thích, vì chính những người mà bọn dư luận viên cay cú thì lại thường là những người mình ngưỡng mộ.

Trong số những người mình ngưỡng mộ, mà bọn dư luận viên cay cú, không chỉ những khuôn mặt mà nhiều người ở hải ngoại đều biết đến, như linh mục Lê Ngọc Thanh của Dòng Chúa Cứu Thế, hòa thượng Thích Quảng Độ của Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất hay blogger Người Buôn Gió, mà cả những khuôn mặt phản biện từ trong lề phải mà ra. Những người xuất thân từ trong guồng máy của họ biết nhiều những điều bất cập nên họ rất bức xúc và vì thế có thể nêu lên những sai lầm của hệ thống đầy sức thuyết phục.

Như mới đây, Tiểu Yến Tử đọc được một bài của dư luận viên nói về một cựu nhà báo với đề tựa là 'Gửi cậu Đoàn Quý Lâm!' Tò mò vào trang Facebook của cựu nhà báo này thì thấy anh ta nhiều bài viết rất chí lý, giúp mình biết thêm được nhiều điều. Bọn dư luận viên càng văng tục bao nhiêu, thì mình biết là bọn chúng đang cay cú lắm lắm. Thấy bọn chúng cay cú thì mình thích chí, vì biết rằng những người này đang đánh vào tử huyệt của chế độ, bất kể động cơ của họ là gì.

Không tin, xin bạn đọc cứ tìm đọc trên internet thì sẽ biết. Đừng sợ rằng mình sẽ bị chúng đầu độc nhé!

Chủ đề

BẠN THẬT - BẠN GIẢ

Nhiều người vẫn cho rằng một trong những hạnh phúc trên đời là tình bạn.

Điều này thì ai cũng dễ dàng đồng ý thôi. Thế nhưng, để có tình bạn thực sự thì cần có những người bạn thực sự. Như thế nào gọi là một người bạn?

Liệu có phải những ai ta vẫn giao du đều là bạn cả?

Không đâu, số người ấy gồm cả “bạn” lẫn “bè”, và phần nhiều là bè hơn là bạn.

“Bạn bè” không phải là cách nói cho xuôi tai, cũng không phải là “từ láy” này nọ như nhiều người tưởng mà là “từ ghép” của hai chữ “bạn” và “bè”.

Bạn, nói đơn giản, là người đồng hành cùng chia vui sẻ buồn với ta trên những chặng đường đời.

Bè là những kẻ tạt ngang qua đời ta trong chốc lát, rồi đường ai nấy đi mà không chút vấn vương. “Bè” trong những chữ “bè phái”, “kết bè, kết đảng” gọi lên ý tưởng không mấy hay ho.

Tình bạn thường “tĩnh” hơn là “động”, lắng đọng hơn là sôi nổi. Những kẻ ở quanh ta trong những cuộc vui ồn ào mà ta tưởng là “bạn”, thường chỉ là “bè”.

Như những cuộc vui chóng tàn, những người “bạn” ấy cũng nhanh chóng biến mất khỏi đời sống chúng ta.

Những người tưởng rằng mình có nhiều bạn, thực ra là những người không có hoặc có rất ít bạn (và không biết phân biệt đâu là bạn, đâu là bè).

Bạn lại có “bạn thật” và “bạn giả”.

Bạn thật là khuôn mặt thật, không điểm phấn tô son.

Bạn giả là chiếc mặt nạ, với nhiều lớp phấn dày. Như cuộc sống có hai mặt, con người vừa có bạn thật lại vừa có bạn giả.

Bạn giả lúc nào cũng nhiều hơn bạn thật, đến với ta vì lợi ích nào đó chứ không vì tình thật.

Bạn giả là người đóng giả vai người bạn, ngoài mặt tỏ ra thân thiện nhưng có thể bất ngờ tặng cho ta những nhát dao trí mạng từ phía sau lưng hoặc phun ra những nọc độc của lòng đố kỵ. Đôi lúc có kẻ thù còn dễ chịu hơn có những người bạn giả.

Bạn giả cũng tựa như bạc giả vậy, đã không xài được mà để trong túi có khi mang họa.

Khác với bạn giả, bạn thật là người thực tâm mong muốn những điều tốt lành cho người bạn

mình và vui sướng trông thấy bạn mình hạnh phúc, thành đạt trong cuộc sống (dẫu có “qua mặt” mình đi nữa).

Bạn thật không ngại nói thẳng nói thật về những sai trái của bạn mình để giúp bạn cải thiện bản thân cũng như không ngại tán thưởng về tài năng hoặc thành công của bạn mình để giúp bạn thêm tự tin trong cuộc sống.

Bạn thật luôn nói tốt về bạn mình sau lưng bạn. Bạn thật là người đến với ta trong lúc ta trần trụi hay trong thời kỳ đen tối nhất của cuộc đời, và cũng là người mà ta có thể đến gõ cửa một cách thoải mái khi cần sự giúp đỡ.

Những người bạn như thế làm sao có nhiều được, thường chỉ đếm được trên những đầu ngón tay của một bàn tay (và ít khi đếm hết được).

Đến một tuổi nào đó người ta khó mà có thêm được những người bạn mới, trong lúc những người bạn cũ thì cứ mất đi lần lần.

Tình bạn cần có một bề dày của sự gắn bó, cảm thông và tin cậy.

Với những người tôi thực lòng quý mến, tôi vẫn nói:

“Tôi mong cho anh/chị không có bạn hơn là có những người ‘bạn giả’.

Có được chừng vài ba người ‘bạn thật’ thì anh/chị là người may mắn và hạnh phúc.”

@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@

những vị Thầy của tôi

Trang đài Glassey-Trần guyễn

Những năm đầu đến Mỹ, tôi ‘bái’ được nhiều sư, tuy trong tương quan xã hội, tôi là cô giáo của họ.

Hồi thập niên 90s, khi bắt đầu vào đại học Cộng đồng tại Golden West College, tôi được tuyển vào làm ở Trung tâm Luyện Viết (Writing Center) của trường, giúp đỡ các sinh viên trong những lớp liên quan đến Anh ngữ, như ngữ pháp và tập làm văn (ESL và English), cũng như những lớp mà học sinh cần viết bài luận. Hằng ngày, tôi gặp rất nhiều sinh viên, và thời đó, sinh viên Việt Nam mới tới Quận Cam cũng theo học khá đông, nhất là con cái các gia đình H.O.

Có một chị họ, rất yêu môn Kiến trúc, nhưng vì qua Mỹ diện H.O. với ba mẹ, mà cả hai ông bà đều già yếu, nên chị phải đi làm toàn thời gian để chu cấp cho cả nhà. Nhiều lần tôi gặp chị ở trường, được biết chị chỉ có thể đi học một vài giờ buổi sáng một ngày nào đó trong tuần, rồi lo về đi làm ca nhì. Tôi thấy niềm ao ước của chị lao lung quá. Nó làm cho sự báo hiếu của chị lại càng trĩu nặng nghĩa tình. Giấc mơ của chị mãi theo tôi. Tôi không biết bây giờ, chị đã có được cơ hội trở thành một kiến trúc sư và làm việc trong lãnh vực mà chị thích chưa. Giá mà gia cảnh không đơn chiếc, khó khăn, chắc chị cũng đã làm được nhiều điều mới cho ngành kiến trúc. Lòng đam mê – đó là khởi điểm của tất cả những phát minh trên thế giới.

Học được một hai mùa, thì tôi lại đi làm thêm tại Trung tâm Dạy Kèm (Tutoring Center) của trường. Thật ra, tôi không có ý định đi dạy kèm. Khi tôi góp ý cho một chị bạn trong ca đoàn Hiền Linh tại nhà thờ Westminster về việc xin học kèm ở trường, chị ấy đáp tình rui, “Em dạy thì chị mới học!” Tôi hoãn binh, nói là mình không đủ tiêu chuẩn và khả năng để dạy. Chị ấy không nghe, bắt tôi dẫn lên Trung tâm. Vì muốn giúp bạn, tôi hộ tống chị lên Trung tâm Dạy Kèm, xin ghi danh cho chị và tìm người dạy thích hợp. Trung tâm lại đang cần người dạy kèm song ngữ, nhất là cho bộ môn Anh văn, nên tôi không dưng trở thành cô giáo dạy kèm trong chớp mắt. Học trò mới rất cưng tôi, thường đem theo nước mía (món tôi rất mê) và những quà vật khác mỗi khi chị đến học với tôi cuối ngày. Sau này, tuy khó công trao đổi, nhưng tiếng Anh của chị vẫn ‘lắc lư con tàu đi,’ nên chị bảo tôi, “Chúa không công bằng! Em được hết phần tốt, không học cũng biết. Chị học hoài, cũng... mù chữ.”

(Không chừng tại cô giáo bắt đầu dạy này dạy không giỏi?

Oan uổng cho tôi quá. Tôi cũng chúm mũi cắm đầu học, mới ê a được dăm ba chữ, chữ đầu dưng mà biết tiếng Anh. Nhưng chữ nghĩa cũng có cái lạ của nó, không phải ai học cũng nhập tâm. Từ cái duyên ép uổng đó, tôi gặp nhiều sinh viên di dân, những người đã dạy cho tôi những kiến thức và kinh nghiệm mà không trường lớp hay sách vở nào có thể cung cấp. Có một phụ nữ người Guatemala, ráng học tiếng Anh để hướng dẫn con cái làm bài tập về nhà. Tôi thấy bà có một nét chịu đựng vô bờ. Có hôm, bà nói, “Con gái tôi muốn mua áo đầm mới để đi prom, mà tôi bảo cháu, mình là di dân, không có khả năng sắm sửa, nhưng nó không chịu nghe!” Rồi một thời gian sau, con bà bắt đầu có ý định muốn vào đại học. Nét mặt bà rạng rỡ hẳn lên. Cả người bà toát ra một luồng sinh khí mới, đầy hoan lạc. Sao tâm tình của bà giống với tấm lòng người mẹ Việt Nam quá: tất cả vì con, vui vì con, và hy sinh cho con.

Có một vị giáo sư cao tuổi người Liên Xô, thích trò chuyện với tôi về nghệ thuật và phim ảnh. Ông chán ngấy ngữ pháp tiếng Anh, nhưng ông nói chuyện rất uyên bác, dù câu cú không tuân theo cấu trúc văn phạm. Lần nọ, tôi không dưng ‘lạc sóng,’ nói tiếng Việt với ông. Hồi lâu, thấy ông nhìn tôi chăm chú một cách lạ lùng, tôi hỏi, thì ông nói, “Hình như vừa rồi, cô không nói tiếng Anh.” Ông nhắc cho tôi nhớ, cái lịch lãm và nhẹ nhàng luôn luôn là một ngôn ngữ quốc tế không lời.

Tôi cũng có dịp dạy kèm những sinh viên Việt cao niên. Tôi còn nhớ một bác tên Đường. Bác rất chăm học, chịu khó lắng nghe, và làm các bài tập ngữ pháp một cách chăm chỉ. Bằng hai tuần, không thấy Bác ghé, tôi vào thì nhân viên của Trung tâm đưa cho tôi mẫu tin nhắn của Bác viết, ghi số điện thoại nhà. Tôi gọi, Bác nói, “Cám ơn cháu nhiều đã giúp Bác trong thời gian qua. Bác sĩ cấm, không cho Bác đi học nữa, vì sức khỏe của Bác không tốt.” Chuyện đã gần hai mươi năm, nhưng tôi vẫn nhớ đến Bác Đường. Tôi mong – với hết lòng mình – rằng Bác Đường vẫn còn sống, và khỏe mạnh. Những năm tháng khổ sai đã đẩy người tù cải tạo đi ngược dòng thời gian – đầy sức khỏe của họ đi biệt xứ, cướp ngang cả một quãng đời và chất lượng đời sống của họ. Không có sức khỏe, thì không thể sống sung mãn được. Chỉ việc con con là muốn đi học tiếng Anh để hội nhập với xã hội tạm dung, mà cũng không có sức để theo, dù lòng vẫn quyết.

Cũng trong thời gian dạy kèm, tôi có một học trò nhỏ hơn tôi vài tuổi, tên Huy. Em rất muốn học cho xong để xin chuyển lên đại học bốn năm,

nhưng khả năng Anh ngữ còn yếu quá, phải ở lại. Vì mỗi mùa học, mỗi sinh viên chỉ được kèm nhiều nhất là 15 tiếng, nên khi Huy có bài, tôi lại dành thêm thời gian dạy kèm miễn phí, tuy tôi vẫn dạy em ngay tại Trung tâm trong những giờ phụ trội này. Đối với tôi, cái chữ Đức và chữ Nhân nó đẹp vô cùng, nên tôi luôn học theo hai chữ này. Nếu giúp được cho ai, tôi cho đó là cái phước của tôi. Huy là một người nhiều tình nghĩa, đã không nhận sự giúp đỡ của tôi một cách như không. Em học hết mình. Cuối khóa, Huy xin địa chỉ nhà, và đến thăm tôi một buổi chiều đầu hè, với một ổ bánh khổng lồ. Huy vốn nhỏ con, lại rất gầy, nên ổ bánh lại trông to quá khổ trong tay Huy. Huy nói:

Cám ơn chị đã giúp em 'qua' được mùa này. Em được điểm A trong lớp English 100, bây giờ có thể transfer được rồi.

Tôi khá ngạc nhiên, vì biết Huy cũng không dư giả gì để đi mua một cái bánh đắt tiền như vậy để tặng tôi. Tôi chỉ ngạc nhiên vì cái bánh lớn quá, nhưng không ngạc nhiên về tấm lòng của Huy. Mà không chỉ mình Huy làm tôi ngạc nhiên. Tôi dạy thêm giờ cho Huy nhiều đến nỗi đến cuối mùa, không dư tôi được Trung tâm gọi lên, bảo tôi trúng thưởng. Tôi đoán là vì bà Giám Đốc muốn bù đắp cho những giờ dạy kèm không ăn lương của tôi. Phần thưởng là một cái TV trắng đen cổ điển, còn mới tinh trong thùng, chưa khai, khá xinh xắn. Thấy gia đình mình – tuy chẳng giàu có gì, vì cũng mới qua Mỹ – nhưng cũng đã có TV để xem, nên tôi mang tặng cho một anh du sinh từ Việt Nam sang, theo học tại Cal State Fullerton. Tôi thông cảm với người bạn này, anh Đỗ T., vì anh phải xa vợ và hai con nhỏ để đi học – tuy là một điểm phúc ở tuổi của anh, nhưng cũng là một hy sinh lớn khi phải xa gia đình trong suốt hai năm trời.

Anh T. nói với tôi về những ấn tượng khi mới đến Hoa Kỳ. Anh bị sốc nặng. Anh đặt câu hỏi: tại sao nước mình không được như vậy? Anh nói, sự tự do ở Hoa Kỳ làm anh chao đảo, mất thăng bằng. Biết sự tự do là một cái gì to lớn vĩ đại, nhưng nó sáng quá, làm anh lóa mắt. Anh chưa dám đến gần nó. Anh muốn trấn tĩnh, rồi mới từ từ nhìn kỹ, xem tự do nó ra làm sao, hình thù thế nào. Cái nhìn của anh như một sự nhắc nhở cho tôi, để tôi không lấy sự tự do mình được hưởng ở Hoa Kỳ như một điều như không, mà như một đặc ân – đôi khi rất xa vời đối với nhiều người sống ở những nước thiếu tự do, như chính Việt Nam hiện nay.

Vì anh T. không có xe, nên thỉnh thoảng tôi chở giúp anh đi chợ trong khu Little Saigon, để có mắm có muối cho bữa cơm sinh viên xa nhà. Tôi hơi cổ điển, hay mỉm cười trước cảnh sinh

viên xa nhà. Có lẽ vì ngày xưa, ở quê tôi Gò Công, sinh viên tốt nghiệp Trung học Trương Định xong, thì khăn gói lên Sài Gòn để thi vào học đại học. Cái lịch sử di dân ngắn hạn này – đôi khi trở thành dài hạn khi sinh viên ở lại thành phố để làm việc sau khi tốt nghiệp – của cộng đồng sinh viên tại quê tôi đã khiến cho tôi có mối thông cảm này chăng? Nên tôi giúp những sinh viên xa nhà một cách tận tình, như anh T. và một vài cô du sinh từ Việt Nam khác. Những sinh viên này thường cảm động và cảm ơn tôi, nhưng tôi lại là người cần biết ơn họ, vì họ cho tôi thấy cái diễm phúc được sống gần gia đình. Tôi không ngờ vài năm sau, tôi cũng là đứa sinh viên xa nhà, thiếu mắm thiếu muối, ở thủ đô Stockholm của Thụy Điển. Ở đó, cũng có những bạn sinh viên gốc Việt hỏi han tôi, các chị các cô lớn tuổi lưu tâm đến tôi. Đến phiên tôi được nhận những sự nâng đỡ dành cho sinh viên xa nhà.

Từ ngày mới qua Mỹ, tôi cũng đi dạy Việt ngữ tại trường Westminster, ngay những ngày đầu tiên thành lập trường. Thường thì tôi đứng lớp chung với một hoặc hai chị thiện nguyện viên khác. Lúc đó, tôi chỉ là cô giáo nhí (mới 19 tuổi), nhưng vì mới ở Việt Nam qua, và cũng còn biết nói tiếng Việt và đánh vần, nên có nhiều chị qua Mỹ hồi nhỏ (từ lúc bảy, tám tuổi) cũng thích dạy chung với tôi. Có một năm, trường nhận được quá đông sinh viên, nên thiếu phòng, thiếu giáo viên. Thầy hiệu trưởng Vũ Hoàng giao cho tôi lớp "Vỡ Lòng" – mà tôi xin thêm vào hai chữ "Tự Do." Đó là vì nếu lỡ có em nào xin nhập học trễ sau khi khai giảng, hoặc không biết xếp vào lớp nào, thì Thầy lại đưa ngay vào lớp "Tự Do" của tôi. Cho nên, giữa một bầy gà con, thì có một con gà cồ và vài con gà tơ khác. Con gà cồ là chuyện đáng nói. Nó tên Phong, tuy còn nhỏ nhưng 'cứng cựa.' Nó dũng dạc tuyên bố với tôi ngay trong ngày nhập học, bằng tiếng Anh:

Tôi không phải là một đứa con nít! Tôi là một người đàn ông. Lớp này không thích hợp với tôi. (I am not a kid! I am a man. This class is not for me.)

Dĩ nhiên là con gà cồ này làm khổ tôi đủ điều. Hấn hỏi: tại sao phải học tiếng Việt, tại sao không cho hấn chơi (à, thì ra 'một người đàn ông' cũng có nhu cầu đùa chơi như trẻ con!), tại sao tiếng Việt khó khăn rắc rối (thì phong ba bão táp không bằng ngữ pháp Việt Nam mà, duh!), tại sao tôi 'diên' quá đến nỗi đi làm cái việc ép uống người khác học tiếng Việt (cái phần này thì không đúng, tôi chỉ tình nguyện dạy tiếng Việt, không có ép ai hết!).

Hôm đó, tôi đi bộ về nhà mà buồn tẩm tức. Cái thằng gà cồ này, sao nó ác với mình vậy! Tôi nhẩn như khóc râm rì trên đường. Xe cộ chiều

thứ bảy trên đường Westminster đông đúc, vội vã. Chắc chẳng ai để ý, thấy một đứa con gái vừa đi vừa khóc nghẹn ngào, quên hết xung quanh. Sau này, gia đình tôi dời đi xa hơn, tôi phải đi bộ 40 phút mới tới trường. Những ngày nắng nhiều, tôi nhay nắng, đi bộ đến trường Việt ngữ về thì bị cảm liền tù tì. Nhưng dù vậy, mỗi chiều thứ bảy, tôi vẫn quyết tâm đi dạy, thay vì đi chơi hay thong thả nghỉ ngơi ở nhà. Mỗi thứ bảy là mỗi lần tôi tập cho mình sự bền chí, sự quyết tâm, và tinh thần trách nhiệm. Những điều này chắc chắn giúp tôi trưởng thành hơn.

Vốn đã đứng lớp được vài năm, lại đang học Sư Phạm tại Đại học Cal State Fullerton, và cũng đang làm phụ giáo song ngữ tại Học khu lớp, nên lạ làng đề cử con gà cồ làm Lớp Trưởng. Hấn phản đối, nhưng tôi trì chí, cuối cùng hấn miễn cưỡng nhận lời. Thật ra, tôi nghĩ, ở cái tuổi đàn-ông của hấn (nghĩa là mới 8 tuổi), thì hấn phải tỏ rõ hấn là người làm chủ tình hình. Nên hấn phải phản đối trước, rồi mới chịu 'tiếp vị' sau. Những con gà tơ thì không 'đá' tôi, nhưng cũng có phần khiếp sợ con gà cồ. Nhờ vậy, một khi gà cồ làm lớp trưởng, tôi cũng an tâm đứng lớp hơn.

Ban đầu, để 'quân bình' học và chơi – mà cũng để xoa dịu cái nổi ám ức phải đi học cuối tuần của các em, tôi dành 15 phút mỗi ngày để cả lớp cùng chơi một trò gì đó với nhau. Về sau, điều này không còn cần thiết nữa, khi các em đã quen việc học và lớp đã ổn định hơn. Nhưng khôn thân tôi! Bày trò chơi, thì các chúng tha hồ bày. Nhưng lúc nào tôi cũng được vé danh dự! Hể chơi "Duck Duck Goose" thì tôi phải làm "Goose" kinh niên – vừa ngồi xuống chưa kịp thở thì đứa mình vừa 'mời' làm Goose đã quay trở lại rờ đầu bắt mình chạy tiếp!

Cuối năm, con gà cồ tự nguyện xin ở lại lớp, dù tôi cho nó lãnh thưởng và khen thưởng nó trước lớp. Tôi nói sao, nó cũng không nghe, tôi đành ậm ờ cho qua chuyện, nhưng phê trong sổ cho nó lên lớp thẳng cánh. Thấy nó xin ở lại, đám gà con cũng lao nhao biểu quyết, đồng loạt muốn ở lại lớp để cũng học như năm nay. Tôi ngần tò te. Chắc là chúng đang định giờ trò gì đây. Tôi đã làm "Goose" đủ rồi, không mơ trở lại quá khứ hụt hơi ấy nữa! Nhưng đám gà con, gà cồ, gà tồ, gà tơ này – chúng đã cho tôi bài học vỡ lòng về việc ứng xử với trẻ con, để hôm nay, khi tôi có được bầy gà nhí của riêng tôi, tôi đủ kiên nhẫn và mềm mỏng trong việc hướng dẫn và dìu dắt con cái.

Những vị Thầy của tôi – họ không thuần túy dạy tôi chữ nghĩa, nhưng cho tôi cách nhìn về những mảnh đời khác nhau, cách xử sự trong cuộc sống, ý chí vươn lên của con người. Họ

cho tôi một sự va chạm trực tiếp vào những hoàn cảnh và kinh nghiệm riêng tư, để tôi trưởng thành qua tương quan của tôi với họ. Họ dạy tôi biết, khi tôi mới tập vào đời, và lúc ấy, tôi là cô giáo nhí, có thể bị con gà cồ lấy cựa non của nó 'cào' tôi vài cái, là tôi khóc – nhưng tôi không bỏ cuộc. Họ dạy cho tôi cái vị cay của sự kiên nhẫn và cái ngọt bùi bên trong nó. Họ dạy tôi về ý chí con người – cho dù không muốn khuất phục hoàn cảnh, nhưng sức người vẫn có hạn. Cho nên, khi còn có thể, tôi hãy chinh phục các giác mơ của mình, đừng để đến ngày 'sức cùng lực kiệt,' mơ lại hoàn mơ. Chính họ đã cho tôi biết mình may mắn, cho tôi thấy cái nghị lực ngùn ngụt trong một cô gái mới vào đời như tôi, để tôi dùng mười mấy năm đầu ở Mỹ mà trồng cấy cho mảnh vườn mơ ước trong học thuật, sáng tạo, và phục vụ.

Họ dạy tôi biết cảm thông. Vì không phải ai có chí lớn, có hoài bão, có ước mơ, có tài năng, thì cũng đều có cơ hội để thành công và gieo cấy giấc mơ của mình. Họ cho tôi biết, quá khứ đau thương có thể lấy đi cái quý giá nhất của con người: sức khỏe và tuổi thọ. Họ dạy tôi rằng, nếu tôi biết đón nhận những thử thách ban đầu, thì tôi sẽ đối diện được với những gian nan về sau. Và biết đâu, như trong trường hợp của con gà cựa, thì những thử thách và cào xước ấy sẽ được hóa giải. Tôi lại được 'Westminster, tôi có chút kinh nghiệm về việc giữ bình chọn' làm cô giáo năm nhì, có học trò 'đàn-ông-tám-tuổi' nhất định đòi học lại với tôi năm nữa và một đám gà con nhao nhao ăn ké!

Những cái bánh 'quá cỡ' nhận được cuối mùa học, cái TV trắng đen không dùng được 'trúng thưởng,' những học trò xuất sắc nhất định đòi ở lại lớp, những ly nước mía mát lạnh cuối một ngày vừa học vừa hành, những bức thư ngắn gửi lại với đầy sự tin tưởng... Đây là những 'phần lương' tôi nhận được cho cả phần hồn lẫn phần xác. Bánh ăn rồi, mười mấy năm sau vẫn còn nhớ. Nước mía uống hồi đời nào, tới giờ vẫn còn thấy ngon. Đi làm mà được lãnh lương như vậy, thật là sướng! Đồng lương mà trường trả cho tôi đã đi vào ngân sách thu eo hẹp và đi ra theo ngân sách chi ồ ạt thuở đó. Nhưng những 'phần lương' phụ trội mà những vị Thầy của tôi phát cho tôi mới làm cho tôi giàu có hơn và hạnh phúc hơn. Những phần lương phụ trội vẫn còn ở lại với tôi mãi, như những ánh mặt trời không bao giờ tắt.

Mỗi người vào đời qua chính kinh nghiệm của mình, nhưng tôi được vào đời bằng nhiều ngã: bằng chính cuộc đời tôi, nhưng cũng qua những cánh cửa kinh nghiệm của những vị Thầy của tôi.

Chôn Đi Quá Khứ

Nguyễn Lê Hồng Hưng

Thôi quá khứ từ nay xin vùi lấp Bước chân hoang không vương bụi trần

Buổi chiều trên bến cảng Hamburg đã bớt ồn ào náo động. Nhiều chiếc tàu buôn đã nằm yên bên kè đá và những chiếc đò dọc chạy dưới dòng sông cũng thưa thớt khách du hành. Một gã đàn ông trạc năm mươi tuổi bước thong thả từ dưới bến cảng lên con đường lát gạch hướng về đường hầm xuyên qua sông Elbe. Một người đàn bà đứng ở đầu đường hầm, tóc chấm vai, mặt không phấn, môi không son, thân hình tròn trịa, dóc dáng thấp và gọn gàng trong chiếc áo lạnh màu tro, thấy gã đàn ông đi tới, bà ta ra dáng lắc lư làm chiếc túi da đeo vai đu đưa qua lại. Mắt bà mở to nhìn gã từ đầu tới chun, gật gật đầu, miệng mỉm cười. Gã đàn ông không tỏ vẻ mừng rỡ cũng không một cử chỉ xã giao, gã cười và cất tiếng hỏi trông:

- Khoẻ hông ?
- Được thôi. Còn anh ?
- Vẫn vậy.

Người đàn bà đưa tay lên đầu gã tha tha:

- Vậy gì mà vậy, tóc bạc trắng, sói sọi, già tới nơi rồi.
- Ngót nghét năm mươi rồi, còn trẻ trung gì nữa. Chờ có lâu lắm hông?

Người đàn bà chỉ tay thẳng về hướng con lộ:

- Ba mươi phút mới thấy anh thấp thoáng ở đằng kia.
- Biết cô tới sớm tui đi tắc-xi cho lẹ.

Bà lắc lắc cái đầu dịu giọng:

- Không sao, lâu lắm rồi tui không có dịp đợi ai, hôm nay đứng đợi anh tui thấy cũng thịnh thích.
 - Biết vậy tui lên trễ cho cô đợi thoải thích.
 - Lối nói chuyện của anh tới già vẫn vậy.
- Người đàn bà câu tay gã, hai người sánh vai nhau đi vô thang máy, bấm nút cho thang chạy xuống đường hầm. Trong đường hầm không một bóng người. Họ trò chuyện vừa đủ nghe nhưng âm thanh vẫn vội vó vách đá rền rền.
- Cuối cùng rồi tui cũng gặp lại cô, nhưng cô thay đổi nhiều quá, nếu gặp nhau chỗ khác thì chắc nhìn hông ra.
 - Anh đen hơn xưa nên trông già dặn chớ không thay đổi gì cho lắm.
 - Đàn bà dễ thay đổi hơn đàn ông.
 - Nhưng họ nhớ dai lắm, hơn hai mươi năm qua, đây là lần thứ hai tui băng ngang đường hầm này, mà cả hai lần đều đi với anh.

- Nghĩa là cách đây hơn hai mươi năm. Lạ thật, lần nào tàu ghé Hamburg tui cũng qua đây ít nhất một bận. Nhưng mỗi bận đi ngang đây là nhớ tới cô. Cô còn nhớ hông, lần đó đi tới giữa đường cô sợ tưởng bề nước ngoài sông tràn vô chết ngộp cô câu tay tui cứng ngắt, đi trong hầm mà cô làm như đi ngang mấy chiếc cầu ván long đình ở quê mình.

Người đàn bà nép sát vô người đàn ông như muốn tìm hơi ấm:

- Bây giờ không sợ chết ngộp nữa, nhưng mà lạnh quá.
- Mình ở dưới lòng sông mà, trong này chỉ có mùa hè mát mẻ, còn lại thì lạnh ngắt lạnh tanh.
- Mà nè, anh nói anh nhớ tui mà sao hông ghé nhà thăm?
- Sống bên này ai cũng bận rộn chuyện sở làm, còn dư thời giờ lo cho gia đình. Tui thì đến, đi bất thường sợ tới nhà sẽ làm sai lệt thời khóa biểu của gia đình cô. Hơn nữa còn chồng cô, tui hông biết tánh tình ông ấy ra sao.
- Hồi nghe tui nói xuống thăm anh, anh có nhắn, nếu rộng thời giờ mời anh ghé nhà chơi.
- Được đức ông chồng như vậy là hết xẩy rồi.
- Xạo nữa đi.

Vài bóng người xuất hiện phía trước, ai ai cũng thong thả đi không có vẻ vội vàng. Hai người đi tà tà một lát đã lên tới bên kia bờ. Nắng vàng trải trên mặt nước, đò dọc chờ du khách ngược xuôi giữa dòng, chim nhạn bay theo sau lái từng bầy. Trên bờ sông người ta bận áo ấm dày đi dạo rất đông. Hai người dừng lại dưới thềm đá phân vân. Người đàn bà hỏi:

- Đi đâu đây ?
- Trước kia cô thích ngắm sông lắm mà.
- Gió chiều lạnh quá, hông ấy lênh Reeperbahn chơi đi.

Gã đàn ông chỉ tay qua mấy bậc thang bắt lên con đường dẫn vô Reeperbahn, nói:

- Vậy mình leo lên đường này.
- Họ vừa đi vừa tiếp tục trò chuyện :
- Nghe Hùng nói, hồi Tết Tây nó thấy anh trong casino.
 - Nhờ gặp Hùng mới có số điện thoại của cô, hông thôi biết đâu mà tìm.
 - Anh biết đánh bài hồi nào vậy ?
 - Đầu phải ai vô casino cũng để đánh bài.
 - Ăn tết trên này vui hông ?
 - Cũng vui
 - Vui ra sao kể nghe đi.

Gã đàn ông khoa tay chỉ dọc theo con đường:

- Trước tới giờ tui cứ nghĩ những ngày Tết ai ai cũng quây quần bên nhau trong căn nhà ấm cúng. Chỉ có những người vô gia cư như tui mới lang thang ngoài trời. Nào ngờ ở trên này người ta ăn Tết nhộn nhịp vô cùng, ngay giờ giao thừa

trên trời pháo bông sáng tua tủa, dưới đất pháo nổ như trận đánh tết Mậu Thân. Người ta tràn ra đường đông như ong vỡ tổ, tiếng ca hát vang rân hoà trong khói pháo mịt mù...

- Vui hén.

- Nhờ vậy mà mình thấy đỡ lẻ loi trong ngày Tết.

- Lẻ loi thì vô ngắm Tiên Nữ.

- Tiên tục gì, mấy ngày đó họ đóng cửa ăn Tết, có đâu ngồi cho mình ngắm.

- Sao nữa kể tiếp đi.

- Sau khi chen chúc đã rồi tui chui vô Casino ngồi vừa uống bia vừa coi người ta đánh bạc, thì gặp Hùng nó đang chơi rulex. Sau khi thua sạch túi nó mới dẫn tui đi ra chỗ người Việt mình tổ chức.

- Vui hông?

- Bia, rượu, Karaoke, Disco, nhảy nhót, cuối cùng người ta lấy vỏ chai bia, bẻ chùn ghế đập nhau loạn xạ máu chảy lên lảng, cả hội trường náo loạn. Tui vội vã từ biệt Hùng rồi ba chùn bốn cẳng chạy ra lộ đón tắc-xi về tàu.

- Ghê vậy.

- Còn cô, cuộc sống có vui vẻ lắm không ?

- Thì như anh biết đó, một ông chồng và hai đứa con, ở một nơi lúc nào cũng canh đồng hồ, vô sở làm trông cho mau hết giờ, về nhà sắp xếp giờ giấc cho chồng, con, đi ngủ cũng phải bấm đồng hồ báo thức. Nhứt nhứt chuyện gì cũng phải tính giờ tính giấc, sống đơn điệu đôi khi buồn chán lắm.

- Gia đình, hạnh phúc chớ ?

Người đàn bà ậm ừ rồi yên lặng. Gã đàn ông áy náy nhìn trời. Mặt trời lặn từ hồi nào mà nền trời vẫn còn hừng hửng sáng. Đèn phố hiện lên nhiều màu sắc. Gió đêm lùa hơi lạnh trên đường, khách bộ hành kẻ ngược người xuôi.

Người đàn ông cất tiếng:

- Tui nhớ trước kia mỗi lần đi ngang đường này, cô nhắm mắt lại hoặc cúi mặt ngo xuống đất, chùn bước đi như ma đui một mạch tới tiệm McDonalds đằng kia, bây giờ cô rủ tui lên đây ngắm người xem cảnh.

- Còn con gái thì khác, bây giờ già rồi, mặt dày xà beng đâm hồng lũng, sợ gì. Vả lại lâu lắm rồi tui hồng có dịp ra đây. Hôm nay anh trở lại, tui muốn đi với anh.

- Ôn kỷ niệm đó hả ?

- Coi là vậy đi.

- Dù sao con đường này cũng thanh lịch hơn Amsterdam, những ai chưa quen sinh hoạt khu này đi ngang không thấy khó chịu. Nhớ có lần qua thăm cô, mấy người bạn rủ đi DOM chơi, ai dè chúng nó đem bỏ tui ở đây, rồi đông mất biệt. Tui phải tự mò đường về, bị lạc hết mấy bạn mới về tới nhà. Sau này tui mới biết DOM nằm

ở đầu đường kia, đi chưa đầy mười phút đã tới.

- Anh còn giận mấy người đó hông ?

- Hồng, đôi khi mình nhớ họ cũng như nhớ một kỷ niệm vui, mấy người đó bây giờ ra sao?

- Cũng cày ngày cày đêm, nhà mới, xe mới. Anh còn nhớ Toàn không ?

- Sao quên được, hồi đó nghe anh ta cười Hồng, mở nhà hàng. Bây giờ hai người làm ăn ra sao?

- Toàn bịnh bán thân ngồi xe lăn, Hồng thì làm trong hãng Phi Líp.

- Tội nghiệp Hồng quá vậy.

- Tội gì, tội nó khá lắm, mới mua đất cát một căn nhà riêng rất lớn. Có anh kia, hồng lo ở đó lo cho người khác. À, mà anh có bồ bịch gì chưa?

- Trước kia có nhì nhằng vài nơi nhưng rốt cuộc rồi chẳng ra cơm ra canh gì hết.

- Sao anh hồng dia Việt Nam cưới vợ ?

- Chi vậy ?

- Cho anh hết lẻ loi, cho cuộc sống có ý nghĩa.

- Ý nghĩa cuộc sống! Nghe hấp dẫn quá hén, cô đã sống trong gia đình gần hết cuộc đời rồi, ý nghĩa ra sao cô kể tui nghe?

Người đàn bà ồm ồm một lát rồi ngo qua hỏi:

- Ủa, sao tui hỏi anh anh không trả lời mà cứ hỏi vặn hỏi vẹo chi vậy?

Gã đàn ông nhìn mông lung trong đám người đông như kiến:

- Khấp thế giới, nơi nào cũng đông nghẹt đàn bà, nhưng tìm không ra một người vợ thì cũng thuộc loại dở hơi, nhưng hình như trên mặt đất này không một người đàn bà nào chịu làm vợ tui hết cô à.

- Tui hiểu anh, nhưng anh cũng hiểu cho tui chớ, lúc đó chùn ướt chùn ráo mới sang, anh thì đi biên biệt, tui sống mình ên, xứ lạ quê người...

Giọng người đàn bà nghèn nghẹn. Gã đàn ông hấp tấp chặn ngang:

- Í chết! tui đâu bắt cô phải chịu trách nhiệm về chuyện tui ở giá đâu mà cô nói vậy.

Người đàn bà mở xách tay lấy xấp giấy, rút một tờ chậm chậm mí mắt:

- Nhưng thấy anh cà nhỏng hoài tui hồng yên tâm.

- Chuyện qua rồi cô nghĩ tới làm gì. Phần tui, tui đã cố hết sức mình rồi, nhưng nó như vậy là như vậy, coi như định mệnh đi. Cô yên tâm, hiện giờ tui rất hài lòng với cuộc sống lẻ loi của mình. Gặp lại, thấy cô khoẻ mạnh ú na ú nằng như vậy là tui vui rồi, bây giờ mình kiếm chỗ nào chơi chớ chẳng lẽ cứ long nhong ngoài phố như vậy.

- Ủa, phải đó, hồng ấy mình ghé vô DOM dạo một lát, rồi đi qua McDonalds kiếm đồ ăn, sau

đó anh đưa tui xuống bến xe điện về là vừa.

- Cô còn thích hamburgers sao?
- Lâu lắm rồi tui hông tới đó, hôm nay chợt nhớ lại...

- Ủa, đi chơi bao nhiêu cũng đủ rồi. Đi thêm nữa ông xả ở nhà nôn ruột.

- Đừng có mĩa mai như vậy, người ta dám để vợ đi chơi với anh thì không phải tầm thường đâu nhé.

- Đàn ông bây giờ ở nhà giữ con cho vợ đi chơi là văn minh chứ đâu phải tầm thường.

- Anh bỏ lối nói móc nói ghẹo ấy được hông vậy.

Nghe người đàn bà nói gã giật mình á ngại trong lòng, trong thâm tâm gã thấy có một điều gì đó hồng ỏn cho cuộc gặp gỡ hôm nay. Gã miễn cưỡng nói:

- Xin lỗi, mình đi chơi vui về đi.

DOM tức là hội chợ lớn ở Hamburg, mở cửa mỗi đầu mùa: Xuân, Hạ, Thu, Đông. Bây giờ là đầu mùa xuân. Từ nãy giờ tự dưng gã đàn ông trầm ngâm len lỏi đi theo người đàn bà trong tiếng nhạc xập xòe hoà cùng tiếng ồn ào của rừng người lố nhố. Đi ngang quày súng, người đàn bà hỏi:

- Anh bắn súng còn giỏi hông?

- Lâu lắm rồi tui hông bắn.

- Thử bắn lại coi.

Họ vô quày mượn súng. Gã đàn ông bồng súng lên súng ba phát trật hết ba. Trả súng lại, gã day qua cười nói:

- Hết thời rồi.

Người đàn bà gật gật cái đầu và mỉm cười, nắm tay gã trì nhẹ và hai người chen chúc vô đám đông. Tới vòng đu quay, người đàn bà chỉ tay lên những chiếc đu:

- Mình lên vòng quay kia chơi đi.

- Ủa được đó.

Họ lên ngồi trong chiếc lồng cùng với cặp trai gái rất trẻ, hình như cô, cậu mua vé lên đây không phải để ngắm cảnh, hay tìm cảm giác bồng bềnh trên không. Từ khi vòng quay cất lên, bốn cánh tay như trói chặt hai thân hình, hai cái miệng và hai cái lưỡi bầu riết với nhau, chực căng quít lại, co cứng, đê mê không biết chung quanh còn có trời, trăng, mây, gió và có mặt hai người.

Để tôn trọng giây phút tuyệt vời của tuổi trẻ, họ yên lặng và hướng mặt nhìn ra phía ngoài. Vòng quay bây giờ đã dừng lại ở đỉnh cao nhất. Không gian bao la, mây trắng, trắng lười lười và những vì sao lấp lửng ngang nền trời. Bên dưới lập loè đèn lu, đèn tỏ theo các cao ốc và những khu nhà ở. Những hàng cây trong thành phố chỉ

là chiếc bóng mờ. Sinh hoạt trong hội chợ là nhóm đèn nhiều màu sắc, dòng người loi nhoi lóc nhóc. Tiếng nhạc xập xình nghe vắng vắng phía dưới

Dưới bến xe điện ngầm, tấm bảng báo giờ hiện lên còn bảy phút nữa xe tới. Họ đứng chung với đám đông chờ xe, người đàn bà hỏi:

- Có gặp nữa hông ?

- Hơn hai mươi năm qua nếu muốn gặp nhau thì tui với cô được gặp nhau nhiều lắm. Điều quan trọng mình gặp nhau để làm gì? Hồng lẽ mỗi lần gặp nhau cô bỏ chồng, bỏ con ở nhà theo đi tui lang thang trên đường phố như vậy.

- Nãy giờ nghĩ ra được bao nhiêu đó hả?

- Bao nhiêu đó cũng đủ thấy mình bất lương lắm rồi ?

- Anh muốn lương thiện thì lần sau ghé nhà chơi đi.

Gã lắc đầu:

- Khỏi.

- Vậy thì đừng gặp nữa.

Gã đưa ngón tay cái lên gật gật:

- Thà vậy còn hơn.

Xe tới, người đàn bà chồm qua hôn lên má gã đàn ông, bà nói nhỏ:

- Thôi đi bình an nha.

- Giữ gìn sức khoẻ, chúc cô nhiều hạnh phúc. Người đàn bà theo dòng người lên xe. Gã nhìn người ta chen chúc lên, xuống giống như bầy chuột đồng bị nước ngập hang. Khi hành khách lên hết, cánh cửa xe từ từ đóng lại và tiếng còi rít dài âm thanh bén soi thẳng vô lỗ tai người ta. Liền theo đó tiếng máy rú mạnh và thân xe lao vút vô đường hầm hầm tối. Chiếc thang máy cuốn dòng người trả lên mặt đất. Bến xe chỉ còn mình ên gã. Gã móc túi quần ra gói thuốc xẹp lép. Lạ thật, hơn hai mươi năm qua mỗi khi buồn gã đã đốt thuốc liền tay, vậy mà từ lúc gặp người đàn bà ấy tới giờ không hiểu sao gã không nghe thèm hút thuốc. Gã rút điếu thuốc nhăn nheo đưa lên môi, bật quẹt châm lửa, điếu thuốc rách, rít thốn lòng ngực vẫn không ra hơi.

Gã xăm xoi điếu thuốc, bắt chợt gã gộp điếu thuốc rách cùng gói thuốc xẹp liệng vô thùng rác, chà chà hai bàn tay vô quần. Gã thăm nghĩ, bắt đầu bây giờ gã bỏ tật hút thuốc mỗi khi buồn, nhớ và chôn mọi chuyện trong quá khứ, như chôn một thầy ma, cũng được lắm rồi.

Nguyễn Lê Hồng Hưng

Dronten 1982018

@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@

Tản mạn về tên họ

Nguyễn Hiền

(Tiếp kỳ trước)

Và cuối cùng là cha mẹ có thể chọn một từ ngữ để ghi nhớ một sự việc nào đó có liên quan đến em bé. Tên Posthumus được đặt khi người cha qua đời trước khi đứa bé sinh ra. Mẹ chưa kịp tới nhà bảo sanh thì em bé đã ra đời, do đó nó mang tên Rớt. Tên Út khi cha mẹ quyết định em bé này sẽ là đứa chót – tuy nhiên nhiều khi Trời chẳng chiều lòng người, nên đã có những người mang tên Thêm hay Út Nhỏ v.v... Tháng 04/2018 cô gái Mỹ gốc Việt Laura Lê 21 tuổi viết trên Twitter là cho tới giờ cô mới biết được lý do của tên này, đó là vì mẹ cô chuyển bụng hơn nửa ngày mới sinh, cho nên cha cô đặt tên là “Lâu Ra”, chuyển sang tên tiếng Mỹ là Laura. Bạn đừng cười. Tên “Lâu Ra” thuộc loại hiếm, nhưng không phải cực hiếm. Theo luật, nhân viên phòng hộ tịch có thể từ chối tên nào mang rõ nghĩa mặt sất, phạm thánh, xấu xa hay những tên trùng với một họ đã có sẵn mà chưa có ai mang tên đó. Người cha có thể khiếu nại và tòa án sẽ phán quyết. Thí dụ vài tên sau đây ở Hòa Lan đã bị phòng hộ tịch từ chối: Urine (thực ra từ này là giống cái của Uranus), Ego, Methadon, Sovietina, Geisha, F ... (hai tên chót sau khi kiện đã được tòa phán quyết chấp thuận).

Thay tên đổi họ

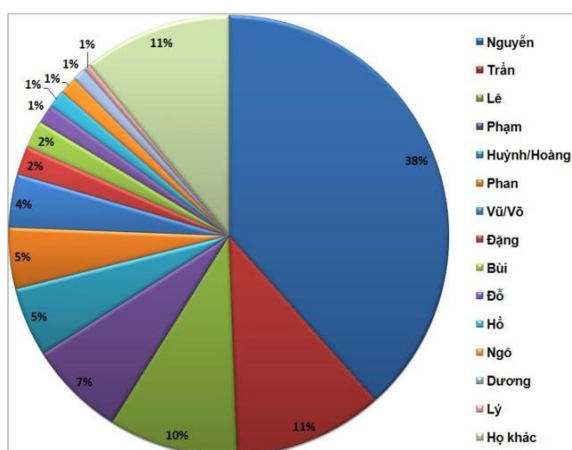
Sử Việt Nam có ghi những vụ thay đổi họ để lánh nạn hay do hình phạt. Cuối đời Nhà Lý, khi vua Lý Anh Tông mất năm 1175, nhà vua không

có con trai nối dõi, truyền ngôi cho con gái là Lý Chiêu Hoàng. Trần Thủ Độ lúc đó đang nắm chức Thái Sư, vì muốn soán ngôi nên thông dâm với hoàng hậu, rồi ép Lý Chiêu Hoàng nhường ngôi cho chồng là Trần Cảnh, cháu trai của mình. Nhà Lý chấm dứt. Trần Thủ Độ sau đó ra tay tàn sát và tận diệt con cháu nhà Lý, "nhỏ cỏ phải nhỏ tận gốc", năm 1232 Trần Thủ Độ bắt người họ Lý phải đổi hết sang họ Nguyễn. Một số sợ bị giết đã phải bỏ nước ra đi trước đó. Năm 1226, Hoàng Thân Lý Long Tường (cháu 6 đời của vua Lý Thái Tổ) cùng với 6000 quan quân và thân thuộc nhà Lý bỏ trốn khỏi đất Đại Việt bằng thuyền lên phương Bắc. Khi tránh bão ở đảo Đài Loan, chừng 200 người xin ở lại tị nạn, số còn lại đi tiếp tới Cao Ly (hiện nay là Nam-Bắc Hàn), trở thành thủy tổ của họ Lee tại đây.

Cuối thế kỷ 16, hậu duệ Mạc Đăng Dung nổi lên mưu cầu khôi phục lại nhà Mạc. Bị họ Trịnh đánh tan, những người mang họ Mạc phải đổi tên khác để tránh họa tru di. Phần lớn những người này đổi sang họ Hoàng (thí dụ tổng đốc Hoàng Diệu vốn dòng họ Mạc) hay họ Phạm, một số người đổi sang họ Nguyễn hay nhiều họ khác. Rồi khi Nguyễn Phúc Anh (vua Gia Long) thống nhất đất nước năm 1802 thì một số lớn người mang họ Trịnh vì sợ nhà Nguyễn trả thù (do ân oán từ thời Trịnh-Nguyễn phân tranh) cho nên đã đổi sang họ Nguyễn. Đồng thời, vua Gia Long cho những người mang họ Nguyễn hưởng nhiều quyền lợi, nên một số người – kể cả tội nhân, đổi sang họ Nguyễn để cầu lợi. Chú thích: để thưởng công, vua có quyền thay tên (ban cho tứ danh), thí dụ đại thần Nguyễn Tri Phương vốn tên là Nguyễn Văn Chương, năm 1850 được vua Tự Đức cải tên thành Nguyễn Tri Phương như ta học trong môn sử.

Vào thế kỷ 19, khi Pháp muốn kiểm kê dân số, bắt mọi người đều phải có họ và tên, và để cho nhanh chóng, những người chưa có họ hay chưa tìm được họ sẽ “phải” mang họ Nguyễn. Qua những biến động chính trị nêu trên, họ Nguyễn hiện nay chiếm khoảng 40% dân Việt (tuy vậy vẫn đứng hàng thứ 17 trên thế giới, theo thống kê của Forebears). Chú thích: Theo Forebears (<https://forebears.io>, số liệu năm 2018) – nơi lưu giữ số liệu của khoảng 11 triệu họ khác nhau, có khoảng gần 22 triệu người trên thế giới mang họ Nguyen hay Nguyễn, và khoảng 200.000 người trên thế giới mang những họ (do khai khi định cư ở nước ngoài) như Nguyenvan, Nguyenthi.... Con số này theo tôi chính xác hơn số gần 40% do Lê Trung Hoa

đưa ra. Ông Lê Trung Hoa có lẽ chỉ tính trên con số người tộc Kinh.

Phân bố các họ của người Việt (Wikipedia, chiếu theo thống kê của Lê Trung Hoa – Họ và tên người Việt Nam, 2005)

Khi chúa Nguyễn Hoàng vào Đàng Trong lập nghiệp, rồi trở thành nhà Nguyễn với vua Gia Long, luật kỵ húy nghiêm ngặt hơn ngoài bắc. Để tránh tên các vua nhà Nguyễn, Hoàng phải đổi thành Huỳnh, Phúc đổi thành Phước, Nguyễn đổi thành Nguơn hay Ngươn v.v...

Chuyện cải tên do vua chúa không hẳn chỉ xảy ra hồi xưa. Vùng giáp giới Lào, có hai dân tộc Vân Kiều (Bru) và Pa Cô được “vinh dự” mang họ Hồ, do gợi ý của một người theo cộng sản, khi luật ra năm 1956 quy định là mọi người dân đều bắt buộc phải có đủ họ và tên. Tên Mai Chí Thọ cũng là do Hồ Chí Minh nghĩ ra để cải tên cho Phan Đình Đống trong một dịp nói chuyện thân mật với các đồng chí thân cận.

Chế độ thuộc địa cũng gây nên sự thay tên đổi họ, do các đế quốc tự cho mình có bổn phận khai hóa. Họ Gomes ở các quốc gia Tây Phi là do khi Bồ Đào Nha chiếm các vùng đất này, họ đã bắt thổ dân nhất loạt phải mang họ Gomes.

Di cư là một cơ hội bằng vàng để thay đổi tên họ. Người Việt tị nạn cũng dùng cách này vì nhiều lý do: muốn dứt hẳn quá khứ, tên không đẹp, hoàn cảnh gia đình v.v... Nói nào ngay, ông cố ông sơ của tổng thống Hoa Kỳ Donald Trump cũng làm vậy. Khi từ Đức di cư sang Hoa Kỳ, gia đình đã cải tên Drumpf thành Trump, vì tên Drumpf ở Mỹ khó đọc và nghe không hay. Trong sinh hoạt hàng ngày, nhiều người Việt định cư ở nước ngoài lấy thêm một tên tục có âm quen thuộc để dùng trong giao tiếp. Thập niên '70, '80, người Việt ở Mỹ đặt tên con là Kimberly hay Elizabeth để dễ gọi tắt là Kim hay Ly (vẫn giống tên tiếng Việt), nhưng sau này họ thấy không cần thiết. Nay thì nhiều trẻ có tên

kép – tên đầu tiếng Anh hay Pháp, Đức..., tên sau tiếng Việt. Những tên nghe thô tục nếu phát âm theo ngôn ngữ bản xứ, như tên Dung, Dũng, Phúc... tại các quốc gia dùng tiếng Anh, thường chỉ được dùng để giao tiếp trong cộng đồng Việt. Trần Trung Trực, tên rất có ý nghĩa, viết không dấu có thể thành “Trần Trùng Trực”! Nguyễn Ngọc Hùng Dũng đã thành ca nhạc sĩ Việt Dzũng, cũng như Cựu thiếu tướng Ngô Du, trưởng đoàn Quân sự 4 bên của VNCH trong hòa đàm Paris, vì muốn xác nhận âm D, không phải Đ, nên đã đổi thành Ngô Dzu.

Tên tiếng Việt còn gặp một nạn rắc rối nữa là sự chọc ghẹo qua hình thức nói lái. Có khi tự thân nó có thể đọc lái, như Mai Liên (Miên lai), Thu Cúc (thúc cu), Lâm Đồng (đâm l.) v.v... Có khi người ta thêm vào một từ để có thể đọc lái theo nghĩa tục, như Thu... Đạm, Công... Ngủ, Đức... Cống, anh Bốn... Lù v.v... Trên thực tế, những tên này chỉ tạo nên hỗn danh cho cá nhân để đùa chơi trong giới học sinh sinh viên, không là nguyên nhân đưa tới lá đơn xin đổi tên.

Theo phong tục tại một số quốc gia, sau đám cưới, đàn bà nhận luôn họ của chồng. Trên giấy tờ, họ nguyên thủy có thể được thêm vào phía sau, trở thành họ kép. Thời xưa, phái nữ ít tham gia vào các chức vụ trong xã hội, chuyện đổi họ sau khi thành hôn không thành vấn đề, vì trong sinh hoạt cộng đồng, người ta dùng tên. Rắc rối là trong thời đại hiện nay, nhiều gia đình cơm không lành canh không ngọt. Bà vợ mang họ X làm trong cơ quan, lấy chồng họ Y, đổi sang họ Y. Sau đó ly dị, trở về họ X và rồi tái giá với ông mang họ Z, thành bà Z. Người gọi điện thoại tới ngõ ngang, rồi vụ thay tên đổi họ kiểu này lại còn tố cáo thêm một ‘bí mật đời tư’: “à bà ta ly dị rồi”!

Ở Việt Nam có nhiều bà vợ lấy luôn tên ông chồng trong mọi sinh hoạt chính thức. Bà (Nguyễn Văn) Thiệu, bà (Nguyễn Cao) Kỳ... chẳng hạn. Bà luật sư Ngô Bá Thành, nhân vật nổi tiếng của VNCH (Chủ tịch Hội Phụ nữ Đòi Quyền Sống) như danh Phạm Thị Thanh Vân, nhưng bà luôn lấy tên chồng trong mọi hoạt động, trong khi chồng bà là một nhân vật mờ nhạt. Ông chồng lấy tên vợ là chuyện hiếm vô cùng, nhưng khi lục tìm trong các giai thoại, tôi biết một trường hợp: đó là Mai Bá Trác, chồng ca sĩ Khánh Ly, thường được bạn bè gọi đùa một cách thân mật là “Ông Khánh Ly”!

Một người cùng lúc mang hai tên tại Việt Nam hiện tại cũng không lạ, nơi những gia đình có lệ gọi tên tục theo thứ tự. Thí dụ con gái thứ ba, trong nhà và xóm giềng quen tên chị Tư, lấy

chồng “anh Hai”, bên chồng chị ta trở thành “chị Hai”, về bên ngoại vẫn là “chị Tư” như cũ. Theo một giải thích, gọi con theo thứ tự từ lớn tới nhỏ tại Việt Nam là do khi xưa trong gia đình người ta kiêng gọi con bằng cái tên chính thức trên giấy tờ hộ tịch (vì nó hoa mỹ, sợ bị thần bắt?), những tên tục theo kiểu “thằng Đẹt”, “con Tý”... không có nhiều, do đó cách giản tiện và dễ nhớ nhất là gọi theo thứ tự sinh trước sinh sau. Với người ngoài, cách gọi này còn có cái lợi lớn là họ biết ngay ai là anh chị, ai là em, và nhà có đông con hay không. (Việt Nam không phải ngoại lệ. Dân hạ lưu trên đảo Bali (Indonesia) cho tới giờ cũng thường đặt tên con theo thứ tự, từ lớn tới nhỏ là: Wayan, Made, Nyoman và Ketut. Tới đứa con thứ 5 thì trở lại Wayan, và thêm chữ Balik, thành Wayan Balik).

Tại vài quốc gia, sự thay tên đổi họ dễ dàng như thay đổi áo. Thí dụ như ở Thụy Điển, người ta có thể dễ dàng xin thay đổi họ và tên nhiều lần. Sau khi thành hôn, nhiều cặp lấy luôn tên vợ hay tên chồng, cặp khác tự nghĩ một tên mới hoàn toàn cho cả hai, thành một gia tộc hoàn toàn mới. Dĩ nhiên có một số điều lệ ràng buộc, như không được lấy tên vua làm tên mới cho mình, hay tên mới này phải là một tên đã có nhiều người sở hữu (trên 2000).

Sau hết, cũng có thể kể thêm là pháp danh nhận được sau khi quy y tam bảo, và tên thánh sau khi làm lễ rửa tội (mặc dù Giáo hội Công giáo năm 1983 đã bãi bỏ luật buộc người Công giáo phải lấy tên thánh).

Đó là tự ý đổi tên họ. Nhiều người đến xứ lạ lập nghiệp bắt buộc phải thay tên đổi họ, giản dị chỉ vì lý do ngôn tự. Những người tại các nước có chữ “rồng rắn” khi định cư ở các quốc gia dùng mẫu tự abc đương nhiên phải cải tên (thường là phiên âm) để dân bản địa có thể đọc được và họ tên mới có thể được thâu nạp vào trong hệ thống hồ sơ. Nhờ phép bính âm, chữ Trung Quốc đã được Latinh hóa (theo chuẩn quốc tế ISO-7098) thành chữ Pinyin, paspoort Trung Quốc và vài nước dùng Pinyin có ghi cả hai ngôn ngữ. Paspoort các nước dùng tiếng Ả Rập hiện nay cũng theo hình thức này. Tóm lại, toàn cầu hóa bắt buộc mọi người phải chuyển tên mình sang mẫu tự La Mã. Ngặt nghèo hơn, các “râu ria” thêm thắt vào các mẫu tự (như dấu giọng, dấu ă, ơ, ơ...) phải bỏ hết nếu không có ký hiệu nào thay thế. Một số ngôn ngữ, nhờ quy ước thời đánh điện tín bằng ký hiệu morse, vẫn còn có thể nhận ra mẫu tự gốc. Cựu giám đốc FBI, Robert Swan Mueller III là giòng dõi gia đình Müller, đến Hoa Kỳ lập nghiệp năm 1855 (ký hiệu dùng cho morse của ù là ue).

Trước đây không lâu, Đức có một danh sách các tên được phép dùng, khi làm khai sinh, cha mẹ phải chọn một tên trong danh sách này. Đây là nỗi khổ của dân nhập cư Đức, họ có cảm giác bị mất luôn gốc rễ của mình. Cho tới giờ, một số quốc gia theo Hồi giáo vẫn lưu hành danh sách tên chính thức, nếu cha mẹ không chọn tên trong danh sách này để đặt cho đứa trẻ mới sinh (ngay cả khi không sống nơi quê nhà) thì sau này chúng sẽ bị thiệt thòi rất lớn về quyền lợi, nhất là quyền thừa kế gia sản.

Do cách viết khác nhau trong các ngôn ngữ Anh-Pháp-Đức v.v..., ta có thể tưởng tượng giả sử tổng thống Nga Владимир Путин muốn định cư tại những quốc gia Âu Mỹ thì ông ta có thể chọn một trong các tên sau: Vladimir Putin (Anh), Vladimir Poutine (Pháp), Vladimir Poetin (Hòa Lan), Wladimir Putin (Đức)...

Có những tên được chuyển âm cách tài tình. Ở Hòa Lan có họ Jauw khá phổ thông, đây là từ họ Đào hay họ Dao (tiếng Hán Việt). Đào Chu Hằng được chuyển sang tiếng Hòa Lan là Johan Jauw (phát âm tựa tựa như Chu Hằng Đào). Học giả nổi tiếng người Chăm, Dohamide, còn có tên Đỗ Hải Minh. Tên của thủ tướng đầu tiên của Cộng hòa Nhân dân Lào, Kaysone Phomvihane là phiên âm tiếng Lào từ tên Việt của ông (Nguyễn Cai Song).

Người thuộc các quốc gia có ngôn ngữ viết theo abc thì dễ chịu hơn. Do toàn cầu hóa và số hóa, tiếng có gốc Latinh được dùng rộng rãi, tên viết theo abc không nhất thiết phải chuyển âm hay dịch sang các ngôn ngữ “rồng rắn”. Trong giao dịch, người Việt ở Nhật thường chuyển âm tên của mình sang tiếng Katakana để thuận tiện hơn, hay những người có tên gốc Hán Việt ở Đài Loan, Hongkong... có thể dễ dàng chuyển tên của mình sang tiếng Quảng Đông.

Qua tên và họ, trong nhiều trường hợp người ta có thể đoán ra gốc gác. Các tên tận cùng bằng -ev/-evna, ov/ovna, -vich là tên Nga và vài nước quanh đó. Tên tận cùng bằng -qa, -qi là tên Hồi giáo. Người mang họ bắt đầu bằng Mac (hay Mc) như McDonald, Mac Arthur thường là người xứ Scotland. Họ O'... (như O'Hara, O'Neill, O'Reilly v.v...) là họ phổ thông tại Ái Nhĩ Lan. Tên họ người Nhật giàu âm o, a, i... và rất ít phụ âm kép. Người dân trong một nước còn có thể qua tên biết được người đó xuất xứ từ vùng nào: người mang tên Huỳnh, Thới, Ngươn, Phước... là những cư dân có gốc từ Thừa Thiên trở xuống Nam (do luật kỵ húy do chúa Nguyễn ban hành chỉ được thi hành ở Đàng Trong). Người Indonesia mang tên tận

cùng với -dodo, -jajo... là người có xuất xứ từ Java. Tại Hòa Lan rất nhiều người dân vùng Friesland có họ với âm chót là -stra, -ma. Còn những họ với âm chót -inge, -eenge... là họ đặc thù của dân vùng Drenthe, v.v.... Ở Hoa Kỳ, chỉ qua tên, người ta có thể biết ngay người đó thuộc dân tộc bản địa nào: người Cherokee, Apache, Sioux... có những tên phổ thông khác nhau. Stalin, tên khai sinh (phiên âm sang Anh ngữ) là Ioseb Besarionis dze Jughashvili, cụm vần “-ashvili” cho thấy ông là người gốc Georgia. Nông Đức Mạnh chẳng cần khai, ai cũng biết ông là người gốc dân tộc Tày, do họ Nông đặc thù.

Những họ phổ thông nhất tại các quốc gia Âu châu, theo nghiên cứu của Jakob Marian

Họ và tên được dùng trong thực tế ra sao? Tên và họ trong đời sống hàng ngày

Chỉ cần để ý một chút, ta sẽ thấy là ngay cả trong thời đại hiện nay, tên họ chính thức đầy đủ rất ít khi được dùng trong sinh hoạt thường nhật. Nói trắng ra, tên họ chính thức có lẽ chỉ được dùng trong giấy tờ hồ sơ cá nhân. Trong đời sống hàng ngày, tên (nguyên chữ hoặc có thể gọi tắt nếu tên quá dài) hay tên tục được dùng nhiều nhất khi giao tiếp thân mật trong gia đình, bạn bè hay giữa những người cùng đẳng cấp. Nguyên tắc chung trong giao tiếp là sự đồng thuận của cả hai bên. Vì thế, tùy theo hoàn cảnh sinh hoạt, một người có thể mang nhiều tên, cho mỗi trường hợp họ sử dụng một tên thích hợp cho sinh hoạt đó.

Tên và họ trên các phương tiện truyền thông

Cho tới giờ, vẫn không có một quy luật thống nhất cho cách nêu tên trong các phương tiện truyền thông. Dường như người ta theo quy tắc bày đàn, một người nào đó xướng ra và mọi người theo. Cũng có thể, giữa tên và họ, người

ta sẽ chọn cái nào ít phổ thông nhất, để người nghe hay đọc biết ngay đó là người nào. Chỉ có cách này mới giải thích được vì sao người ta gọi “cụ Hồ” mà lại nói “cụ Diệm”, báo chí cũng vậy: “..., Ho said” và “..., Thieu declared”. Nhưng cũng không giải thích được vì sao báo chí lại gọi tổng thống cuối cùng của Việt Nam Cộng Hòa – Dương Văn Minh, với cả tên lẫn họ, hay gọi tắt chỉ một tên Minh: “..., (president Duong Van) Minh said”.

Trung Quốc và một số quốc gia chịu ảnh hưởng Trung Quốc như Việt Nam, Cambodia, Nam-Bắc Hàn, trong giao dịch dùng họ trước tên, ám chỉ dòng tộc quan trọng hơn tên cá nhân (trong khi đó Thái và Lào cũng trong vùng nhưng dùng tên trước họ như Tây phương). Người Âu Mỹ khi nêu tên đích danh thì gọi tên trước họ, phải chăng cá nhân chủ nghĩa nơi họ lớn hơn? Người Hồi giáo gọi tên và theo sau là nguồn gốc dòng họ (con của ai). Cách sử dụng họ trước tên khiến những người Trung Quốc, Việt Nam... khi nhập cư vào xứ Âu Mỹ đã “phải” lộn ngược họ tên lại, với rắc rối đi kèm theo là những họ kép thường bị xé ra, mất cả ý nghĩa lẫn sự nhận biết dòng tộc. Chữ lót “văn” và “thị” nhiều khi trở thành tên. Rồi dần dà, tên trước họ sau (Andrew Nguyen, Linda Le...) đã trở thành phổ thông. Ở đây, điều khó tìm ra lời giải thích có luận lý vì sao người Việt ở Mỹ, Pháp... thường dùng tên họ như vậy ngay cả khi giao dịch với người Việt. Một lý do họ nêu ra là “nhập gia tùy tục”. Chưa hẳn. Các vị nguyên thủ hay nhân vật cao cấp Việt Nam – và cả Trung Hoa hay Nam-Bắc Hàn, từ trước tới nay, khi đi công du, các phương tiện truyền thông đều loan tin với họ trước tên: Hồ Chí Minh, Nguyễn Văn Thiệu, Mao Trạch Đông, Tập Cận Bình, Kim Jong-un. Chưa bao giờ chúng ta nghe: Chi Minh Ho, Van Thieu Nguyen hay Jinping Xi. Phải chăng vì vấn đề nổi tiếng hay không nổi tiếng?

Các nghệ sĩ thường có nghệ danh: nhà văn nhà thơ thì có bút hiệu, ca sĩ thì có tên đi hát v.v.... Người chơi mạng xã hội thường có tên cho “Avatar” của mình. Còn những người hoạt động bí mật thì có bí danh. Điệp viên có bí số. Dân buôn hương bán phấn không bao giờ dùng tên thật. Chúng ta biết đến diễn viên điện ảnh Thẩm Thúy Hằng hay nhà văn Võ Phiến v.v..., những người nổi tiếng trong giới văn nghệ sĩ, nhưng mấy ai biết tên trên giấy tờ của những người này (Nguyễn Kim Phụng & Đoàn Thế Nhơn) vì giữa tên thật và nghệ danh chẳng có chút đầu mối liên lạc.

(còn tiếp kỳ sau)

Ừ thôi, ta chia tay từ đây...

Thao De wit

Tôi với nó là bạn thân từ hồi còn nhỏ xíu. Hai đứa không ở gần nhà nhưng học chung lớp từ lớp 4, ngồi chung bàn. Lũ con nít ở nơi cha mẹ nào cũng phải làm vườn không có cái xa xỉ được phát cho tiền ăn sáng thì đứa nào có tiền mua được một miếng kẹo đậu phộng dòn tan, hay cục kẹo cau ngọt gắt lưỡi là sang dữ lắm.

Tôi nhớ lúc đó, trong giờ giải lao nó cầm miếng kẹo đậu phộng trên tay, từ từ cắn từng miếng một, nhâm nhi... Không chịu nổi, tôi nói “Mày cho tao cắn một miếng đi”. Nó trợn mắt nhìn tôi một hồi, rồi lấy hai bàn tay bụm cái miếng kẹo đậu phộng lại, hai ngón tay cái bằm vô gần sát đầu miếng kẹo, rồi đưa vô miệng tôi, ý là chỉ được cắn tới cái ngón tay cái của nó.

Vậy là từ đó tôi với nó thành bạn thân. Má nó buồn bán nên lâu lâu cho nó tiền xài vặt. Tôi được hưởng ké theo. Nhà tôi nhà vườn, nên mấy thứ ăn vặt mang theo để chia cho nó cũng là mấy thứ sẵn có ngoài vườn, có khi là củ khoai mật, có khi mấy miếng khoai lang gieo, có khi là trái bắp luộc. Tuổi thơ vô lo của chúng tôi đi qua với những lần chia nhau mấy món ăn vặt trong giờ ra chơi hay lúc ăn vụng trong lớp dưới gầm bàn.

Có nhiều lúc giận nhau, lấy phần trắng chia đôi bàn học ra để không được lán phần qua bàn học của nhau, không thèm nói chuyện cả một buổi. Nhưng qua bữa sau, có cái gì ngon đem chia cho nhau thì cả hai lại cười tít mắt, làm hoà rồi quên luôn chuyện đã giận nhau ngày hôm qua.

Hai đứa học chung lên tới đại học. Nó đa tình, duyên dáng nên sớm có bồ. Nhiều khi ngồi trong lớp nó mơ màng rồi viết tên bồ lên bàn học, ngồi nắn nót đồ lên đồ xuống tên bồ nó khi thất tình.

Rồi nhà nó chuyển nhà... chúng tôi mất liên lạc cho đến khi tôi chuyển về Sài Gòn ở gần chục năm sau đó.

Lần gặp lại bắt ngờ làm cho cả hai vui không kể xiết. Bao nhiêu chuyện, bao nhiêu thứ cần được sẻ chia.

Nó đã lấy chồng, đã sanh một đứa con và đã kịp ly hôn. Nhưng nó vẫn xinh đẹp, có khi lại còn mặn mà hơn xưa. Nó giờ rất thành đạt, làm cho một công ty Mỹ. Nó nói tiếng Anh khò khè, làm sếp lớn, thu nhập cao và sống bạt mạng. Nó chạy cái xe Spacy sang trọng; quần áo, giày dép cái nào cũng có giá bạc triệu.

Có nó cuộc sống xa quê của tôi cũng đỡ buồn. Cả hai cũng đi tập thể dục trong phòng gym, cùng đi cà phê, cùng đi ăn, cùng đi mua sắm. Nó cũng vẫn như xưa, luôn giàu có và chi xài mạnh tay hơn tôi nhiều.

Nó xinh, đào hoa. Nó đa đoan, yêu ai là yêu mãnh liệt và si tình đến kinh khủng. Không biết bao nhiêu lần nó mới khóc vì thất tình vật lên vật xuống, rồi thì lại cười tươi như hoa vì mới gặp được một người khác vừa ý vừa mắt. Tôi không xét nét nó, mà hiểu tâm hồn đa đoan, khát vọng được yêu thương của nó.

Tình bạn lạ kỳ của chúng tôi vẫn tiếp tục vài năm sau cho đến những lần chúng tôi bắt đầu va chạm...

Ngồi tán dóc với nhau, tôi nói chuyện sao người mình kỳ quá nói chuyện lớn tiếng nghe muốn đầu luôn cái lỗ tai, nói chuyện trong nhà mà cả xóm cũng nghe họ nói chuyện gì. Rồi lại còn thắc mắc sao mà họ có thể vừa ăn nhậu vừa hút thuốc rồi vừa nói chuyện lớn tiếng văng luôn nước miếng vô mặt nhau.

Nó nổi giận với tôi!

“Tại sao mày nói xấu người Việt không vậy? Mày cũng là người Việt chứ bộ!”

“Tao có nói xấu đâu, tao nói thiệt chứ bộ!”

Rồi thì hai đứa mỗi đứa cái mặt một đồng xách xe bỏ đi về, mạnh ai đường đó đi.

Được mấy ngày sau, lại gọi điện thoại cho nhau, rồi hẹn đi uống cà phê và tán dóc cho đã miếng. Rồi nó lấy chồng, nó một anh người Mỹ làm việc ở Việt nam. Tôi cũng rời khỏi Việt Nam.

Nó với tôi vẫn liên lạc qua Yahoo Messenger và rồi thì Facebook. Qua Facebook, tôi biết nó vẫn rất thành đạt, giờ là sếp của khu vực mấy nước châu Á chứ không phải là sếp của công ty Việt Nam thôi. Tiền nó kiếm được vẫn nhiều hơn gấp mấy lần mức lương tôi kiếm được ở xứ người. Nó đi xe có tài xế riêng, nhà ở trong khu villa cao cấp. Khi rảnh thì đi spa, hay tập yoga. Tối cuối tuần đi bar hạng sang uống rượu hay đánh bi-da lỗ. Mỗi năm đi Âu châu nghỉ mùa Giáng sinh và tết tây.

Đời nó có lẽ không thiếu thốn gì.

Nó với tôi giờ tán dóc xuyên biên giới gần như mỗi ngày. Chuyện chồng, chuyện làm, chuyện học hết rồi lan man qua chuyện đời, chuyện người.

Có lần lan man chuyện ngày 30 tháng 4, tôi nói “Cộng sản làm cho nhiều người phải chịu mất mát đau thương từ năm bảy lăm tới giờ chưa dứt. Mấy chục năm mà dân tình vẫn khổ sở nghèo đói muốn chết. Người mình bao giờ mới hết khổ?! Tao không tự hào gì cái chuyện người Việt Nam đánh thắng Mỹ.”

Thấy nó im re một hồi, tôi nghĩ nó bận nên thôi đi làm công chuyện khác. Ngày hôm sau tôi nhận được một tin nhắn dài sọc của nó.

“Mày có biết là nhờ có giải phóng mà có được nhiều thứ lắm không?”

Bà đi tao không nhờ có giải phóng vô là giờ bà đi làm dĩ rồi. Nhà nghèo không tiền, không làm dĩ thì làm gì? Nhờ giải phóng vô mà bà không đi làm dĩ, đi làm từ từ rồi giờ nhà cửa đang hoàng, có tiền cho con đi du học, rồi nhà bà cũng đi qua Mỹ ở được luôn.

Người ta mất mát gì ở đây? Mà thấy người ta đói khổ sao mấy năm sau giải phóng, giờ có ai đói khổ ăn bo bo vậy nữa không? Ai cũng có nhà, có xe, con cái đi học đang hoàng, còn đòi gì nữa?

Mày ở bên đó bị tội phản động tuyên truyền nên mới nghĩ xấu như vậy.

Cộng sản thì cộng sản chớ, họ cũng có cách trị đất nước của họ cho dĩ lên.

Tao luôn tự hào Việt Nam đánh thắng Mỹ. Tao nói chuyện cũng với nhiều người Mỹ, họ luôn cũng nể phục người Việt Nam.”

Ồ kê, vậy thì thôi không nói tới 30 tháng 4 hay cộng sản nữa cho khỏi mất tình bạn.

Cũng cái miệng hay ngứa, tôi lại phóng miệng.
“Sao mà dân tình đi biểu tình vụ cây xanh bị đánh đập mấy lượt rồi ai cũng sợ im re hết luôn là sao?”

“Vậy mày muốn cái gì? Muốn cho họ làm loạn lên, cản trở sinh hoạt, dĩ lại hay sao?”

“Thì biểu tình để đòi quyền lợi là chính đáng chớ sao là loạn?”

“Chính đáng mà phải có xin phép. Hiến pháp đâu có cấm biểu tình, nhưng mà muốn biểu tình thì phải có xin phép chính quyền đang hoàng!”

Trong bụng tôi nghĩ thầm, chà bên tây thì làm được vì đâu có ai ngồi xổm trên pháp luật. Ở Việt Nam là luật rừng thì công an là vua, xin phép biểu tình còn lâu nó cho!”

“Vậy mày nghĩ nếu dân họ xin phép biểu tình thì công an nó có cho phép biểu tình không?”

Nó im không nói gì!

Rồi tới chuyện cá mú và Formosa khi người ta biểu tình rần rần ngoài đường. Tôi hỏi nó có dĩ biểu tình không.

“Biểu tình gì? Phản động! Tao không đại gì đụng vô chính trị.”

“Nhưng mà biểu tình vì môi trường là chính đáng! Ai mà cam chịu ở trong môi trường ô nhiễm được?”

“Dân tình khổ hồi xưa quá rồi, giờ ai cũng sợ khổ lại. Yên ổn làm ăn là được rồi, không biểu

tình, chính trị chính em gì hết cho nó rắc rối. Tao cũng là dân thường, tao có làm được cái gì cho nó thay đổi đâu. Thôi chấp nhận vậy đi!”

Tôi tức mình, phang luôn status trên Facebook, để công khai cho ai cũng đọc được.

“*Tại sao người Việt lại có sức chịu đựng giỏi tới như vậy? Sống trong ô nhiễm nước, thức ăn, tham nhũng, đủ thứ xấu mà vẫn không phản kháng???? Một cái like cho một câu nói chỉ trích cũng không dám like thì nói gì tới chuyện phản kháng! Vậy có phải là hèn không?*”

Nó nhảy vô comment liền.

“Vậy mày có kế hoạch gì giúp cho đất nước?”

“Không có kế hoạch gì, chỉ cần người ta tự phải có ý thức muốn thay đổi, dám nói lên tiếng nói của mình!”

“Mày không có kế hoạch gì thì im cái miệng lại. Mày đi ra khỏi Việt Nam quay lại nói người Việt Nam này kia là mày thuộc cái thứ ăn cháo đá bát”

“Tao không nói xấu, tao chỉ ra cái xấu, nếu thấy được cái xấu thì có nghĩa là biết phải làm gì để ngăn cái xấu lại! Muốn tốt lên thì ai cũng phải góp tay vô, lên tiếng được thì làm được.”

“À ý là tự do ngôn luận hả? Ở đây sao mà tự do ngôn luận được? Mày ở cách đây nửa vòng trái đất, muốn tự do ngôn luận kiểu nào cũng được không ai tới bắt mày. Còn ở đây nói lạng quạng là vô tù. Đừng có đụng vô chính trị để sống cho yên ổn mà kiếm tiền.”

“Nhưng mà chính trị chi phối tất cả. Mày có biết Bertolt Brecht nói gì về chính trị không? 'Kẻ dốt nát nhất là kẻ dốt nát về chính trị!'”

Rồi tôi trích ra nguyên văn câu nói của nhà văn Đông Đức*. Vậy là nó nhảy lên chồm chồm.

“Mày đừng có tự đánh giá quá cao bản thân rồi hạ thấp người khác quá như vậy. Mày đừng tưởng ai cũng ngu hết. Họ nói khác mày không có nghĩa là họ ngu hơn mày. Nói không không được cái gì, có giỏi thì làm đi. Một hành động tốt hơn ngàn lời nói. Thử về đây coi có dám tự do ngôn luận không. Tao cũng biết hành động vì môi trường, nhưng mà tao hành động trong im lặng. Tao không muốn la làng cho hết cái mạng Facebook biết là tao đang bị khủng hoảng trong cơn tiền mãn kinh.”

Rồi nó block tôi luôn. Tình bạn từ thưở thiếu thời bỗng mất luôn vì những bất đồng trong quan điểm sống. Có tiếc không khi mất đi một người bạn như vậy? Tôi chấp nhận quan điểm khác biệt nhưng nó không chấp nhận được điều đó. Có lẽ nó vẫn quen với cái lối suy nghĩ không chấp nhận ai khác mình, hay có lẽ nó sợ liên lụy tới tôi rồi khi bị công an nắm gáy tôi?

Mà thôi, tình bạn lâu năm cũng quan trọng đó, nhưng bạn bè là để hiểu nhau, để chia sẻ với nhau và chấp nhận nhau dù khác biệt. Nếu không chấp nhận được thì thôi, mình chia tay nhau vậy.

Có thể chịu mất bạn, nhưng không chịu mất mình.

*Bertolt Brecht, nhà thơ Đông Đức, đã nói :“Kẻ dốt nát tệ hại nhất chính là kẻ dốt nát về chính trị. Hắn không nghe gì cả, không thấy gì cả, không tham gia bất cứ vai trò gì trong đời sống chính trị. Có vẻ như hắn không biết là chi phí sinh hoạt, giá cả của đậu, của bột mì, tiền thuê nhà, giá cả thuốc men...tất cả đều phụ thuộc vào các quyết định chính trị. Hắn thậm chí còn tự hào về sự thiếu hiểu biết chính trị của mình,ưỡn ngực ra mà khoe ta đây ghét chính trị. Đứa ngu dốt này không biết rằng chính sự thờ ơ với chính trị của hắn mà từ đó nảy sinh nạn mại dâm, trẻ em bị bỏ rơi, nạn cướp bóc .

họp phụ huynh, không Ba, không Mẹ

Trang Đài Glassey-Trần guyễn, trangdai.net

năm đầu trung học
ngày họp phụ huynh
Mẹ đi làm đồng, gặt lúa
mưa dầm dề, không về được
thầy giám thị bắt con lên văn phòng
trách mắng, dọa nạt, hỏi Mẹ đâu
- Mẹ đi làm ruộng
hỏi Ba đâu
- Ba không có nhà
- Ba theo vợ bé?
- Dạ không.
- Ba Mẹ ly dị à?
- Cũng không...
con không muốn nói Ba đã đi vượt biên
chẳng phải vì xấu hổ hay sợ
con chỉ không muốn họ nghĩ xấu về Ba
lại có dịp, "Ba mày phản quốc!"
con trả lời bằng nước mắt
vì biết rằng, nếu Ba ở nhà
chắc Ba sẽ hãnh diện đi họp phụ huynh cho
con
được nghe thầy cô khen con học giỏi
bạn bè bầu gọi "Nhất Nữ"
của lớp chọn cho trường trung học duy nhất
trong khắp mấy vùng
và để thầy giáo Văn
cho Ba xem những bài luận điểm 9
con được Thầy mời đọc cho cả lớp nghe
để Ba vui
vì ngày xưa, Ba được ông giáo khen
tài văn chương thiên phú
bạn đồng trường nể mặt mấy mươi lần
con về lớp
mắt đỏ, người buồn xo
chưa hiểu nguyên do, bạn bè đã bênh vực
"Nó hiền, bị lão giám thị ăn hiếp!"
ghét thầy giám thị, lập tức đặt tên
giờ Vật Lý, ông thầy hiền như búp
lẳng lẳng giảng bài,
không trách mắng học trò
chợt ông giám thị thò đầu qua cửa lớp
từ bàn đầu đến bàn cuối xôn xao
con ngồi bàn nhì, đầu thấp, nước mắt cao
lắc đầu quây quây, không ra gặp giám thị
thằng bạn dãy bên nam nói to, rõ:
- Thầy đi đi! Đừng ép Trang Đài!
ông giám thị đi rồi, biệt danh nổ như bắp rang
"Lão Chó," "Lão Vòi"
đưa bạn nào cũng giận dữ như nhau
họp phụ huynh không Ba, không Mẹ
nhưng có bạn bè bênh vực, chớ che
có bạn bè con chính quyền cao cấp
có bạn bè là con cái Quốc Gia
nhưng trong tình học trò trong trắng
nổi bất bình không có của riêng

Tin Sinh Hoạt Cộng Đồng

Lễ Tưởng Niệm Anh Hùng Đông Tiến

Den Bosch 16/9/2018 (VNNS).-

Vào lúc 14g00 ngày 16-9-2018 tại hội trường Nico Schuurmanshuis ở thành phố Den Bosch, cơ sở đảng Việt Tân tại Hoà-Lan đã tổ chức một buổi lễ tưởng niệm các kháng chiến quân hy sinh trên con đường Đông Tiến, trở về quê hương để đấu tranh cho Tự Do tại Việt Nam.

Một số vị đại diện của các đoàn thể gồm Cộng Đồng Việt Nam Tỵ Nạn Cộng Sản tại Hoà-Lan (ông Nguyễn Thanh Sơn), Gia Đình Quân Cán

Chính Việt Nam Cộng Hoà tại Hoà-Lan (ông Trần Văn Thắng, Trần Quốc Sùng) và đồng hương đã đến tham dự buổi lễ tưởng niệm.

Buổi lễ bắt đầu bằng bài hát quốc ca và tưởng niệm những chiến sĩ hy sinh vì tổ quốc và đồng bào bỏ mình trên đường Tự Do. Mọi người cùng hướng về lá quốc kỳ và bàn thờ trên đó có di ảnh của Ông Hoàng Cơ Minh và một số chiến hữu đã hy sinh trong các giai đoạn Đông Tiến. Tiếp theo đó cô xướng ngôn viên Thu Vân đã mời ba vị đại diện đoàn thể Cộng Đồng, Gia Đình QCC/VNCH và cơ sở đảng Việt Tân đến thắp hương trên bàn thờ.

Ông Đinh Ngọc Hiền, trưởng cơ sở Việt Tân tại Hoà-Lan đã gửi lời chào đến người tham dự và sơ lược về sự hình thành của đảng Việt Tân, do cố chủ tịch Hoàng Cơ Minh thành lập vào ngày 10 tháng 9 năm 1982 với mục tiêu giải trừ cộng sản và canh tân đất nước.

Kể từ ngày thành lập, nhiều chiến hữu đã lên đường trở về nước, có những chiến hữu đã hy sinh, nhưng những người còn sống tiếp tục đấu tranh cho chính nghĩa.

(Ông Đinh Ngọc Hiền trưởng cơ sở Việt Tân /HL)

Đảng Việt Tân cho đến nay đã phát triển cơ sở trong và ngoài nước, cùng với toàn dân Việt Nam tiếp tục đấu tranh chấm dứt chế độ độc tài cộng sản và xây dựng một Việt Nam tươi đẹp.

Sau đó, mọi người cùng theo dõi đoạn phim “lễ tưởng niệm và hát cho người đi dựng cờ chính nghĩa” được tổ chức tại thủ đô Hoa Thịnh Đốn Hoa Kỳ với cả ngàn người tham dự. Qua đoạn phim, người tham dự được biết thêm những hy sinh của các kháng chiến quân trên con đường cứu nước. Để vinh danh và tưởng nhớ đến các chiến hữu hy sinh, các đảng viên Việt Tân đã

cùng xây dựng một mộ bia đặt tại một ngôi chùa ở Nhật, nơi mà ông Hoàng Cơ Minh và các chiến hữu có thời tá túc trước khi lên đường về Việt Nam.

Tiếp theo đó, ông Trần Văn Thắng đại diện Gia Đình Quân Cán Chính VNCH đã bày tỏ cảm xúc đối với các chiến sĩ hy sinh vì tổ quốc, nhiều người là những cựu chiến sĩ Việt Nam Cộng Hoà. Ông Nguyễn Thanh Sơn, đại diện Cộng Đồng đã bày tỏ lòng ngưỡng mộ các anh hùng dân tộc và sự đoàn kết cùng đảng Việt Tân trong con đường đấu tranh cho Tự Do Dân Chủ tại Việt Nam. Chị Uyên, một người tham dự cũng bày lòng quyết tâm noi gương tiền nhân tham gia trong các công tác đấu tranh hỗ trợ đồng bào quê nhà sớm thoát khỏi cảnh lầm than dưới sự cai trị của bạo quyền cộng sản.

**Ông Lê Thanh Sơn đại diện
BCH/CĐVNTNCS/HL**

**Ông Trần Văn Thắng đại diện gia đình
QCC/ VNCH/HL**

Trước khí hươg nghi ngút và anh linh của các kháng chiến quân, mọi người cùng tiến đến bàn thờ khấn nguyện cho dân tộc Việt Nam mau thoát khỏi cảnh lầm than và được sớm có Tự Do Dân Chủ để xây dựng một nước Việt Nam thực sự độc lập và hạnh phúc. Không khí hội trường thật ấm cúng với những bài ca đấu tranh dưới sự hỗ trợ của tiếng đàn Guitar do anh Phước phụ trách, “Bài ca Đông Tiến” được một số anh chị trong đảng Việt Tân hợp ca làm tưởng nhớ đến thời gian đầu vào thập niên 1980 khi đảng Việt Tân mới thành lập.

Trước khi chấm dứt chương trình, ông Đinh Ngọc Hiến đã trao tặng quyển sách “Trên Đường Đông Tiến” đến một vị khách đã tham gia và đóng góp tích cực trong những giai đoạn đầu tổ chức Việt Tân ở Hoà-Lan thành lập (lúc đó dưới tên cơ sở Mặt Trận Quốc Gia Thống Nhất Việt Nam trước khi đảng Việt Tân công khai hoá tại hải ngoại ở Berlin vào 19 tháng 9 năm 2004) Trước khi chấm dứt chương trình, ban tổ chức đã cảm ơn sự tham dự của đại diện hội đoàn và đồng hương và mời mọi người cùng dự tiệc trà thân mật.

Thế Truyền tường thuật

Xin nhờ phổ biến bằng nhiều hình thức

Có 1 bạn trẻ ở Xuân-Lộc Đồng-Nai chuẩn bị làm nhà ...trong lúc đào đất để đổ nền ... đã tìm thấy 1 bộ hài cốt , kèm theo là tấm thẻ bài như hình dưới:

VÕ-VĂN-HIẾU - SQ : 61/181497 , L M O

(tạm thời đã đưa di hài vào chùa) Chiến tranh đã trôi qua gần nửa thế kỷ ... nắm xương tàn của người lính VNCH được tìm thấy ... nhưng người thân thì không biết nơi đâu ???

Hy vọng qua bài viết này, sẽ tìm được thân nhân của anh Võ Văn Hiếu và đưa anh trở về bên mái ấm gia đình, dù chỉ là 1 nắm tro tàn ... cũng ấm lòng chiến sĩ .

Rất mong được ACE chia sẻ tìm giúp .

Anh chị em vui lòng chia sẻ (share) lại bài này để cho người thân tìm được hài cốt thân nhân mình . đây cũng là việc nghĩa. TP xin chân thành cảm ơn.

Oanh Phạm Liên lạc E-mail : ngoc_oanhq1968@yahoo.com

Bữa Cơm Gây Quỹ Yểm Trợ Thương Phế Binh VNCH

Den Bosch 29/9/2018 (VNNS).- Nhằm bày tỏ lòng tri ân đối với các anh thương phế binh Việt Nam Cộng Hoà đã hy sinh một phần thân thể của họ để bảo vệ Tự Do cho miền Nam Việt Nam, Gia Đình Quân Cán Chính Việt Nam Cộng Hoà tại Hoà-Lan đã tổ chức một bữa cơm gây quỹ yểm trợ Thương Phế Binh vào lúc 19g30 ngày 29/9/2018 tại hội trường Ketsheuvel thành phố Den Bosch. Đại diện Cộng Đồng, đảng Việt Tân và khoảng 70 đồng hương đã tham dự bữa cơm gây quỹ.

Dưới sự điều khiển chương trình của ông Trần Văn Thắng, mọi người cùng nghiêm trang hướng về bàn thờ tổ quốc và lá quốc kỳ nền vàng ba sọc đỏ và hát quốc ca. Tiếp theo đó, các ông Lê Quang Kế (đại diện gia đình QCC/VNCH), ông Đinh Ngọc Hiến (đại diện đảng Việt Tân) và ông Nguyễn Quang Kế (đại diện Ban Chấp Hành Cộng Đồng) cùng đến thắp hương trước bàn thờ tổ quốc.

Ông Lê Quang Kế thay mặt Gia Đình QCC /VNCH tại Hoà-Lan chào mừng quan khách và nói lên ý nghĩa của việc gây quỹ đã được thực hiện trong nhiều năm qua. Với sự đóng góp tài

chánh của đồng hương tại Hoà-Lan, một số thương phế binh VNCH đã nhận được trợ giúp trong hoàn cảnh khó khăn hiện nay. Kể từ ngày 30/4/1975, ngày mà cộng sản xâm chiếm miền nam Việt Nam, những thương phế binh Việt Nam Cộng Hoà là những người phải chịu đựng nhiều đau khổ, họ phải lầy lắt sống qua ngày kiếm sống bằng tờ vé số, bó nhang...

Ông kêu gọi đồng hương quan tâm đến những thương phế binh và đất nước Việt Nam, quan tâm đến tình hình đất nước và tích cực hỗ trợ đồng bào tại quê nhà trong công cuộc đấu tranh chống lại bè lũ bán nước Cộng Sản để mau giành lại Tự Do và Độc Lập thực sự cho dân tộc.

Sau đó, ông Nguyễn Quang Kế, chủ tịch Cộng Đồng đã bày tỏ lòng tri ân với các chiến sĩ Việt Nam Cộng Hoà và ủng hộ các công tác gây quỹ yểm trợ thương phế binh.

Tiếp theo đó, ông Đinh Ngọc Hiến, đại diện cơ sở đảng Việt Tân tại Hoà-Lan đã chia xẻ những quan tâm đối với những thương phế binh Việt Nam Cộng Hoà, ông nhắc nhở bản phận của mỗi công dân Việt Nam đối với quê hương đang trên đường diệt vong dưới sự cai trị của bè lũ bán nước cộng sản. Sự tham gia của đồng

hương trong những công tác do Cộng Đồng và các đoàn thể phát động yểm trợ đồng bào tại quê nhà đòi hỏi nhân quyền, Tự Do, Dân Chủ là những biểu lộ thiết thực của đồng hương đối với tổ quốc Việt Nam thân yêu.

Kể đến, mọi người tham dự đã cùng dùng cơm thân mật được chuẩn bị thật chu đáo và một chương trình văn nghệ thật đặc sắc do các thân hữu đóng góp.

Ông Trần Văn Thắng đã công bố những đóng góp tài chánh của đồng hương và những số tiền này đã giúp gia đình Quân Cán Chính VNCH tại Hoà-Lan hỗ trợ trực tiếp đến một số gia đình Thương Phế Binh. Ông cũng thay mặt Ban Tổ

Chức cảm ơn những đồng hương đóng góp tài chánh, những thân hữu đóng góp cho việc ẩm thực, văn nghệ, kỹ thuật để buổi tổ chức bữa cơm gây quỹ được thành công tốt đẹp.

Thế Truyền tường thuật

Bữa cơm xã hội Chùa Vạn Hạnh

Chủ nhật 7 tháng 10 năm 2018 vừa qua, Chùa Vạn Hạnh đã tổ chức bữa cơm xã hội để mọi người có dịp gặp gỡ, hàn huyên cùng nhau cũng như để nhìn lại những thành quả do công sức của chính mình đã chung vai sát cánh cùng Giáo Hội tạo dựng ngôi chùa Vạn Hạnh này.

Hội trường được sắp xếp gọn gàng với 400 chỗ ngồi. Các chị trong ban tiếp tân với chiếc áo dài dân tộc vui vẻ đón chào và hướng dẫn khách tham dự đến bàn ăn. Ban văn nghệ cũng bận rộn không ít. Các anh chị đã có mặt từ sáng sớm để tập dợt, chỉnh thử hệ thống âm thanh, chuẩn bị phục vụ đồng hương và Phật tử.

Trong nhà bếp, một khung cảnh thật nhộn nhịp và tấp nập. Bằng tất cả nhiệt tình, các anh chị đang sắp xếp các món ăn cho ngày hôm nay. Để phục vụ cho 400 khách tham dự, các anh chị đã chuẩn bị cả tuần và có mặt ở chùa từ ngày hôm trước để nấu nướng.

Bữa cơm xã hội bắt đầu với lời chào mừng toàn thể quan khách hiện diện của Hòa Thượng Thích Minh Giác. Thầy cảm ơn Phật tử và đồng hương đã tham dự ngày hôm nay. Thầy tán thán công đức các đồng hương và Phật tử đã đóng góp công sức và tịnh tài để xây dựng ngôi chùa Vạn Hạnh này. Thầy cũng thông báo những công trình xây cất đang tiến hành như Quan Âm Cát và sắp tới như xây nhà kho và Cổng Tam Quan. Quý hóa thay, các anh em Ban Xây Cát đã bỏ những ngày giờ quý báu cuối tuần về chùa làm công quả. Trước khi dứt lời, Thầy chúc mọi người thưởng thức một bữa cơm chay thật ngon.

Ban văn nghệ đã đóng góp một chương trình văn nghệ với chủ đề Quê hương và Đạo pháp. Một hoạt cảnh thật cảm động do các cháu thiếu nhi trình diễn nói về tình yêu của Mẹ dành cho con. Dù gian nan, khổ cực, Mẹ vẫn luôn luôn lo lắng, chăm sóc con và cầu mong con học hành thành công để nên người hữu dụng cho xã hội. Các nhạc phẩm ca tụng Mẹ Cha, các bài ca tân, cổ nói về tình yêu quê hương hay tinh thần kiêu hùng của dân Nam không bao giờ khuất phục ngoại xâm đã được khách tham dự tán thưởng với nhiều tràng pháo tay.

Xen giữa chương trình văn nghệ, anh xướng ngôn viên giới thiệu những sinh hoạt hàng tuần

hiện có tại Chùa Vạn Hạnh và mời gọi mọi người tham gia vào các sinh hoạt này.

Trong khi Ban văn nghệ trình diễn, cũng là lúc Ban tiếp tân mang các món ăn đến mọi người. “Nhà Hàng” chùa Vạn Hạnh hôm nay đã thết đãi khách tham dự những món ăn chay phong phú và trình bày thật mỹ thuật.

Một hoạt cảnh “ Nước Nam của người Việt Nam”, được toàn Ban văn nghệ trình diễn, nói lên ý chí kiên cường của toàn dân ta chống lại hành động bán nước của chính quyền Cộng sản Việt Nam cho ngoại bang.

Bữa cơm xã hội của Chùa Vạn Hạnh chấm dứt lúc 18:00 giờ, sau lời cảm ơn của đại diện ban tổ chức. Mọi người thoải mái vì được hưởng một ngày cuối tuần thật vui và đầy ý nghĩa.

Văn Nghệ

Ban Tiếp Tân

Quan khách

Nhà bếp

Thăm viếng

Etten - Leur ngày 14 tháng 10 năm 2018

Được tin thân mẫu của Anh Nguyễn Hữu - Phước cựu chủ tịch Cộng Đồng và là nhạc mẫu của chị Tường Anh vừa qua đời tại Việt Nam, đại diện BCH Cộng đồng đã đến thăm viếng và phân ưu cùng gia đình tại tư gia.

Đại diện BCH/CD VNTNCS/HL Ông Nguyễn - Quang Kế, Ông Lê Thanh sơn, Ông Trần Quốc Hiền

Lễ cầu nguyện và biểu tình chống dự luật về ba đặc khu và an ninh mạng của chính quyền CSVN do Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Hải Ngoại tổ chức

Ngày chủ nhật 30 tháng 9 năm 2018 vừa qua, hưởng ứng lời kêu gọi tham dự lễ cầu nguyện và biểu tình của Văn Phòng Điều Hợp Liên Châu của Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Hải Ngoại, Hòa Thượng Thích Minh Giác đã hướng dẫn một phái đoàn Phật tử thuộc chùa Vạn Hạnh tham dự buổi lễ trên.

150 chư Tôn đức Tăng Ni đến từ Mỹ, Canada, Úc, Tân Tây Lan, Âu châu và trên 400 đồng hương Phật tử, đại diện các hội đoàn khắp năm châu đã có mặt

tại công trường Trocadéro, Paris nhằm gióng lên tiếng nói chung của toàn thể con dân Việt chống lại ý đồ bán nước của chính quyền Cộng sản Việt Nam.

Đại diện cho Phật giáo Tây Tạng, Tích Lan cũng như các tôn giáo bạn như Thiên Chúa giáo, Cao Đài cũng hiện diện trong ngày trọng đại này. Tất cả mọi người đã cầu nguyện cho quê hương và đạo pháp sớm được tự do cũng như độc lập về lãnh thổ và lãnh hải, đồng thời phản đối nhà cầm quyền Đảng Cộng Sản Việt Nam có ý định cho thuê 99 năm ba đặc khu Vân Đồn, Bắc Vân Phong, Phú Quốc cũng như Luật An Ninh Mạng.

Một bàn Phật được thiết trí giữa công trường với hương đèn hoa quả. Bên sau tôn tượng của Ngài là những lá quốc kỳ của Việt Nam Cộng Hòa, Canada, Úc, Hoa Kỳ, Châu Âu cũng như Phật giáo kỳ. Bên cạnh đó bốn tấm biểu ngữ lớn được viết bằng tiếng Việt, tiếng Pháp và tiếng Anh để cho khách tham quan biết rõ mục đích của cuộc biểu tình này.

Hòa thượng Thích Bảo Lạc đại diện cho chư Tôn đức Tăng Ni hải ngoại đã đọc lên quan điểm của GHPG VN Thống Nhất về lãnh thổ và lãnh hải bằng Việt ngữ. Kế tiếp Hòa thượng Thích Thông Hải đã tuyên đọc văn bản bằng Anh ngữ và Phật tử Ngọc Liên đã đọc bằng tiếng Pháp.

Hòa thượng Thích Phước Thuận đã xướng lễ cầu an cho quê hương, dân tộc và đạo pháp bằng Việt. Hòa Thượng Chandaratana, người Tích Lan cũng trình bày sự đồng quan điểm chống lại các đặc khu tại Việt Nam, việc này không khác với việc chính quyền Tích Lan đã cho Trung Quốc thuê một hải cảng 99 năm. Tiếp đó, Ngài đã đọc những lời cầu nguyện bằng tiếng Pali.

Một vị đại sư Tây Tạng đã cầm cờ của quê hương mình đứng lên phát biểu quan điểm là quê hương Ngài đã bị Hán hóa từ năm 1949 đến nay và Ngài cũng rất cảm thông cho người Việt Nam trong nguy cơ mất nước. Sau đó ngài đọc lời cầu nguyện bằng tiếng Tây Tạng.

Những tiếng hô phản đối xen kẽ với các bản nhạc kiêu hùng đã làm cho không khí biểu tình thêm sôi động. Mọi người cùng diễu hành với cờ và biểu ngữ đi vòng khắp quảng trường.

Chư Tôn đức đã cùng với các Linh mục, các tín hữu Cao Đài giáo và đồng bào Phật tử đã tạo nên vòng tay lớn nối chặt lại với nhau như để bảo vệ non sơn gấm vóc của mình. Sau đó, mọi người biểu tình đã đứng sắp thành hàng với hai chữ Việt Nam thật trang trọng và đẹp mắt.

Cuối cùng, Hòa Thượng Thích Tánh Thiệt, và một vị Linh mục đã nói lời cảm ơn đến tất cả chư Tôn đức Tăng Ni cùng đồng bào Phật tử tham dự trong buổi lễ cầu nguyện này.

Cùng nhau xuống đường chống dự luật về ba đặc khu: Vân Đồn, Bắc Vân Phong, Phú Quốc cũng như Luật An Ninh Mạng của chính quyền CSVN

Tin Hòa Lan

Thuế Cổ Tức: Chuyện Dài Chưa Có Hết Kết

Như đã trình bày trong các kỳ trước, chính quyền Hòa Lan dưới sự cầm đầu của Thủ Tướng Mark Rutte đã có dự định bãi bỏ thuế cổ tức. Theo quan điểm chính thức của chính quyền thì với dự định này chính quyền muốn khuyến khích người ngoại quốc đem tiền vào đầu tư tại Hòa Lan, khiến cho nền kinh tế Hòa Lan nói chung và công ăn việc làm tại quốc gia này nói riêng được phát triển.

Trên thực tế thì dự định nói trên có lẽ là kết quả của một cuộc vận động hành lang do ông Paul Polman, tổng giám đốc của công ty Unilever, một công ty liên doanh khổng lồ của Anh và Hòa Lan, hiện đang có trụ sở tại Luân Đôn. Trong lúc Nội Các Rutte III đang nằm trong giai đoạn phôi thai, ông Polman có thể đã liên lạc với Thủ Tướng Rutte với đề nghị giới trụ sở của Unilever từ Luân Đôn về Rotterdam, với điều kiện là chính quyền Hòa Lan phải bãi bỏ thuế cổ tức. Trái lại với Hòa Lan, nơi chính quyền đánh 15 % thuế vào tiền cổ tức, cổ đông ở Anh không phải trả thuế cho số tiền mà họ thu nhập được từ cổ phần trong các công ty. Như vậy khi Unilever giới trụ sở về Rotterdam và sẽ trở thành một công ty Hòa Lan trên mặt pháp lý thì cổ đông người Anh sẽ mất 15% thu nhập từ tiền cổ tức. Vậy để khuyến khích họ ủng hộ dự định "Hòa Lan hóa"

công ty Unilever, chính quyền Hòa Lan phải bãi bỏ thuế cổ tức.

Chúng ta biết là khi Nội Các Rutte III công bố dự định bãi bỏ thuế cổ tức thì nó đã gặp phải sự phản đối sâu rộng trong xã hội Hòa Lan. Như đã nói trong các lần trước, đây là một dự định được đưa ra một cách đột ngột, không ai hay biết gì trước cả. Nó lại sẽ khiến cho ngân quỹ quốc gia thất thu khoảng 1,4 tỷ Euro, theo dự đoán ban đầu.

Tuy được nói là dự định này sẽ giúp gia tăng công ăn việc làm tại Hòa Lan, nhưng các cơ quan nghiên cứu kinh tế lại tiên đoán rằng nó sẽ không đem lại hiệu quả tích cực nào cho nền kinh tế Hòa Lan. Thêm vào đó, theo dự đoán nổi tiếng, dự định này sẽ làm ngân quỹ quốc gia mất đến 1,9 tỷ Euro chứ không phải 1,4 tỷ .

Những điều nói trên đã không làm cho Thủ Tướng Rutte thay đổi lập trường. Ông ta tiếp tục đứng phía sau một dự định mà nhiều người bác bỏ. Thế nhưng đến đầu tháng 10 năm nay thì sự việc lại thay đổi hoàn toàn. Công ty Unilever công bố sẽ không giới trụ sở từ Luân Đôn về Rotterdam, vì cổ đông người Anh không đồng ý việc này. Thủ Tướng Rutte do đó đã phải tuyên bố là chính quyền sẽ xét lại dự định bãi bỏ thuế cổ tức. Hiện giờ thì chúng ta chưa biết số phận của dự định này sẽ ra sao, nhưng báo chí Hòa Lan đã bắt đầu bàn tán về những việc mà chính quyền Hòa Lan có thể làm với số tiền 1,9 tỷ Euro mà nó sẽ không mất vì thuế cổ tức không bị bãi bỏ. Câu chuyện về thuế cổ tức có lẽ sẽ còn có hồi tiếp tục.

15/10/2018

(Ông Năm Chuột tổng hợp các sự kiện và ý kiến lấy từ báo chí, đài phát thanh, đài truyền hình và mạng lưới thông tin toàn cầu.)

Tin Thế giới

[QHT tổng hợp]

BBC: Trung Quốc lập kế hoạch kiểm soát hoàn toàn cuộc sống người dân?

Phó tổng thống Mỹ Mike Pence chỉ trích kế hoạch của Trung Quốc về việc áp dụng một hệ thống xếp hạng tín dụng xã hội. "Chính quyền Trung Quốc nhắm đến việc thực thi một hệ thống Orwell [được mô tả trong tiểu thuyết 1984] dựa trên việc kiểm soát hầu hết khía cạnh của đời sống con người - với cái gọi là "điểm tín nhiệm xã hội," ông Pence nói trong bài phát biểu gần đây.

Chính phủ Trung Quốc khẳng định hệ thống này sẽ trao thưởng cho những ai "báo cáo hành vi vi phạm". Vậy thì Trung Quốc có đang thiết lập hệ thống kiểm soát toàn bộ xã hội và ý thức chính trị của người dân hay không? Đúng là mọi công dân Trung Quốc sẽ được yêu cầu tham gia vào hệ thống xếp hạng hành vi và thái độ xã hội, điều này có thể gây bất lợi cho những người không tuân thủ.

Đã có những chỉ dấu cho thấy hệ thống có thể rất bao quát, mặc dù nhiều người Trung Quốc dường như ủng hộ ý tưởng này. Ở nhiều quốc gia, thực trạng tín dụng của một cá nhân có thể ảnh hưởng đến khả năng được vay tiền của họ. Nhưng hệ thống tín dụng xã hội đề xuất của Trung Quốc - hứa hẹn áp dụng từ năm 2020 - sẽ đi xa hơn, và xếp hạng tất cả các cá nhân về những gì chính quyền gọi là "mức độ tin cậy". Điểm tín dụng xã hội cũng sẽ được áp dụng cho các công ty và tổ chức. Về cơ bản, chính phủ dự định tính toán giá trị xã hội không chỉ dựa trên những hàng hóa/dịch vụ người dân chi xài - mà còn là cách họ cư xử và thậm chí về khuynh hướng chính trị.

RFA: Nhân quyền Việt Nam lại được đề cập tại Nghị viện Châu Âu

Ngày 10/10 vừa qua, tại số 100 place Luxembourg, Bruxelles, Nghị Viện Âu Châu đã tổ chức cuộc điều trần về đề tài Những Lợi Ích và Giá Trị của Hiệp Định Thương Mại Tự Do

giữa Việt Nam và Liên Âu (gọi tắt là EV FTA). Nội dung buổi điều trần được nhắm đến 3 vấn đề chính: Lao động, Nhân quyền và Môi trường.

Buổi điều trần có sự tham gia của đại diện Ủy ban Thương Mại Âu Châu là bà Helena König và ông Trần Quốc Khánh, Thứ trưởng Bộ Công Thương. Các chuyện gia được mời gồm có ông Nicolas Audier, đại diện Phòng Thương Mại Âu châu tại Việt Nam, bà Karen Curtis, đại diện cho Tổ chức Lao Động Quốc Tế (ILO), đại diện Liên Hiệp quốc về môi trường, bà Anja von Moltke, cố vấn kinh doanh của Âu châu, bà Eleonora Catella và đặc biệt, từ Việt Nam có ông Nguyễn Quang A, nhà hoạt động Nhân quyền. EVFTA khi có hiệu lực sẽ giúp loại bỏ 99% dòng thuế xuất khẩu giữa Việt Nam và 28 nước thành viên Liên minh Châu Âu và ngược lại. Việt Nam là nước thứ hai trong khu vực Đông Nam Á, sau Singapore, có Hiệp định Thương mại tự do với EU.

EU hiện là đối tác thương mại lớn thứ hai và là một trong hai thị trường xuất khẩu lớn nhất của Việt Nam. Theo đánh giá, sau khi ký kết FTA, Việt Nam sẽ là quốc gia hưởng lợi lớn nhất trong các nước ASEAN với mức tăng 35% về xuất khẩu, 15% về GDP và 13% về lương bổng cho người lao động. Sau 6 năm khởi động đàm phán, Bà Maria Arena thuộc đảng Xã Hội của Vương quốc Bỉ, là thành viên của Nghị Viện Liên Âu cho biết không thấy nhiều tiến triển về phía Việt Nam, bà nói :

« Năm nay là năm 2018, từ năm 2012-2018 chúng tôi nhận thấy các tiêu chí về quyền Nghiệp đoàn và nhân Quyền của Việt Nam vẫn chưa tiến bộ một cách đầy đủ. Tôi nghĩ rằng chúng ta có thể chờ thêm 6 tháng nữa để Việt Nam thực hiện lời hứa. Nhưng không chỉ là lời hứa mà là sự đảm bảo, ngay cả trước khi Nghị Viện Liên Âu phê chuẩn hiệp định này. Nghị viện Liên Âu cần Việt Nam có những chỉ dấu tích cực chứ không chỉ là lời hứa. Chúng tôi có thể chờ thêm thời gian, nhưng thời gian đó phải được Việt Nam sử dụng để có những hành động cho thấy được sự nỗ lực của họ ».

RFI: Phương Tây, đi đầu là Mỹ, lập liên minh tình báo chống Trung Quốc

Âm thầm nhưng kiên quyết, từ đầu năm 2018 đến nay, năm quốc gia trong nhóm Five Eyes (Năm con mắt) - mạng lưới chia sẻ tình báo hàng đầu thế giới hiện nay bao gồm Anh, Mỹ, Canada, Úc và New Zealand - đã gia tăng trao đổi thông tin mật với nhiều nước cùng chí hướng về hoạt động đối ngoại của Trung Quốc.

Thông tin này vừa được hãng tin Anh Reuters tiết lộ hôm 12/10/2018, dựa theo bảy quan chức cao cấp thuộc bốn thủ đô khác nhau. Nhiều quan chức xin ẩn danh do tính chất nhạy cảm của thông tin được tiết lộ, đã cho rằng đã tăng cường hợp tác giữa các nước có liên quan đã lên đến mức mà người ta có thể nói rằng hoạt động của Nhóm Five Eyes đã mặc nhiên được mở rộng trên vấn đề cụ thể là các hành vi can thiệp của nước ngoài, mà trước tiên hết là của Trung Quốc. Một quan chức Mỹ đã xác nhận với Reuters rằng : « Các cuộc tham vấn với các đồng minh của chúng tôi, với các đối tác cùng chí hướng với chúng tôi, về cách ứng phó với chiến lược quốc tế quyết đoán của Trung Quốc đã trở nên thường xuyên và ngày càng phát triển ». Theo Reuters, hợp tác ngày càng tăng giữa 5 thành viên nhóm Five Eyes, với những nước như Đức, Nhật Bản, và cả Pháp trong một số trường hợp, cho thấy sự mở rộng của một mặt trận quốc tế chống lại các chiến dịch tăng cường ảnh hưởng và đầu tư của Trung Quốc. Bắc Kinh thất bại trong việc lôi kéo châu Âu bỏ Mỹ theo Tàu. Đối với Trung Quốc thì đó là một vết đau, xóa tan hy vọng của Bắc Kinh về việc thuyết phục các nước châu Âu rời xa Mỹ để xích lại gần Trung Quốc hơn, trong bối cảnh các nước châu Âu đang bất an trước chính sách "nước Mỹ trên hết" của tổng thống Trump. Như vậy là một liên minh quốc tế chống các thủ đoạn của Trung Quốc xen vào nội tình các nước khác đang được hình thành, nối tiếp theo một loạt những hành động ở cấp quốc gia - ở Mỹ, ở Đức, ở Úc... - nhằm hạn chế đầu tư của Trung Quốc vào các công ty công nghệ nhạy cảm và chống lại những điều mà một số chính phủ cho là một chiến dịch ngày càng mạnh đang được chế độ Tập Cận

Bình phát triển, để lũng đoạn các chính phủ và xã hội nước ngoài theo hướng có lợi cho Trung Quốc.

VOA: Trung Quốc kêu gọi Mỹ ngưng bồi nhọ với cáo buộc gián điệp mạng

Trung Quốc kêu gọi Mỹ ngưng bồi nhọ Bắc Kinh với cáo buộc gián điệp mạng và tấn công mạng, phát ngôn viên Bộ Ngoại giao Lục Khăng tuyên bố ngày 12/10.

Bình luận này đáp lại các báo cáo của một số công ty bảo mật Internet ở Mỹ cho rằng Trung Quốc đã tăng cường hoạt động gián điệp để thu thập bí mật thương mại của các công ty Mỹ trong sáu tháng qua. Ông Lục nói "Trung Quốc là một trong những nạn nhân chính của gián điệp mạng và tấn công mạng, nhưng đồng thời, Trung Quốc là một nước mạnh mẽ ủng hộ an ninh mạng. Trung Quốc luôn kiên quyết phản đối và trấn áp bất kì hình thức gián điệp mạng và tấn công mạng nào."

Người phát ngôn Bộ Ngoại giao Trung Quốc nói Bắc Kinh yêu cầu Mỹ ngưng bồi nhọ Trung Quốc bằng cách sử dụng lí do gián điệp mạng, ngưng những lời nói và hành động gây tổn hại các lợi ích của Trung Quốc và quan hệ Trung - Mỹ."

**BAN CHẤP HÀNH CỘNG ĐỒNG
VNTNCS/HL**

Thông báo

**Tết Kỳ Hội sẽ được tổ chức vào ngày
thứ bảy 02/02/2019
Hội trường và nội dung chi tiết sẽ
được thông báo sau**

Tin Việt Nam

VOA: Đinh Nguyên Kha được trả tự do, 'sẽ tiếp tục tranh đấu'

Sáng ngày 11/10, nhà hoạt động Đinh Nguyên Kha mãn hạn tù và được nhiều nhà hoạt động khác chào đón khi trở về nhà ở Long An. Nhà hoạt động Đinh Nguyên Kha vừa mãn hạn 6 năm tù nói với VOA rằng anh kiên quyết tiếp tục 'tranh đấu vì lợi ích của dân tộc và chủ quyền lãnh thổ.'

Đinh Nguyên Kha, 30 tuổi, là thành viên của nhóm Tuổi trẻ Yêu nước, anh bị chính quyền bắt vào năm 2012 và xử phạt lần đầu với mức án đến 10 năm tù, 3 năm quản chế vì rải truyền đơn chống Trung Quốc xâm lược lãnh hải của Việt Nam. Vào năm 2013, án giảm xuống còn 4 năm tù giam, 3 năm quản chế, nhưng anh phải chịu thêm 2 năm tù nữa vì cáo buộc "gây thương tích."

Đinh Nguyên Kha từng cùng các tù nhân lương tâm khác tuyệt thực để phản đối chính sách hà khắc về điều kiện nhà tù của Bộ Công an ở huyện Xuyên Mộc, tỉnh Bà Rịa – Vũng Tàu và sẽ tiếp tục tranh đấu bảo vệ quyền lợi của tù nhân: "Đối với một tù nhân như tôi thì không có cách đấu tranh nào khác ngoài cách tuyệt thực, dù nó có ảnh hưởng đến sức khỏe và tính mạng của mình. Sau khi tôi ra tù cũng xác nhận rằng mình phải tiếp tục đấu tranh như thế nào để cho những anh em trong tù không cần thiết phải tuyệt thực nữa."

RFI: Việt Nam : Thêm 5 người lãnh án tù vì « hoạt động nhằm lật đổ chính quyền »

Trong phiên xử sơ thẩm, ngày 05/10/2018, Tòa án Nhân dân Thành phố Hồ Chí Minh tuyên án từ 8 đến 15 năm tù đối với năm người bị cáo buộc là thành viên của tổ chức « Liên minh Dân tộc Việt Nam », với tội danh « hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân ».

Cụ thể, ông Lưu Văn Vịnh, được cho là chủ tịch của Liên minh, lãnh án 15 năm tù, Nguyễn Quốc

Hoàn bị 13 năm tù, Nguyễn Văn Đức Độ 11 năm tù, Từ Công Nghĩa, 10 năm tù và Phan Trung, 8 năm tù. Ngoài án tù, các bị cáo còn bị phạt quản chế 3 năm sau khi mãn hạn tù. Trong bản thông cáo báo chí công bố ngày 03/10, tổ chức bảo vệ nhân quyền Mỹ Human Rights Watch, trụ sở tại New York, đã kêu gọi chính quyền Việt Nam hủy bỏ các cáo buộc nhắm vào 5 người nói trên.

Theo Human Rights Watch, các bị cáo chỉ tham gia các hoạt động như biểu tình chống Trung Quốc, bảo vệ môi trường, hoặc là hội họp với các nhà hoạt động để thảo luận về những vấn đề nhân quyền.

RFA: Trung Quốc sẽ phản đối đàm phán phân định ranh giới biển giữa Việt Nam và Philippines

Tổng thống Philippines Rodrigo Duterte hôm 12/10 cho biết có khả năng Philippines và Việt Nam sẽ tiến hành đàm phán phân định ranh giới trên biển. Trong bài phân tích được đăng tải trên trang scribd hôm 12/10, Giáo sư Carl Thayer thuộc học viện Quốc phòng Úc viết rằng: "Trung Quốc sẽ phản đối (đàm phán này) vì Trung Quốc đòi chủ quyền đối với tất cả các thực thể và vùng nước tiếp giáp các thực thể ở Biển Đông nằm trong vùng đứt khúc 9 đoạn. Tuy nhiên những đòi hỏi của Trung Quốc không dựa vào Công ước về Luật biển của Liên Hiệp Quốc ở khu vực Trường Sa. Trung Quốc cũng chưa đưa ra đường cơ sở đối với các đảo nhân tạo mà nước này xây lập" Vào năm 2016, Toà Trọng tài Quốc tế ở The Hague đã ra phán quyết bác bỏ tính hợp lệ của đường đứt khúc 9 đoạn, đồng thời khẳng định các thực thể ở Trường Sa không

phải là các đảo có thể duy trì được sự sống lâu dài. Điều này có nghĩa là các thực thể ở Trường Sa không thể có vùng đặc quyền kinh tế. Trung Quốc không chấp nhận phán quyết của toà. Truyền thông Philippines trích lời Tổng thống Duterte hôm 12/10 nói rằng Manila không hề bỏ qua phán quyết của Toà Trọng tài Quốc tế.

BBC: Thông tư 19 cho dùng Nhân dân tệ: Mỗi nguy bắt đầu?

Chính phủ Việt Nam có lẽ đã có những tính toán trong việc Ngân hàng Nhà nước (NHNN) ban hành thông tư này để: "Giúp thương nhân Việt Nam sản xuất, buôn bán dễ dàng hơn ở các tỉnh biên giới" và "giúp giới sản xuất và đầu tư Trung Quốc di chuyển một số hãng xưởng sản xuất và dự án đầu tư sang Việt Nam" là hai cái lợi trước mắt được truyền thông nhà nước dẫn chứng khi đưa tin về Thông tư 19 cho phép dùng đồng Nhân dân tệ (NDT) tại bảy tỉnh biên giới giáp Trung Quốc sau ngày 12/10/2018. Trong ngắn hạn, Thông tư 19 sẽ tác động tai hại lên chính sách tiền tệ độc lập của Việt Nam, làm suy yếu tiền VND và sẽ gây ra các biến động tiền tệ và tâm lý khó lường trong vòng từ 3-6 tháng. Nhất là việc đầu cơ tiền tệ có thể làm tan biến khối dự trữ ngoại tệ 65-70 tỷ đô la của NHNN một cách nhanh chóng nếu muốn dùng dự trữ đó để bảo vệ tỷ giá sau này. Việc ban hành và áp dụng Thông tư 19 xảy đến cùng lúc với nhiều sự kiện quan trọng khác. Như việc xem xét thiết lập ba đặc khu kinh tế ở những vùng nhạy cảm cho an ninh quốc gia. Hay việc cho phép xe du lịch Trung Quốc vào Lạng Sơn từ ngày 7/9/18 mà không cần thủ tục nhập cảnh và hải quan thông thường. Chuỗi sự kiện này khiến dư luận quan tâm và làm dấy lên lo ngại về các hiểm họa trước mắt cũng như lâu dài cho đất nước.

RFI: Asia Times : Mọi quyền lực ở Việt Nam vào tay ông Trọng

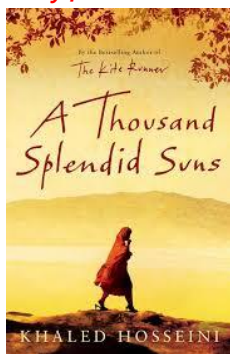
Tổng bí thư đảng Nguyễn Phú Trọng sẽ kiêm nhiệm chức chủ tịch nước, một sự củng cố quyền lực chưa từng có, đưa ông trở thành một Tập Cận Bình của Việt Nam. Đó là nhận định

chung của Asia Times trong một bài viết đăng trên mạng ngày 04/10/2018. Sau khi ông Trần Đại Quang qua đời ngày 21/09, đã có nhiều lời đồn đoán về việc thay thế ông sẽ có ảnh hưởng như thế nào đến chính trị Việt Nam. Nhưng mọi đồn đoán đó đã chấm dứt vào tối 03/10, khi Ban Chấp hành Trung ương Đảng đã nhất trí quyết định người thay thế ông Quang sẽ là tổng bí thư Nguyễn Phú Trọng, vốn đã là nhân vật có thế lực nhất ở Việt Nam hiện nay.

Quốc Hội sẽ chính thức bầu chủ tịch nước trong tháng này, nhưng do không có ứng cử viên nào khác và do Quốc Hội chỉ là một cơ quan làm theo lệnh ở trên, cho nên gần như chắc chắn ông Trọng sẽ nắm chức chủ tịch nước. Ông Trọng, trên thực tế là lãnh đạo số một ở Việt Nam, vốn đã kiểm soát Đảng Cộng Sản và các cơ chế ra quyết định của đảng. Thủ tướng thì lãnh đạo chính phủ dân sự, còn chủ tịch nước, với tư cách nguyên thủ quốc gia, nắm vai trò tổng tư lệnh tối cao của quân đội, là người đại diện Việt Nam viếng thăm các nước và trên lý thuyết là người bổ nhiệm thủ tướng. Trong khi đó, chủ tịch Quốc Hội là người kiểm soát cơ quan lập pháp. Do tất cả các nhân vật đó đều nằm trong Bộ Chính trị, cho nên với cơ cấu lãnh đạo kiểu như vậy, mọi quyết định đều được đưa ra theo nguyên tắc đồng thuận và quan trọng hơn cả là nó ngăn chặn việc thu tóm quá nhiều quyền lực vào tay một người. Theo Asia Times, nhiều người trong đảng tin rằng việc cựu thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng thu tóm quá nhiều quyền lực cá nhân chính là một trong những nguyên nhân khiến ông bị mất chức trong kỳ Đại hội Đảng 2016. Nay Việt Nam có vẻ như đi theo hướng giống Trung Quốc, như vậy là cơ chế lấy quyết định dựa trên đồng thuận có thể sắp chấm dứt. Bên cạnh những quyền hành với tư cách tổng bí thư đảng, mà ông đã củng cố rất nhiều kể từ tháng 01/2016, ông Nguyễn Phú Trọng sắp tới đây sẽ nắm luôn các quyền của chủ tịch nước : đình chỉ các luật do thủ tướng đưa ra, sửa đổi Hiến pháp, đề nghị cách chức các quan chức cao cấp và giữ vai trò tổng tư lệnh tối cao của quân đội. Như vậy, ông Trọng sẽ là nhân vật có quyền lực mạnh nhất ở Việt Nam kể từ thời Lê Duẩn, tổng bí thư đảng từ 1960 đến 1986.
QHT tổng hợp

Truyện

Ngàn ánh dương rực rỡ

Khaled Hosseini
Trúc Hà dịch

Chương 37

Mariam

Tháng 9 năm 1996

Hai năm rưỡi sau, buổi sáng ngày 27 tháng 9, Mariam bị đánh thức bởi những tiếng la, huýt gió, pháo nổ và tiếng nhạc. Nàng chạy ra phòng khách và nhìn thấy Laila đã đứng nơi cửa sổ, vát Aziza trên vai. Laila quay lại cười.
“Taliban tới rồi,” Laila nói.

Hai năm trước, tháng 10 năm 1994, lần đầu tiên Mariam đã nghe nói đến Taliban khi Rasheed mang về nhà tin quân Taliban đã lật đổ các lãnh chúa ở Kandahar và chiếm thành phố. Rasheed nói Taliban là một lực lượng du kích tạo nên bởi những trai trẻ gốc A Phú Hãn gia đình đã chạy trốn sang Pakistan lúc cuộc chiến chống Liên Xô diễn ra. Phần lớn họ đã lớn lên - một số ngay cả sinh ra - trong các trại tỵ nạn dọc biên giới Pakistan và được các thầy giáo lý Hồi dạy dỗ. Lãnh đạo họ là một người tu kín kỳ bí, mù chữ và chột mắt, tên Thầy Omar mà theo lời Rasheed kể với chút chế giễu, tự gọi mình là Ameer-ul-Mumineen, người Lãnh đạo các Tín hữu.

“Đúng, bọn nhóc này không có risha, mất gốc,” Rasheed nói trống không, chẳng phải với Mariam hay với Laila. Từ sau cuộc vượt thoát thất bại cách đó hai năm rưỡi, Mariam biết dưới mắt Rasheed nàng và Laila đã trở thành một, tội tệt như nhau, đáng nghi ngờ, đáng khinh bỉ và đáng coi thường như nhau. Khi y nói, Mariam có cảm giác y đang trò chuyện với chính y hay với một kẻ hiện diện vô hình nào đó trong căn phòng đáng được y chia sẻ ý kiến, không như nàng và Laila.

“Có thể chúng không có quá khứ,” y nói, vừa hút thuốc vừa nhìn lên trần nhà. “Có thể chúng

không biết gì về thế giới hay lịch sử của đất nước này. Có thể. Và so với chúng, Mariam này đây cũng có thể là giáo sư đại học lắm chứ. Hà! Đứng hết. Nhưng thử nhìn quanh xem. Thấy gì chứ? Những tên chỉ huy trưởng Thánh chiến quân tham nhũng, tham lam, vũ trang đến tận răng, giàu xụ nhờ thuốc phiện, bọn họ tuyên chiến với nhau và giết hết những ai ở giữa - thế đó. Ít ra thì quân Taliban cũng trong sạch và liêm khiết. Ít ra, chúng cũng là những trai trẻ Hồi đảng hoàng. Khi chúng đến, chúng sẽ dẹp sạch nơi đây. Chúng sẽ mang lại hòa bình và trật tự. Mọi người sẽ không còn bị bắn khi ra khỏi nhà đi mua sữa. Không còn bị pháo kích! Thử nghĩ xem.”

Đã hai năm quân Taliban tìm cách tiến về thủ đô Kabul, chiếm lại những thành phố từ tay quân Thánh chiến, chấm dứt chiến tranh giữa các phe nhóm ở nơi nào họ chiếm đóng. Họ đã bắt được và xử tử người chỉ huy trưởng gốc Hazara là Abdul Ali Mazari. Họ đóng quân trong nhiều tháng ở khu ngoại ô phía Nam Kabul, từ đó họ bắn và pháo kích qua lại với Ahmad Shad Massoud. Đầu tháng 9 năm 1996 đó, họ đã chiếm được hai thành phố Jalalabad và Sarobi.

Quân Taliban có một thứ mà quân Thánh chiến không có, Rasheed nói. Đó là sự đoàn kết.
“Cứ để họ đến,” y nói. “Tôi sẽ là một trong số những người tung hoa hồng chào mừng họ.”

Ngày hôm đó, cả bốn người họ rời nhà theo Rasheed dẫn đi đến từng chiếc xe buýt để chào đón thế giới mới của họ. Tại mỗi khu xóm bị tàn phá, Mariam thấy người ta xuất hiện từ những đồng gạch đổ nát và kéo nhau ra các đường phố. Mariam nhìn thấy một bà lão phí từng nắm gạo nén vô người qua lại, miệng cười đưa hai hàm răng sún. Hai người đàn ông ôm nhau bên tòa nhà trống không, trên đầu họ, tiếng huýt, tiếng rít và tiếng nổ dòn của vài viên pháo do bọn con nít ngồi trên mái nhà đốt. Bài quốc ca phát ra từ máy cát-sét cạnh tranh với tiếng còi xe inh ỏi.

“Coi kìa, Mayam!” Azira chỉ một đám con trai chạy trên đại lộ Jahed Maywand. Chúng vung nắm tay lên cao và kéo lê những sợi dây cột những lon sắt rỉ. Chúng la to rằng Massoud và Rabbani đã rút ra khỏi Kabul.

Đâu đâu cũng nghe tiếng la hét: Allah-u-akbar! Thiên Chúa Tối cao!

Trên đại lộ Jaheh Maywand, Mariam nhìn thấy một tấm ra giương treo ngoài cửa sổ. Ai đó đã vẽ trên đó ba chữ to màu đen - ZENDA BAAD TALIBAN! Hoan hô Taliban!

Họ đi qua nhiều đường phố và Mariam phát hiện nhiều dấu hiệu hơn – sơn trên cửa sổ, đóng đinh võ cửa, phát phơ trên ăng ten xe – cũng tuyên bố điều đó.

Ngày hôm đó, ở công trường Pashtunistan, cùng với Rasheed, Laila và Aziza, lần đầu tiên Mariam nhìn thấy một người lính Taliban. Một đám đông tập hợp ở đó. Mariam thấy có người ngóng cổ, có người bu quanh phông tên nước màu xanh ở giữa công trường. Họ đều cố gắng để nhìn về phía cuối công trường, chỗ gần nhà hàng Khyber cũ.

Rasheed lợi dụng sự to con của mình để xô đẩy và tiến qua đám người xem, dẫn mấy người họ đến chỗ có ai đang nói trong loa.

Thoạt nhìn thấy, Aziza bật lên tiếng thét và vùi mặt vô khăn trùm đầu của Mariam.

Tiếng nói phát ra từ loa phóng thanh là của một người đàn ông trẻ tuổi cao gầy, râu quai nón, đầu quấn khăn đen. Anh ta đang đứng trên một cái giàn dựng tạm bợ. Một tay anh ta cầm một cây súng bắn hỏa tiễn. Bên cạnh anh ta, hai người đàn ông người đầy máu me bị treo lủng lẳng trên dây thừng cột vô những cột đèn giao thông. Quần áo họ bị xé rách tả tơi. Mặt họ xạm vù và đã chuyển màu tím.

“Tôi biết người đó,” Mariam nói, “người bên trái.” Một phụ nữ trẻ đứng trước Mariam quay lại và nói đó là Najibullah. Còn người kia là anh của ông ta. Mariam còn nhớ gương mặt đầy đặn với hàng ria mép của Najibullah, cười rạng rỡ trên các bảng quảng cáo và trên cửa kính các tiệm trong những năm Liên Xô chiếm đóng.

Về sau, Mariam nghe nói quân Taliban đã lôi Najibullah ra khỏi nơi trú ẩn của ông ở trụ sở Liên Hiệp Quốc, gần dinh Darulaman. Nghe nói chúng tra tấn ông hàng giờ, rồi cột hai chân ông vô chiếc xe tải và kéo thân thể bất tỉnh của ông qua các đường phố.

“Nó giết rất nhiều người Hồi giáo!” tiếng người lính Taliban trẻ hét qua loa. Anh ta nói tiếng Ba Tư giọng A Phú Hãn, sau đó chuyển sang nói tiếng A Phú Hãn. Anh ta nhấn mạnh những điều mình nói bằng cách đưa súng chỉ vào các xác chết. “Ai cũng biết các tội ác của nó. Nó là một tên cộng sản và một tên vô đạo. Đây là cách chúng ta trừng trị những kẻ vô đạo phạm tội ác chống lại Hồi giáo!”

Rasheed nhếch mép cười.
Trên tay Mariam, bé Aziza bắt đầu khóc.

Ngày hôm sau, Kabul tràn ngập xe vận tải. Trong khu Khair Khana, khu Shar-e-Nau, Karteh-Parwan, Wazir, Akbar Khan và Taimani, xe tải hiệu Toyota màu đỏ chạy như mắc cửi khắp các đường phố. Trên xe là những người đàn ông trang bị vũ khí, râu quai nón, đầu quấn khăn đen. Từ mỗi xe tải, loa phóng thanh ồm ồm đọc những thông báo, đầu tiên bằng tiếng Ba Tư, sau đó tiếng A Phú Hãn. Cùng một thông điệp được phát ra từ các loa trên nóc các giáo đường Hồi, và từ ra-dô bây giờ được gọi là Đài Tiếng Nói Shari'a. Thông điệp cũng được viết trên truyền đơn rải khắp đường phố. Mariam nhặt được một tờ trong sân nhà.

Nước của chúng ta bây giờ được gọi là Tiểu Vương Quốc Hồi Giáo A Phú Hãn. Sau đây là những luật lệ sẽ được thi hành và quý vị sẽ phải tuân theo:

Tất cả mọi người công dân phải đọc kinh năm lần một ngày. Trong giờ đọc kinh, kẻ nào bị bắt gặp làm việc khác sẽ bị phạt đánh đòn.

Đàn ông phải để râu. Chiều dài phải ít nhất bằng một nắm tay dưới cằm. Kẻ nào không tuân theo sẽ bị phạt đòn.

Trai trẻ đầu phải quấn khăn, từ lớp một đến lớp sáu khăn đen, lớp cao hơn khăn trắng.

Trai trẻ phải ăn mặc theo Hồi giáo. Phải gài kín cổ áo.

Cấm ca hát.

Cấm khiêu vũ.

Cấm chơi bài, cấm chơi cờ, cấm cờ bạc, cấm thả diều.

Cấm viết sách, cấm xem phim, cấm vẽ hình.

Ai nuôi chim két sẽ bị phạt đòn, chim sẽ bị giết.

Ai ăn cắp sẽ bị chặt bàn tay chỗ cổ tay. Ăn cắp lần nữa sẽ bị chặt bàn chân.

Ai không theo đạo Hồi, không được làm lễ đạo mình ở nơi người Hồi giáo có thể nhìn thấy. Nếu bất tuân sẽ bị phạt đòn và bỏ tù. Nếu bị bắt gặp dụ dỗ người Hồi giáo theo đức tin của mình, sẽ bị xử tử hình.

Phụ nữ chú ý:

Phụ nữ luôn luôn phải ở trong nhà. Không được đi lang thang ngoài đường. Nếu đi ra ngoài, phải đi cùng với một người thân nam. Phụ nữ nào bị bắt gặp đi một mình ngoài đường sẽ bị phạt đòn và đem về nhà.

Phụ nữ, trong bất cứ hoàn cảnh nào, cũng không được cho thấy mặt. Phải trùm kín người khi đi ra ngoài. Nếu không sẽ bị phạt đòn nặng.

Cấm dùng mỹ phẩm.

Cấm đeo nữ trang.

Cấm mặc áo quần quyến rũ.

Không được nói nếu không được hỏi.
Không được nhìn thẳng vào mắt đàn ông.
Không được cười ở nơi công cộng, nếu không tuân sẽ bị phạt đòn.
Không được sơn móng tay, nếu không tuân sẽ bị chặt ngón tay.
Cấm con gái đi học. Tất cả các trường nữ sẽ bị đóng cửa ngay lập tức.
Cấm phụ nữ làm việc.
Phụ nữ nào bị kết tội ngoại tình sẽ bị ném đá đến chết.

Hãy nghe. Nghe cho kỹ. Và tuân theo. Thiên Chúa Tối Cao.

Rasheed tắt ra-dô. Họ đang ngồi ăn cơm tối trên sàng nhà phòng khách, gần một tuần sau cái hôm họ nhìn thấy thi thể của Najibullah bị xử treo.

“Họ không thể bắt nửa dân số phải ở nhà, không làm việc,” Laila nói.

“Sao không?” Rasheed nói. Đây là lần duy nhất Mariam đồng ý với y. Chẳng phải y đã làm điều đó với nàng và Laila sao? Laila thừa biết mà.

“Đây chẳng phải là làng mạc. Đây là Kabul. Phụ nữ ở đây trước vẫn hành nghề luật sư, bác sĩ; họ từng giữ chức vụ trong chính phủ -”

Rasheed nhe răng cười. “Nói kiểu kiêu ngạo của con gái một người học đại học chỉ biết đọc thơ đó hả. Cô thành thị quá, cô văn minh quá ha. Cô tưởng đây là những ý tưởng mới, cực đoan do Taliban đem lại hả? Cô có bao giờ sống bên ngoài cái vỏ mỏng manh, quý giá của cô ở Kabul hay không, hả cô em? Có bao giờ bỏ công đi thăm vùng miền Nam, miền Đông, những bộ tộc sống dọc theo biên giới Pakistan, nước A Phú Hãn thực sự đó, hay không? Đâu có hả? Tôi có. Và tôi có thể nói cho cô biết có rất nhiều nơi trên đất nước này, người ta vẫn sống như thế đó, hay gần như thế đó. Cô biết gì.”

“Tôi không tin,” Laila nói. “Họ không nghiêm túc.”
“Cách quân Taliban xử Najibullah, theo tôi nghiêm túc đó chứ,” Rasheed nói. “Cô đồng ý chứ?”

“Ông ta là một người theo cộng sản! Ông ta đứng đầu công an mật vụ.”

Rasheed cười to.

Trong tiếng cười của y, Mariam nghe được câu trả lời: đối với Taliban, Najibullah một người cộng sản và người lãnh đạo cơ quan mật vụ KHAD đáng sợ, chỉ đáng khinh hơn đàn bà chút xíu thôi.

(Còn tiếp)

TIẾNG KHÓC CỦA LONG - VƯƠNG TRONG ĐÊM MƯA

7. Cướp biển Viking Tấn Công Friesland, Lãnh Thổ Cực Bắc Hòa Lan

Kế hoạch đã được vạch ra đến từng chi tiết, Long Vương cùng đám thủ lĩnh Viking Đan Mạch võ trang kiếm và áo giáp sắt, đội mũ sắt bảo vệ đầu có tấm che mũi, áo trận với quần dài màu xanh nước biển, cùng đi trên chiến thuyền chỉ huy Snekker. Hộ tống vòng ngoài là 10 chiến thuyền Drakar (có nghĩa là con Rồng) lớn và dài, có tốc độ nhanh, được thiết kế nhiều mái chèo và mạn tàu phía trên thấp, nhằm hỗ trợ cho việc đổ bộ lên đất liền. Mỗi chuyến thuyền chở được 20 chiến binh mang khiên sắt, rìu búa, dao làm vũ khí.

Xuất phát từ các quần đảo ngoài khơi thuộc Wadden Eilanden, chiến đoàn Viking Đan Mạch đã nhanh chóng xuất hiện trên bờ cát Leeuwarden khi trời mù sương còn chưa rõ mặt người. Lệnh đổ bộ được ban ra. Tiêu lệnh hành quân là xâm chiếm, cướp bóc và đốt phá, nhưng tránh không giết hại phụ nữ và trẻ em. Tất cả đàn ông đều phải bị bắt trói dẫn giải xuống thuyền làm tù binh.

Do tác động của Long Vương, bọn Viking đã nhận được lệnh tránh đổ máu không cần thiết. Chủ tâm của Long Vương chỉ là muốn bắt bằng được hai đứa con ngỗ nghịch. Với chiến thuật bất ngờ, táo bạo, đánh nhanh, rút gọn, bọn Viking đã mau chóng làm chủ tình hình, gây kinh hoàng khiếp đảm lên toàn bộ dân Friesland hiền lành vô tội. Khói lửa rợp trời, tiếng kêu khóc vang lên khắp nơi, phụ nữ và trẻ em cuống cuồng

bồng bế nhau chạy trốn trước sự bất lực của cánh đàn ông vốn chỉ là những nông dân chân đất. Từng nhóm thanh niên phụ lão yếu đuối bị bắt trói tay, cổ buộc dây, xô xâu dẫn giải xuống thuyền. Không cam tâm trước sự man rợ của bọn cướp, một số thanh niên đã liều chết chống trả quyết liệt, làm vài chiến binh Viking tử vong. Sự giận dữ trong hàng ngũ hải tặc Viking bùng lên, không kiềm chế được. Để trả thù cho đồng bọn, họ đã ra tay tàn sát mọi người kể cả đàn ông, đàn bà và trẻ con. Máu chảy thành sông, tiếng gào khóc vang lên bay cao tới tận trời xanh. Dân làng tuy đông đảo nhưng chỉ là những cư dân hiền lương, làm sao chống đỡ nổi bọn Viking thiện chiến máu lạnh, mà triết lý sống của chúng là: “Chết già, chết bệnh sẽ bị đày sa hỏa ngục, chiến binh Viking phải và chỉ có thể chết trong chiến trận”.

Long Vương đứng trên thuyền chỉ huy, bắt lực nhìn cảnh máu đổ đầu rơi, xác chết vương đầy trên mặt đất, lòng hối hận tự trách mình cạn nghĩ đã tạo cơ hội để bọn Viking gây ác nghiệp. Biết đâu trong số hàng vạn xác chết chất chồng như núi kia lại không có các con và cháu của mình. Nghĩ đến đây Long Vương run rẩy, mắt ngấn lệ, hai tay bám chặt vào mạn thuyền mới gượng đứng được.

Sau trận thảm sát Friesland năm 834, Viking Đan Mạch chẳng cướp bóc được gì nhiều vì dân ở đây nghèo quá. Viking quay sang tấn công đánh phá các nước Anh, Pháp, Tây ban Nha, Ireland, Ý, Thổ Nhĩ Kỳ, Greenland, Iceland, Hy Lạp...

Long Vương sau một thời gian dài ẩn mình trong các hang động, gặm nhấm nỗi khổ đau bất hạnh của gia đình, thỉnh thoảng cũng hóa thân hòa theo các nhóm Viking tấn công nơi này nơi khác để giải sầu. Kịp đến khi phong trào cướp biển Viking lụi tàn, Long Vương lại lủi thủi quay về thạch động, ra vào một mình một bóng. Suốt thời gian này Long Vương cũng vẫn chưa quên nỗi uất hận, nên liên tục sai phái mật thám dò hỏi tin tức hai con để biết rõ chúng sống chết ra sao. - “Biết đâu trong trận thảm sát ngày nào, không có mặt chúng nó ở đó”. Ấy đấy, khi nỗi giận chỉ muốn ăn tươi nuốt sống mọi người, đến khi sóng lặng gió êm thì tình phụ tử vẫn không dứt được, vẫn mơ hồ kỳ vọng các con mình còn sống.

Rồi đến một ngày, Long Vương nhận được tin dữ. Sau khi đã cho điều tra đi, điều tra lại, tin tức sau cùng cũng xác nhận rằng: “Công tử Rồng Anh cùng vợ và hai con bị giết ngay tại hiện

trường đêm thăm sát. Marie là vợ của công tử Rồng Em bị thương nặng đã chết trên đường chạy trốn. Còn công tử Rồng Em biệt vô âm tín, nghe đồn đã nép mình ẩn tu đầu đó trong hang sâu để tìm quên nỗi đau của kiếp người”.

Trước hung tin của hai con, Long Vương buồn vui lẫn lộn, uất ức chen lẫn xót xa, đâm ra trầm cảm nặng. Những lúc lên cơn xì-chết (stress), Ngài lại phù phép làm nước biển dâng cao, tạo sóng thần tràn ngập đồng bằng, gây vỡ đê mang tang tóc điêu linh khắp nơi. Chỉ tính từ năm 1700 đến 1926 đã có gần 500 lần Hòa Lan bị vỡ đê, thiệt hại về người và của không kể xiết...

*Ta ngồi nơi đây nắng hanh làn da
Trông về phương xa mãi nơi quê nhà
Sương mù sa bay ngập ngừng gió lay
Bên bờ đê xanh sóng vỗ mê say
Ta ngồi nơi đây chờ ngày nắng mới
Chờ nhìn mưa rơi chờ tháng ngày qua
Chờ làn tóc rối rụng ngoài ước mơ
Cuộc tình năm xưa năm chết bên bờ.*
Nhạc Ban Mê về Nhớ - Nguyễn Quyết Thắng

**Nguyễn Thị Vành Khuyên +
Cuối Thu 2018 trên vùng đất thấp Hòa Lan
(còn tiếp..)**

Xuân Hạ Giao Mùa

*Nắng vàng trải nhẹ sáng sân vườn
Tô điểm đài hoa thắm sắc hương
Vườn lá đậm chồi tăng rõ nét
Đơm bông kết trái cảnh thêm tường
Xuân đi để lại lời ưu ái
Hạ đến phô bày sự vẫn vương
Tương đắc giao mùa hòa điệu khúc
Thiên nhiên vi diệu đẹp phi thường*
2018 HTN

Truyền Thông Xã Hội Dân Sự

Một lời khinh

Tuấn Khanh

Không phải lúc nào cũng có, chuyện một truyền thống tốt đẹp từ miền này lại lan được sang miền khác, nếu như truyền thống đó không thuyết phục được lòng người.

Những bình trà đá rất đỗi quen thuộc ở Sài Gòn nói riêng và miền Nam nói chung từ cả thế kỷ nay, đột nhiên bỗng trở thành sự kiện lớn ở Hà Nội – cái nôi cao đẹp của văn hoá xã hội chủ nghĩa.

Sự cho đi với tha nhân, không toan tính đột nhiên bị các nhóm trật tự đô thị, dân phòng... ập đến tịch thu không có một mẩu biên lai. Họ nói những bình trà đá nhỏ nhoi đó làm mất trật tự đô thị, điều mà ai cũng phải ngạc nhiên, so với những quán chè nước, cà phê ở trung tâm đô thị vốn đã cống nạp tiền làm ăn cho các khu vực, thì vẫn được hoạt động tràn xuống mặt đường.

Một cô bạn Hà Nội nhắn với tôi, thật ngắn gọn, về câu chuyện những bình trà đá miễn phí bị tịch thu đó: “thật khốn nạn!”.

Không phải lúc nào văn minh và nhân ái cũng được tiếp nhận. Việc tịch thu trà đá miễn phí ở Hà Nội nhắc cho người ta nhớ chuyện những vị linh mục truyền giáo tìm đến những vùng mọi rợ với ước mơ xây dựng điều tốt đẹp, đã bị giết và hò reo ăn thịt ngay tại chỗ. Không khác gì.

Một tác giả nào đó viết rằng những người cho khách qua đường uống nước miễn phí, cần phải bị phạt nặng vì gieo rắc truyền nhiễm cho mọi người, là thiếu ý thức và thiếu văn minh.

Nghe thoạt đầu có vẻ như hợp lý, nhưng soi rọi tận cùng, mới thấy đó là loại lý luận tồi tệ của kẻ chờ gió phát cờ. Loại nguy hiểm xã hội – cơ hội chủ nghĩa.

Để nói về truyền nhiễm, có lẽ chúng ta cũng nên bắt đầu phạt nặng mọi quán ăn vì vẫn dùng chung chén, đĩa, ly... và quy định con người theo thời chiến: đi đâu cũng mang bát, muống... theo tư tưởng đôi đũa bác Hồ.

Hãy nên nhớ rằng một bình nước chia sẻ, không có nghĩa là mọi người đều uống vào đấy, mà có cả những người đến để sốt vào bình của mình mang đi, hoặc uống bằng chính ly của mình. Với ý kiến của tác giả ấy (có thể mang sự lo ngại của nền giáo dục miền Bắc XHCN) thì sự vô ý thức của con người có thể dẫn đến bệnh truyền nhiễm. Nhưng ở mặt bằng văn hoá cơ bản của miền Nam từ cả thế kỷ, con người khi dùng chung, đều đã có ý thức của mình. Đó là sự khác biệt lớn mà hôm nay thì mới bị cào bằng.

Người ta không hủy diệt truyền thống với bộ dạng học đòi văn minh hay nguy hiểm. Sự tử tế cần được dặt tay vào những con đường đúng và gìn giữ nó – theo một quy định hỗ tương của cộng đồng. Nếu truyền thống tốt đẹp đó sống trong một yêu cầu, quy định đúng về vệ sinh cộng đồng, thì vẫn tốt hơn sự rầm rập cướp giật ghê tởm được nhìn thấy.

Sự nguy hiểm và bao che cho bọn cường hào ác bá cướp tài sản của người khác bằng lý lẽ trật tự đô thị, chỉ vẽ ra sự hỗn mang của một xã hội không còn biết nghĩ, chỉ biết xuẩn động.

Con người cần phải tập ngược nhìn, trước khi tập bước đi vào văn minh. Để biết mình ra sao, con người cũng đơn giản cần biết tập cúi nhìn, trước khi phóng uế vào chính chân mình.

Ngày xưa, khi các phong trào đấu tranh hỗn hển cùng uống chung ca nước của các bà mẹ lén lút yểm trợ thì luôn được ca ngợi. Giờ thì những ca nước ấy bị đập bỏ, bị ghê tởm, có thể bởi các nhân vật đấu tranh ấy đã làm quen với văn minh, uống nước đóng chai. Hoặc việc ca ngợi đó chỉ là giả dối và lợi dụng sự thật thà của nhân dân.

Tôi khinh những bài lý luận trên đất nước này, lúc này, luôn có vẻ dân chủ và khoa học, luôn có vẻ chọn đúng trên mặt trận tuyến đầu, nhưng khi vaccine 3 trong 1 chích trẻ con đến chết hay buộc đóng phí xe máy như thất cổ dân, thì các tác giả ấy luôn câm miệng.

Tôi khinh những kẻ cơ hội, luồn lách qua các khe hở dân chủ để chứng minh mình tiên phong và tiến bộ, múa may ngồi bút vào chỗ hư không nhưng khi nhìn thấy bọn cầu quan tham những hay công an đánh chết người vô tội thì tăng lờ như chuyện ở một quốc gia khác.

Một lời khinh không chỉ nhằm đến một ai, mà tôi muốn phát đi tung tủy trên đất nước này, trúng ai thì nhục nấy chịu. Những kẻ ấy nay đang tràn lan trên đất nước tội nghiệp này.

Gia Đình Quân Cán Chính VNCH - Hòa Lan
IBAN NL 20 INGB 0004861397

Thư cảm ơn

Thay mặt anh em TPBVNCH ở quê nhà, chúng tôi xin cảm ơn quý ân nhân đã tận tình tiếp tay cùng nhau giúp đỡ chia xẻ phần nào nỗi bất hạnh của anh em TPB qua bữa cơm 29/9 vừa qua .
Sau đây xin được phép thông báo đến quý ân nhân kết quả thu đạt được .

A/ Ân nhân gửi thân hữu mang đến :

Thầy Minh Giác: 200 / Thảo Nga-Venlo: 150 / Chị Đỗ Thị Thanh Tâm: 50 / Lê Hữu chúng: 50 / Đỗ Hương-Almere: 50 / Đáp-Delf: 20 / Lê Thị ngọc Anh – Oss: 20

B/ Ân nhân tham dự trực tiếp tại hội trường :

Bà Trương đức Hạnh - Arnhem :50 / Đinh ngọc Hiến+Thu Vân–Nieuw Venne(VT/HL) : 50
Nguyễn quang Kế – Ede (CDVNTNCS/HL): 115 / Nguyễn kim Linh – Drunen : 100
Nguyễn ngọc Long – Den Bosch : 20 + twee vriendinen: 30 / Bà Võ Nuôi – Apeldoorn : 100
Phú Hà – Den Bosch: 20 / Nguyễn đức Trung – Hoofddorp : 50
Võ hồng Vàng -Nieuwegein : 265 / Tuyết Lê &Hans– Chaam : 50 / Phạm đình Càn – Ede : 50
Nguyễn văn Xứng - Den Hoorn : 30 / Nguyễn thị Kim Hoàng - Uden : 50
Nguyễn văn Mến – Eindhoven : 40 / Trương Bạch Tuyết,- Nijmegen: 20 / Tinh Đo-Ede: 200
Nguyễn văn Châu- Eindhoven: 100 / chị Liên Tri –Eindhoven: 15 / Hồ Tấn Việt- Oss: 50
ô.bà. Trần văn Vinh Lisse : 50 / ô. bà Hoàng trọng Định - Belgie : 100
Tuyết Nguyễn- Arnhem.: 40 / Chị Chuyên- Den Bosch.: 15 / Võ Thĩ Dạ lan- Nijmegen: 15
Nguyễn Minh Anh-Den Bosch: 20 / Chị Hòa- Eindhoven: 15 / Chị Cúc- Eindhoven: 15
Bà Ty+ Phong(Lan) -Den Bosch: 35 / Bà Thọ(Xuân) -Den Bosch: 15
cô My(con bà Thọ) -Den Bosch: 70 / Cô Linh Thu -Den Bosch: 20 / Hiền & Tâm Thiện: 50
Võ T. Hồng Hạnh: 15 / Hồ Cảnh Thuần-Ede: 50 / Con bà Hoàng- Uden: 50 / Nguyễn T.V.: 20
Ngô Thanh Bình-Den Bosch: 15 / Anh Phong(Ty.)-Den Bosch: 15 / Anh Tiến : 15

C/ Ân nhân chuyển vào bank tính đến ngày 3-10-2018:

Mw B T Ngo-Ha of Hr T C Ngo: 30 / TL Tran: 50 / H Truong: 50

D/ Âm thực do anh em BCH và thân hữu ủng hộ .

Nhân đây chúng tôi xin cảm ơn anh chị Nguyễn văn Xứng hôm 16/6 đã trao cho ban yểm trợ TPBVNCH 2000 euro , chúng tôi đã bổ sung vào quỹ và gửi về giúp anh em trong đợt tháng 8/2018 .

Đã hơn 43 năm trôi qua , phần lớn anh em TPB đã vào tuổi trên 60 , do cuộc sống thiếu thốn , khốn khó nên bệnh tật càng nhiều , thời gian còn lại của các anh chỉ còn tính được từng ngày !

Khả năng tài chánh thì hạn hẹp mà thư kêu cứu càng tăng, do đó để có thể đáp ứng phần nào nhu cầu cấp thiết cho anh em, chúng tôi tha thiết kêu gọi quý vị mở rộng thêm lòng từ bi tiếp tay mạnh mẽ hơn bằng cách giúp định kỳ hàng tháng qua ngân hàng (số IBAN NL 20 INGB0004861397 - Denbosch) ghi chú : giúp TPBVNCH .

Một lần nữa xin cảm ơn tất cả quý ân nhân .

BCHGDQCCVNCH- Hòa Lan

BCH/CDVNTNCS/HL Trân trọng thông báo

Tết năm Kỷ Hợi 2019, sẽ được tổ chức vào ngày 02/02/2019 (thứ bảy), năm nay gian hàng sẽ được tăng số lượng quầy bán để đáp ứng nhu cầu phục vụ cho đồng hương. Quý tổ chức, hội đoàn, cá nhân sẽ ghi danh vào buổi họp khoáng đại và sau đó nơi anh Lê Thanh Sơn (Thủ quỹ)

PHÂN ƯU

Nhận được tin buồn thân mẫu của anh Nguyễn Hữu Phước và là nhạc mẫu của chị Tường Anh :

Cụ bà Đặng Thị Vươu
Qua đời ngày 11 tháng 10 năm 2018 tại Cần Thơ Việt Nam
Hưởng thọ 96 tuổi

Chúng tôi thành kính chia buồn cùng anh chị Phước & Tường Anh và tang quyến.
Nguyện cầu hương linh bà cụ được yên nghỉ nơi cõi vĩnh hằng.

Cộng Đồng Việt Nam Ty Nạn Cộng Sản tại Hoà-Lan
Hội Phật Giáo Việt Nam tại Hoà-Lan
Gia Đình Quân Cán Chính Việt Nam Cộng Hoà tại Hoà-Lan
Đảng Việt Tân tại Hoà-Lan
Ban Biên Tập Việt Nam Nguyệt San
Gia đình Lê Quang Kế
Gia đình Ngô Thụy Chương
Gia đình Tuyết Lê&Hans
Gia đình Miên Thụy
Gia đình Nguyễn Khai Trí
Gia đình Nguyễn Hồng Sơn
Gia đình Đinh Ngọc Hiền
Gia đình Tạ Trung Hiếu
Gia đình Trần Văn Vinh
Gia đình Phạm Văn Tách

Gia đình Lê Thị Ngọc Anh
Gia đình Nguyễn Quang Kế
Gia đình Bùi Đức Hoạ
Gia đình Nguyễn Đắc Trung

PHÂN ƯU

Được tin Ông Trần Văn Anh sinh ngày 20 tháng 02 năm 1932

tại Ninh Thuận (Phan rang)

Đã mãn phần ngày 11 tháng 10 năm 2018 nhằm ngày 3 tháng 9 năm Mậu Tuất tại Breda, Thọ 86 tuổi.

Xin thành thật chia buồn cùng bà quả phụ Trần Văn Anh cùng với tất cả con cháu Nội, Ngoại

Nguyện Cầu hương linh Ông Trần Văn Anh sớm tiêu điều miền Vĩnh Hằng

Gia đình Lê Quang Kế (Denbosch) cùng với tất cả con, cháu, dâu, rể

Nhà hàng Deli Tasty

Cần 2 nhân viên giúp việc nhà bếp
và 2 nhân viên phục vụ khách (chạy
bàn).

Mọi chi tiết xin lạc qua địa chỉ:

Deli Tasty

Meent 40

3011 JL Rotterdam

Email: naambestelling@live.nl

M: 010-4111116

Vliet Service

Reparatie van koelcel, vriescel,
koelapparatuur, airco, softijsmachine,
ventilatie, Keuken afzuigventilatie,
verwarming ketels, geysers, boiler, friteuse,
opwarming- apparatuur, magnetron,
oven, vaat wasmachine, gasapparatuur,
koffie-espresso, luchtbehandelingkast, zak
filters, koolstof filters.

**Verkoop van horeca-
apparatuur.**

Contact dhr Vliet Nguyen

Tel. 030-2688630

Mob. 06-44464380

Bronzen beeld als kunstwerken

Lia Krol maakt voor U exclusieve bronzen
beelden. In opdracht kunnen portretten,
borstbeelden, gedenkbeelden, tuinbeelden of
elk ander beeld vervaardigd worden.

De interactie tussen kunstenaar en
opdrachtgever maakt de kunstwerken van Lia
tot bijzondere bronzen beelden. Het prachtige
monument voor Vietnamese bootvluchtelingen
in Nederland is mede door deze interactieve
kracht tot stand gekomen.

U kunt Lia bellen met telefoonnummer
0344-572577 of haar kunstwerken zien op
www.bronzenbeeld.nl

Trang Quảng cáo	Màu hoặc trắng đen	Số tiền mỗi số báo	1 năm 8 số báo
Trang ngoài bìa sau	Hình màu	€.150	€.800
Trang trong bìa sau	Hình màu	€.100	€.600
A 4 Trang trong	Trắng đen	€.80	€.500
1/2 trang trong	Trắng đen	€.50	€.300
1/4 trang trong	Trắng đen	€.25	€.150
1/8 trang trong	Trắng đen	€.15	€.100

Cười Chút Chơi

Câu hỏi khó trả lời

Một người da đen bị bọn phân biệt chủng tộc đánh cho như tử, thành bệnh rồi lăn ra chết. Linh hồn anh bay lên thiên đường gặp Thượng Đế. Anh ta thắc mắc:

- Tại sao Người lại cho con khả năng chạy 100 mét dưới 10 giây?

Thượng Đế trả lời:

- Ta cho con ưu thế đó để con có thể đối phó với các con sư tử châu Phi dữ tợn.

Người da đen lại hỏi:

- Tại sao Người cho con nước da màu đen?

- Ta cho con nước da màu đen để có thể chịu đựng được cái nóng khủng khiếp của châu Phi.

Người da đen hỏi thêm:

- Vậy thì tại sao Người lại cho con sinh ra tại Mỹ?

Thượng Đế: ???

Phụ nữ hiện đại

Hội nghị phụ nữ quốc tế. Trong giờ giải lao, một phụ nữ Đức nói:

- Từ khi kết hôn với Hans, tôi nói thẳng với anh ấy: "Từ nay anh sẽ nấu ăn". Ngày đầu không thấy gì, ngày thứ hai cũng vậy, nhưng sang ngày thứ ba thì đã thấy bàn ăn bày biện đàng hoàng.

Một phụ nữ Ý nói:

- Còn tôi, sau ngày cưới tôi nói: "Paolo, từ nay anh sẽ lau dọn nhà cửa". Ngày đầu không thấy gì, ngày hôm sau cũng vậy. Nhưng từ ngày thứ ba thì nhà cửa luôn gọn gàng, sạch sẽ.

Một phụ nữ Somalia nói:

- Còn tôi, tôi nói với Hasan chồng tôi sau khi kết hôn là từ nay anh sẽ nấu ăn và dọn nhà. Ngày đầu không thấy gì, ngày thứ hai cũng vậy. Sang ngày thứ ba thì mắt tôi bầm tím...

Kinh nghiệm mua bò

Ở một làng nọ có người nông dân chăn bò. Một hôm con trai của ông ta chạy đến chỗ ông và hỏi:

- Ba ơi có phải người nào mua bò cũng sờ từ trên xuống dưới xem bò có tốt để mà mua phải không ạ?

- Đúng rồi - ông bố trả lời.

- Vậy thì ở phía sau cái cối xay đầu làng có anh kia đang muốn mua chị con.

Nuôi chồng bệnh

Một phụ nữ đưa chồng đến gặp bác sĩ. Khám bệnh cho ông chồng xong, bác sĩ gặp riêng người vợ và nói:

- Nếu bà không theo đúng hướng dẫn sau đây, ông nhà chắc chắn sẽ chết: Thứ nhất, mỗi sáng phải chuẩn bị cho ông ấy bữa sáng ngon lành và tiễn ông ấy đi làm vui vẻ. Thứ hai, nấu cho ông ấy bữa trưa nóng và đủ dinh dưỡng để chiều đủ tinh táo đi làm tiếp. Thứ ba, bữa tối phải đặc biệt ngon miệng và đừng có bắt ông ấy còng lưng vì việc nhà. Thứ tư, "sinh hoạt" nhiều lần trong tuần và làm hài lòng mọi ý thích của ông ấy.

Trên đường về, ông chồng tò mò hỏi vợ xem bác sĩ đã nói chuyện gì. Chị vợ đáp:

- Anh sắp chết.

Búp bê kiểu Mỹ

Một người Mỹ đến cửa hàng đồ chơi và hỏi nhân viên bán hàng: Búp bê Barbie giá bao nhiêu?

- Barbie nào thưa ông? Chúng tôi có Barbie tập thể dục giá 9,95 USD, Barbie khiêu vũ 9,95 USD, Barbie đi tắm biển 9,95 USD và Barbie vừa ly dị giá 295 USD...

- Vì sao Barbie vừa ly dị lại đắt thế?

- Dễ hiểu thôi thưa ông! - cô nhân viên bán hàng đáp - Barbie mới ly dị sẽ có kèm thêm nhà cửa, xe hơi, du thuyền cùng đồ đạc của người chồng...

Nghềnh ngãng

Hai ông già nghềnh ngãng là hàng xóm của nhau. Buổi sáng, một ông vác cần câu ra đường, ông kia đứng ở hiên nhà hỏi:

- Ông đi câu cá đấy ư?

- Không, tôi đi câu cá đây!

- Thế mà tôi tưởng ông đi câu cá.

Sửa di chúc

Một ông già ngoài 80 tuổi bị nghềnh ngãng nặng đã lâu, quyết định đến gặp bác sĩ và được chữa khỏi.

Vài tháng sau, ông già quay trở lại phòng khám để cảm ơn. Bác sĩ hỏi thăm:

Chắc gia đình ông vui mừng lắm nhỉ?

Ông già đáp: Tôi chưa nói với con cháu về việc tôi đã chữa được tai, để tôi thử nghe các câu chuyện chúng nó nói với nhau... Và tôi đã sửa lại di chúc ba lần rồi!

Thiên Đường

Hai ông chồng ngồi kể khổ với nhau về chuyện vợ con. Một ông rầu rĩ nói:

- Nhiều lúc tôi muốn chết quách cho rồi. Không biết trên thiên đường có đàn bà không nhỉ?

Ông kia trợn mắt:

- Vợ vẫn! Có đàn bà sao còn gọi là thiên đường được!

Lời Tò soạn

Trong số báo kỳ này tòa soạn xin cáo lỗi cùng quý bạn đọc bài “Như Chuyện Thần Tiên” và mục đồ vui SuDoKu sẽ đăng tiếp tục vào số 301 vì lý do cộng tác viên có việc riêng trong gia đình nên chưa tiếp tục gửi bài kịp. Tòa soạn rất cảm ơn quý ACE cộng tác viên đã tích cực đóng góp bài vở thật phong phú, đồng thời sự mến thương của độc giả vẫn luôn ủng hộ VNNS, đồng hành cùng VNNS, và cũng mong quý vị phổ biến VNNS đến người thân bạn bè cho tờ báo tăng thêm nhiều độc giả.

Kính thưa quý vị ! VNNS số 301 với chủ đề “**Giáng Sinh, Mùa Noel**” sẽ phát hành vào tháng 11.2018 Bài viết kính mong quý cộng tác viên gửi về tòa soạn theo địa chỉ Nguyễn Quang Kế - E-mail : **vietbaohoalan@yahoo.com trước ngày 20.11.2018** .

Tòa soạn VNNS xin kính chúc quý vị cùng gia quyến nhiều sức khỏe.

Trân trọng

Tòa soạn Việt Nam Nguyệt San

Hiệu đính

* độc giả Nguyễn Thành Dũng số 219 tòa soạn xin cáo lỗi vì cập nhật danh sách thiếu khi đã trả tiền báo vào tháng 5/2018.

Lưu ý:

Quý vị khi trả tiền báo nhớ ghi số độc giả của mình, giúp cho tòa soạn dễ dàng cập nhật danh sách gia hạn báo.

- Và quý độc giả có con, cháu đóng tiền báo giúp xin lưu ý nhớ ghi tên độc giả và số độc giả của người nhận báo.

Xin chân thành cảm ơn

VNNS

Danh sách đóng tiền báo từ ngày 5/9/2018 đến ngày 15/10/2018					
số t/t	Ngày trả tiền	Tên	số độc giả	số tiền	Ghi chú
01	22/05/2018	Nguyen Thành Dung	219	30	
02	11/09/2018	Tran Van Thang		30	Chị Thọ
03	13/09/2018	M.A.Ho	244	30	
04	24/09/2018	Q.L.Hong	239	30	
05		Adviesburo ViNet		100	Quảng cáo
06	25/09/2018	H.D. Nguyen	737	30	
07		V.D.Tran	588	30	
08	27/09/2018	V.B.Nguyen	375	30	
09		VT-Le TH Le Nguyen	851	30	
10	01/10/2018	Tạ Nguyen Nguyen	86	30	
11		Q.S.Tran	274	30	
12	08/10/2018	Ty-Le B.V		800	Quảng cáo
13		Quoc Minh Đang	818	40	

Người Nhớ Người Quên

Lại một địa chỉ mới xa xôi
 Ở một nước nào trên thế giới
 Được ghi vào sổ tay

 Thôi nhé từ nay . . .

Nhạc : Nguyễn Quyết Thắng
 Ý thơ : Bùi Bích Tâm

Tha Thiết $\text{♩} = 60$

Người đã đi xa, người nhớ người quên,
 (Người đã đi) xa, xa, rồi nhé từ nay,
 chiều tối lang thang, đường dài quanh lối, góc phố bên
 lần ghé qua đây, bởi hời hợt sao xuyên, mái ấm thân
 ly cà phê, sớm tối tâm tư trao vẽ, còn ai, còn
 thương còn đây, vắng tiếng chân quen trên đường, lòng ai, nao
 ai thao thức tương lai. (Người đã đi) nức nhớ người đã xa.
 (Người đã đi) đi, đi xa người còn nhớ, người quên, người sẽ đi
 xa. xa. Đường Việt Nam rong ruổi, bụi mờ nắng chói
 Tùng lời thơ, tiếng đàn, từng giọng sáo cuốn
 ngồi, đường lay lụa, còn ai chia sót hôm nay. (Người đã)
 trà, người lắng nghe, niềm vui nước mắt doanh 3 tròng.
 Người đã đi xa, người nhớ người quên, lửa sáng thâu
 đêm, chuyện trò khuya vắng, tiếng hát ai đang bùng
 lên, thấp sáng tìm nhau cho nồng, còn ai cầm tay nối vòng mến thương.
Coda
 Người đã đi, đi xa, người còn nhớ, người quên, người nhớ.

Vietnamese Toko Kim Lan

Bán các thực phẩm Châu Á tươi, khô và đông lạnh bảo đảm chất lượng cao, giá phải chăng, cửa hàng kang trang và đầy đủ các mặt hàng thực phẩm Việt Nam phục vụ quý khách.

Toko Kim Lan tọa lạc tại Nieuwstraat 50

74II LM Deventer.

Telefoon: 0570 644 289

Vui lòng khách đến, vừa lòng khách đi.

Xin kính mời !